XXV. évfolyam, 33. szám Ára: 1,80 Ft 1969. augusztus 14.

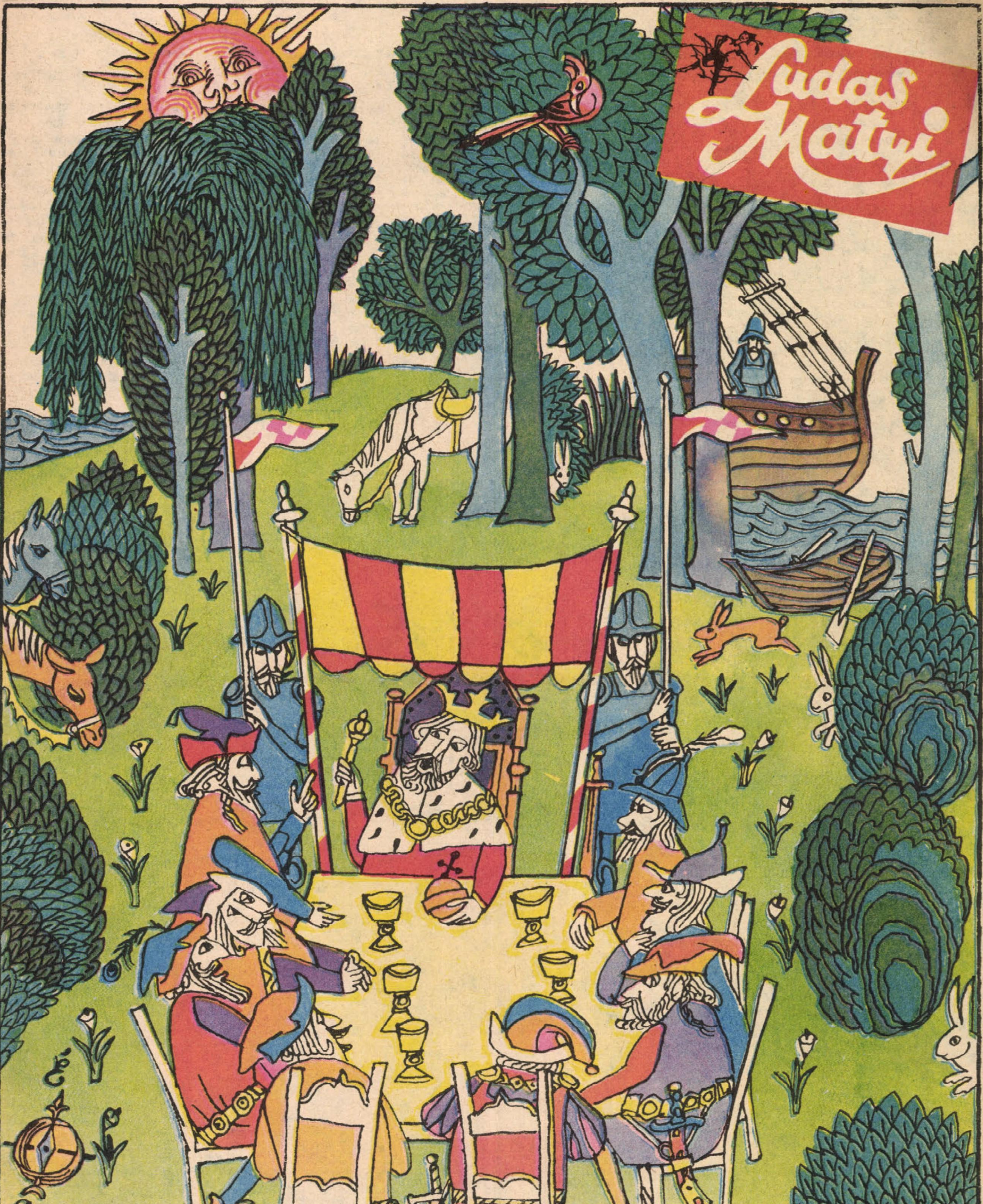

Hegedűs István rajza

AZ ELSŐ VITA A SZIGETRŐL

— ***Felség, úgy döntöttünk, hogy nem javasolunk kolostort a Margitszigetre.***
— ***A vita hasznos volt, nemes urak. Egyébként a kolostort holnap elkezdjük építeni…***

KEDVES LUDAS!

FÜRDŐLEVÉL JÁSZAPÁTIBÓL

Kedves Barátom!

Engedd meg, hogy felhívjam a figyelmedet egy távoli, eldugott fürdőhelyre: Jászapátira. Ha igazán jól akarsz pihenni, gyere el ide: kellemesen meleg vízű, szépen kiépített strandot találsz itt, amely hétközben csaknem teljesen kihalt, így hát tökéletes a nyugalom.

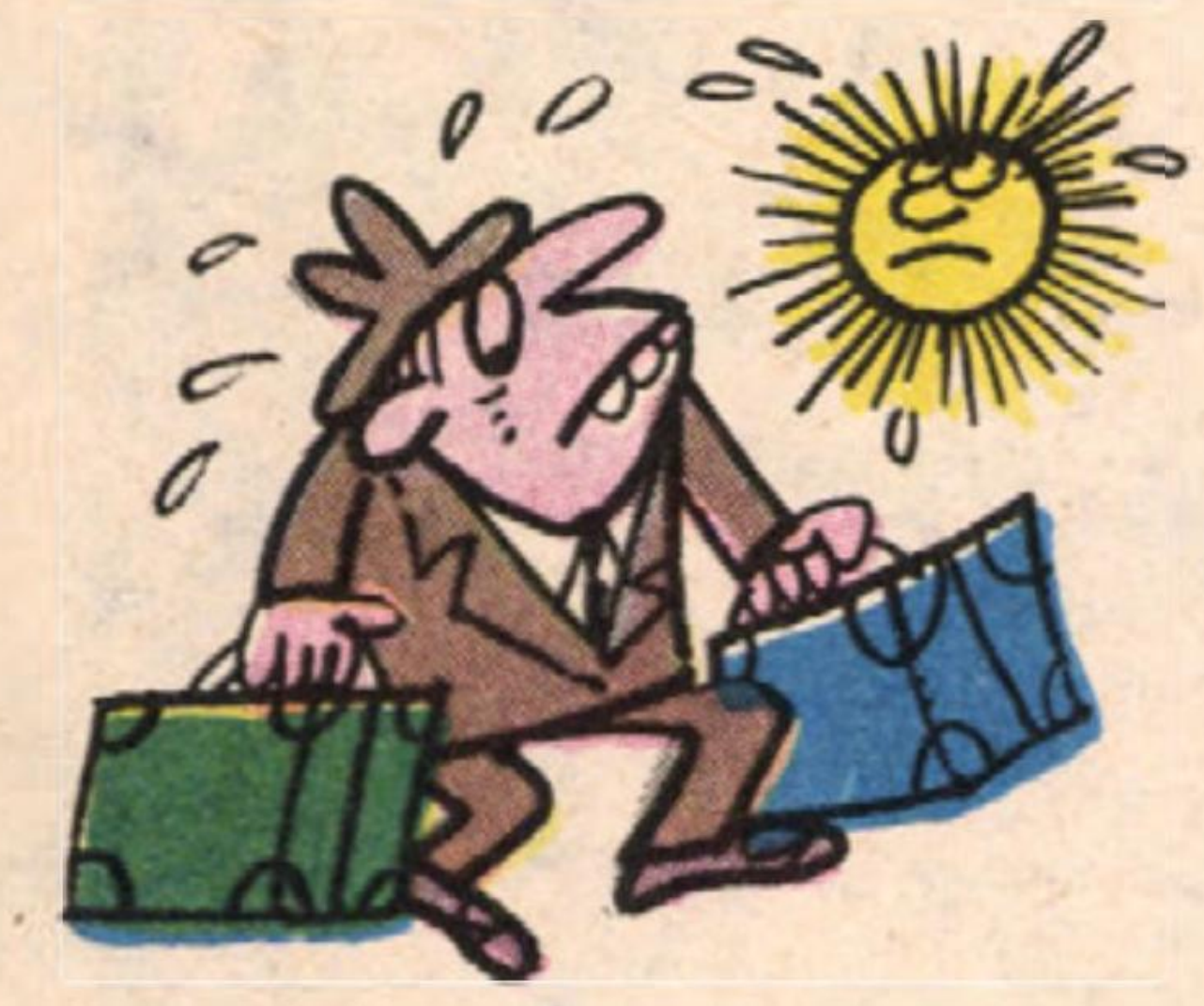

Nem is csoda, hogy ilyen kevesen ismerik, hiszen nincs semmi hírverés körötte, nincsenek prospektusok, plakátok, csábító reklámok, híre csak szájhagyományozás útján terjed. (De úgy egyre jobban: szombat-vasárnaponként már ezrek keresik fel.) Ha leszállsz a lassan döcögő (25 km/óra) vonatról, hiába tekintgetsz szét: az állomáson sem találsz sehol egyetlen útbaigazító táblát. Találsz viszont egy férfit, aki földre rakott kosárból, a kötelező fehér köpeny nélkül, kék munkaruhában péksüteményt árul. Tőle útbaigazítást nyerhetsz, s ha hétköznap van, gyalog nekivághatsz a kétkilométeres útnak, mert autóbusz csak vasárnap van.

Szállást a strand melletti campingben kaphatsz, ha éppen van üres hely a három faház és a két sátor valamelyikében. Újabb faház is van épülőben — a szezon végére talán el is készül. Hogy a camping nyitott szemétgödre helyett mikor épül egy zárt tároló — az egyelőre bizonytalan.

Ellátásodról a strand büféje és a szomszédos „Lomboskert" kisvendéglő gondoskodik. Túlzásba persze nem viszik a gondoskodást. Megesik, hogy presszókávét egyikben sem kapsz, s ha mégis kávézni szeretnél, be kell gyalogolnod a faluba. Ez még a jobbik eset. Előfordult az is, hogy az éhes vendég egy szendvicshez, de még csak egy kiflihez sem tudott hozzájutni.

Egyébként, ha jössz, hozz magaddal szúnyogirtót — annak itt jó hasznát veszed. És hozzál jaffaszörpöt, napolajat, s a fényképezőgépedbe filmet, mert ezekhez itt nehezen — vagy egyáltalán nem — lehet hozzájutni.

És persze, hozzál néhány rúd jeget is, mert az italok hőmérséklete itt igen gyakran vetekedik a fürdőmedence 30 fokos vizével.

(radványi)

ÁTUTALÁS

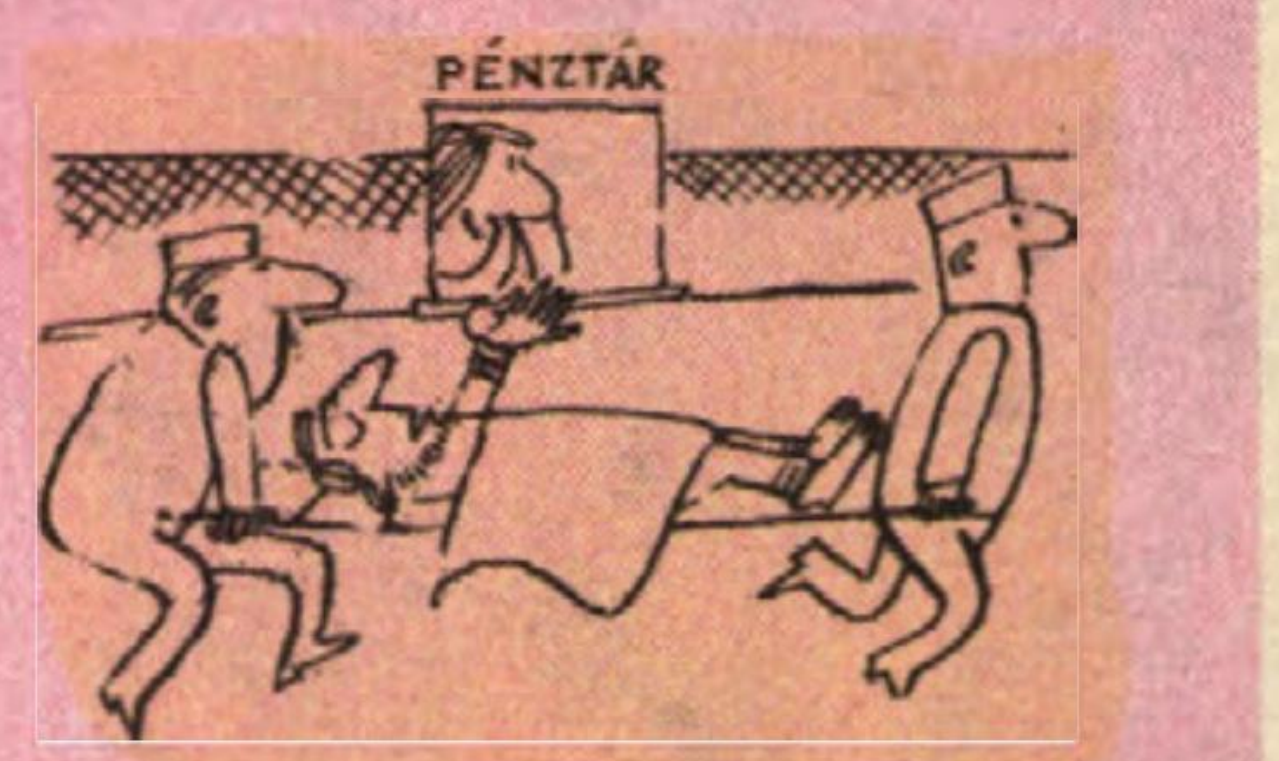

Az OTP Népköztársaság útján levő fiókja értesített, hogy az Iparművészeti Vállalat 13 500 forintot utalt át a nevemre. A pénzt, sajnos, nem tudtam személyesen felvenni, mert kórházban feküdtem, ezért kértem, hogy postán küldjék utánam az István kórházba.

Néhány nap múlva meg is jelent a postás betegágyamnál, de nem pénzt hozott — csak utalványt. Mert a szabályok szerint tízezer forinton felüli összeget nem kézbesítenek: személyesen kell felvennem a 9-es postahivatalban a pénzt.

Az OTP-ben tudták, hogy ágyhoz kötött beteg vagyok (hiszen azért nem tudtam náluk sem személyesen megjelenni!), mégsem jutott eszükbe az az egyszerű megoldás, hogy két utalványon küldjék el a pénzt. Így aztán maradt minden a régiben: vagy küldök meghatalmazottat a pénzért, vagy magam megyek érte — szirénázó mentőautón.

Szabó Imre
iparművész

EGY KIS KIEGÉSZÍTÉS

A lapban nemrég megjelent Somogy megyei anzikszhoz szeretném kiegészítésként hozzáfűzni az alábbiakat:

A 7-es műút építése miatt Bogláron két kerthelyiséggel is rendelkező cukrászdát lebontottak, s így sem a felnőttek, sem a fiatalok nem tudnak kellemes környezetben egy fagylaltot vagy egy kávét elfogyasztani! Az ifjúság számára nincs megfelelő szórakozóhely, ahol kulturált környezetben, s nem túl drágán táncolhatnának, szórakozhatnának.

Dr. F. K.-né
Balatonboglár

VOLT FECSKE — NINCS FECSKE

No, nem a fecskemadár! Az hűséges, az itt van, az legföljebb majd „késő ősszel száll messzire, de tavasszal újra megjő fészkire".

Ámde a fecskének becézett úszónadrág nem várta meg a késő őszt, már a szezon kellős közepén elszállt a messze ismeretlenbe és ki tudja, hogy visszajő-e valaha . . .

Persze, lehet hogy kihaltak azok a szakemberek, akik ennek a háromszögletű úszónadrág készítésének felettébb bonyolult gyártási technológiáját még ismerték. Talán a gépek is tönkrementek, esetleg az a speciális nyersanyag sem áll a vállalatok rendelkezésére . . . Szóval, bizonyára rengeteg objektív nehézség van.

Ez esetben helyes lenne, ha importálnánk fecskét, vagy szakembereket küldenénk a fejlett ipari országokba a fecskegyártás tanulmányozására.

Addig a fecskehivők fusiztassanak a maszekkal!

S. L.

WURLITZER

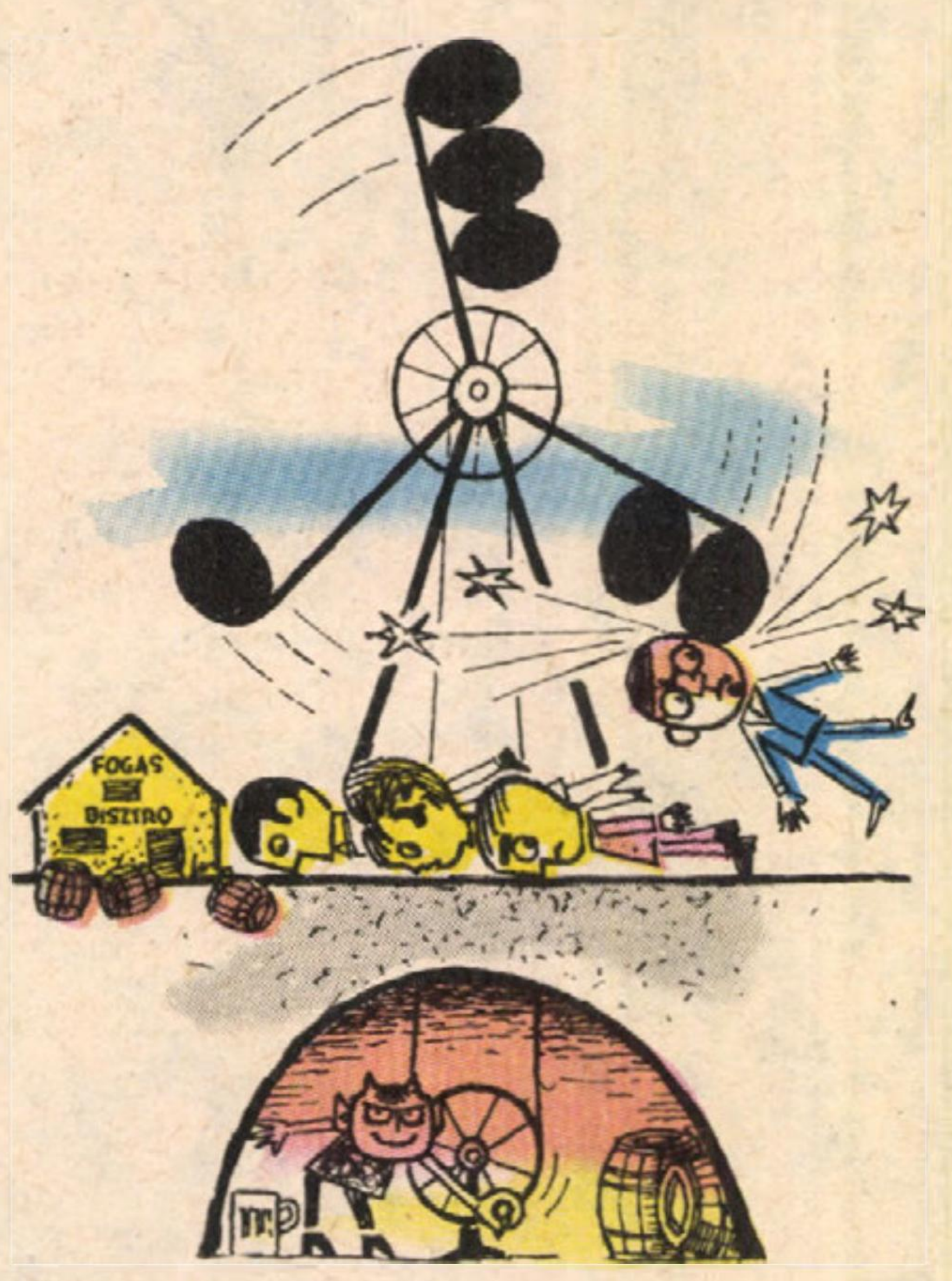

A fogaskerekű vasút szabadsághegyi végállomásánál van a Fogas vendéglő, amelynek a bisztrójában a wurlitzert olyan pokoli hangerővel bömböltetik, hogy az szinte kibírhatatlan. Igen gyakran órákon át kell hallgatnunk a pokoli lármát, s ilyenkor úgy érezzük magunkat, mint akit letaglóztak. Megértjük, hogy vannak üzleti érdekek is, de kérjük, hogy ránk is legyenek némi tekintettel. Elfogadható kompromisszumot ajánlunk: maradjon a wurlitzer, de a hangerőt tompítsák legalább!

A környék lakói

TÁVIRAT

Szombaton este fél kilenc felé a posta kézbesítője táviratot hozott. Köszönt és elment. Elolvastam a táviratot, s rájöttem, hogy nem nekem szól.

Felmerült bennem az a gondolat, hogyha én most jemeni kiküldetésben volnék, hogy jutna el a címzetthez ez a távirat? De miután nem tartózkodtam Jemenben és telefonom is van, felemeltem a kagylót. Tárcsáztam a 02-t és elmondtam az esetet a telefonos kisasszonynak. Kisvártatva csengett a telefonom, egy férfihang jelentkezett, mondta, hogy a távirati hivataltól van és újból elmondatta velem a történteket. Ezek után felvilágosított, hogy legjobb lesz, ha a táviratot leviszem a házmesterhez. Közöltem vele, hogy ágyban fekvő beteg vagyok. Sajnálta, de nincs jobb tippje. Mondtam, hogy én ezt az egészet csak szívességből teszem, de akár a szemétbe is dobhattam volna a nem nekem szóló táviratot.

„Dobja" — volt a válasz és letette a kagylót.

Nem dobtam. Újból felhívtam a 02-t és saját nevemen feladtam egy sürgős táviratot az eredeti címzettnek.

Lehet, hogy másodállást vállalok a posta távírószolgálatánál?

S. Nagy István

ELSŐOSZTÁLYÚ LÉPCSŐ

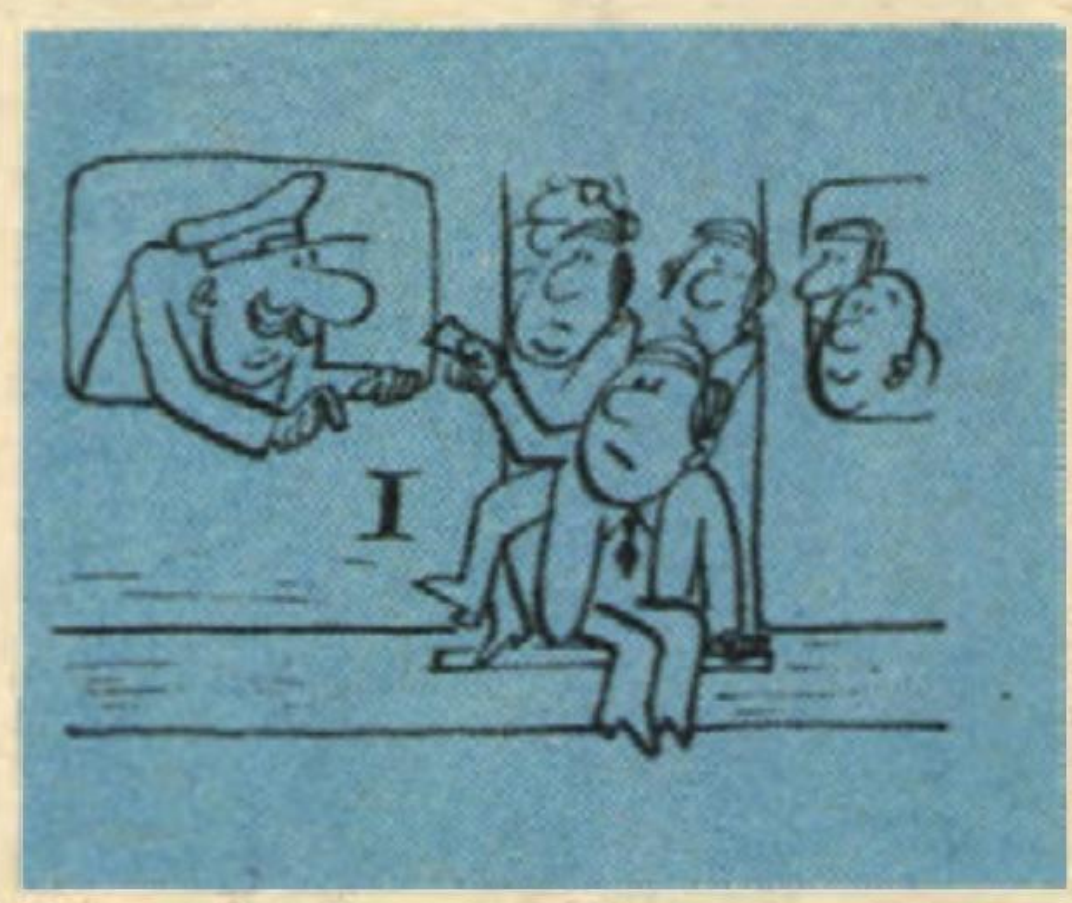

A legutóbbi szombat-vasárnapot a Balaton mellett töltöttem. Vonattal utaztam a Kelenföldi pályaudvartól. Most is — szokás szerint — az emberek fürtökben lógtak a lépcsőkön. Nekem is már csak itt jutott hely. Kis idő múlva jött a kalauz, s kérte a jegyeket. Jegyemet azonban szabálytalannak tartotta, mert az a másodosztályra szólt, s én az elsőosztályú vagon lépcsőjén állva utaztam. Csak az utasok erélyes felháborodása tartotta vissza, hogy a különbözetet megfizettesse velem. Vajon a másodosztályú jeggyel kizárólag a másodosztály lépcsőjén lógva szabad utazni, mert az első osztály lépcsőjére is értendő a szigorú besorolás, még abban az esetben is, ha máshol már nincs két talpnyi hely sem? Megértjük a zsúfoltságot és ennek enyhítésére tett erőfeszítéseket, de ha már úgy adódik, hogy ilyen balesetveszélyesen kell utazni, akkor az legyen a legkevesebb, hogy megszüntessék a szerencsétlen utasok felesleges bosszantását!

M. Z.
Budapest

AMIRE VAN KERET — ÉS AMIRE NINCS

A XIX. kerületben, a Hungária út és a Határ út sarkán lakunk. Kertünk nemrég még olyan volt, mint egy paradicsom. Egy napon megjelent kertünkben egy fiatalokból álló csoport, akik a házkezelőség utasítására az összes bokrot, virágot kitépdesték a kerítés mellől. Kertünk most úgy néz ki, mint egy sivatag.

Állítólag majd ültetni fognak sövényt, de az mikor fog megnőni megint?

A házkezelőség rengeteg pénzt ölt bele a bokrok ültetésébe, ezeket most kiszedik és újra sok pénzt ölnek a sövény ültetésébe. Ha erre van keret, vajon arra miért nincs, ami fontosabb? Mert a csatornákból ömlik a víz, és egyes helyeken a cserép is leesett a háztetőről, itt a lakások is beáznak. A házat is ki kéne tatarozni, mert a Határ utat és a Hungária utat is kitatarozták, csak pont a mi házunk maradt ki.

Nyolc lakó
a XIX., Hungária út 55-ből

NYÁRI VASÁRNAP

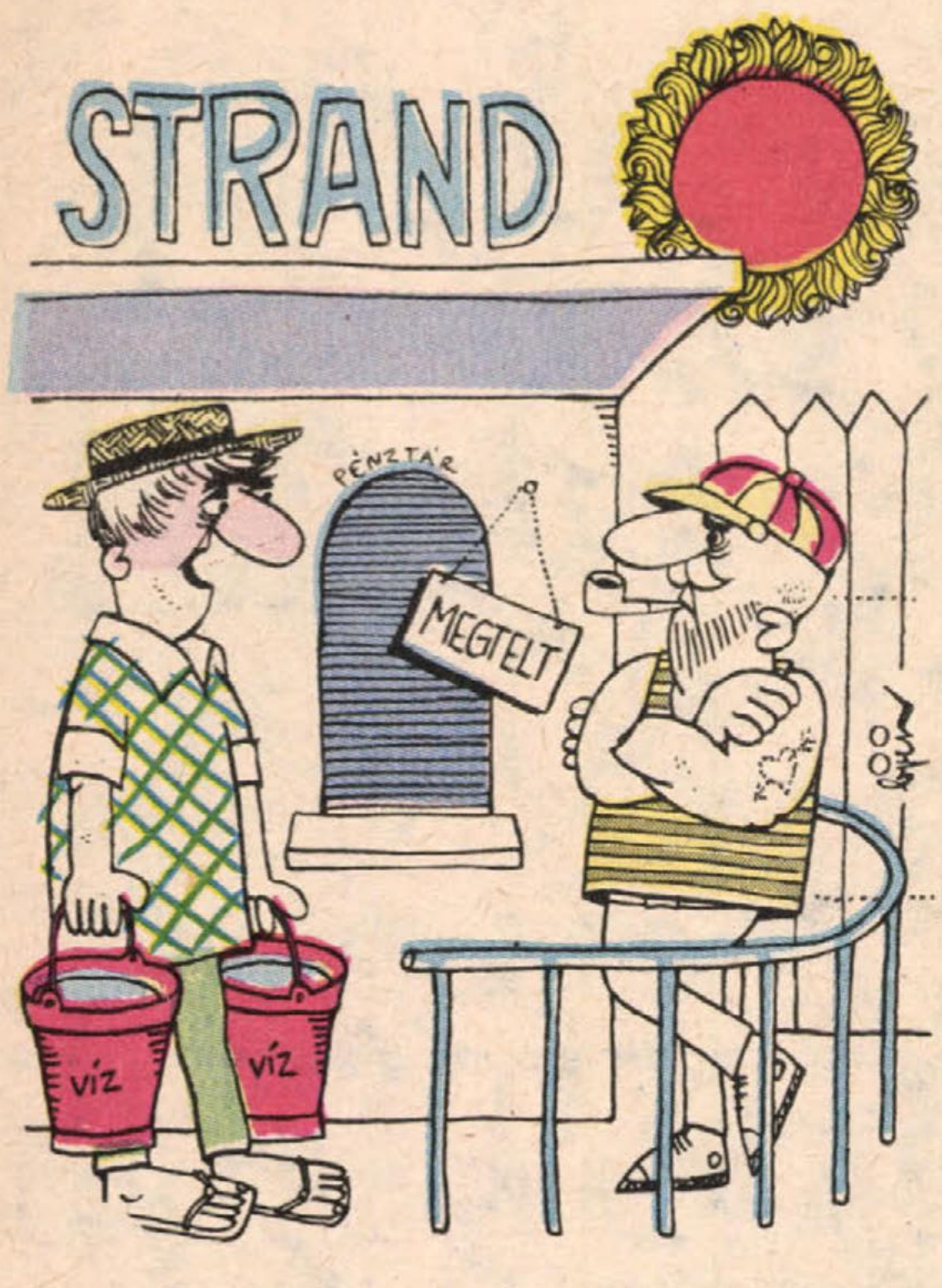

– Hozott vízzel sem lehet bemenni?...

DÉL-VIETNAMBAN

Fülöp György rajza

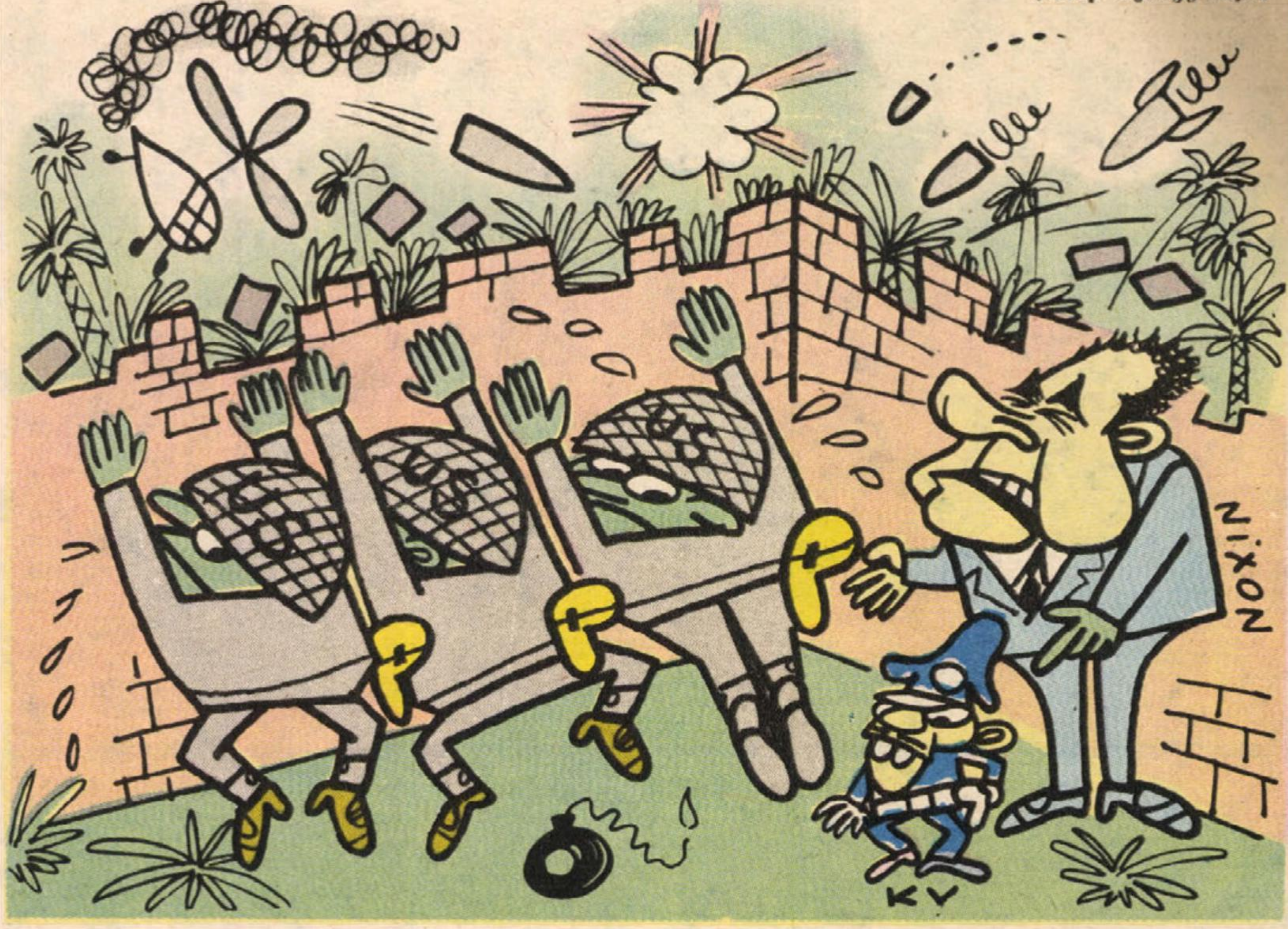

– Csak meg egy kicsit tartsátok a frontot, fiúk, aztán majd o tartja!

PÁLYAMÓDOSITAS

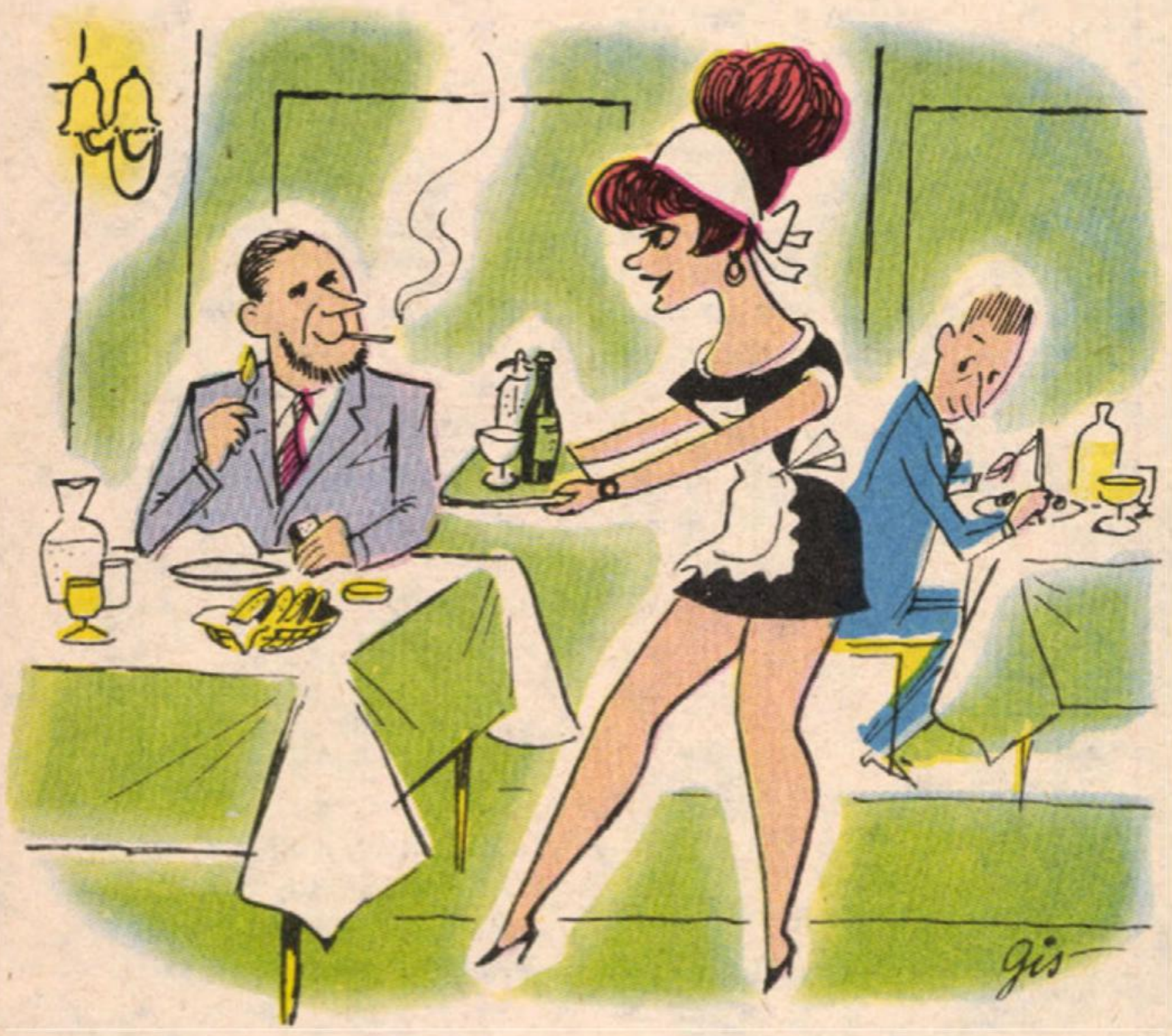

– Eredetileg bölcsész akartam lenni, de azután jobbnak láttam a vendéglátóiparban elhelyezkedni...

MAI KÓDEXÍRÓ

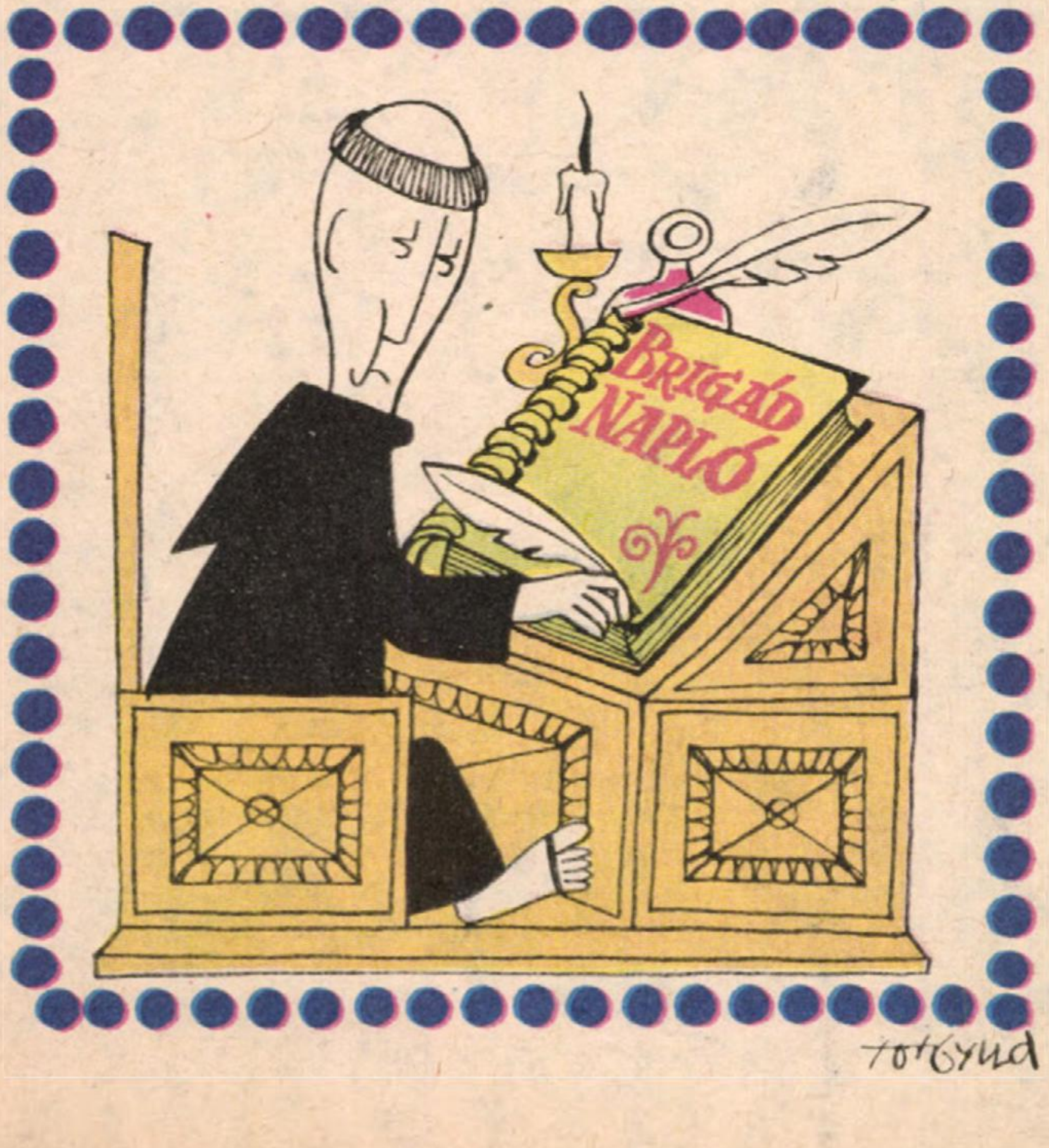

idegenFORGALOM

Nagy vendegjárás volt nálunk az idén és még ki tudja, hány külföldi vendégem lesz — mesélte B., aki sokat utazik külországokba és útjai során, ha akarja, ha nem, ismerősökre tesz szert, akik Pesten járva meglátogatják, felkeresik. — Nemrégiben utazott el egy igen kedves ismerősöm, *Egyszervittel Vacsorázni* professzor, akit el kellett vinnem egyszer vacsorázni. Pesten járt továbbá egy Koppenhágában élő, nagyon gazdag, volt osztálytársam, *Voltképe Egyteátadni*, szép fiatal feleségével, a bájos *Kinézettbennünkettel*. Alig egy hete búcsúztattam el *Kétszervittel Vacsorázni* urat, akit kétszer vittem el vacsorázni és mind a két alkalommal rengeteg pénzt költöttem.

Látom, csodálkozol, hogy így emlegetem külföldi ismerőseimet, de mi van ezen csodálkozni való? Hidd el, ez egy nagyon praktikus módszer: így mindig pontosan tudom, hogy mit kaptam ismerőseimtől külföldön, következésképpen azt is pontosan tudom, hogy mit kell nyújtanom nekem, viszonzásképpen, ha Pestre jönnek. Mert jönnek. Egyre csak jönnek. Néhány napot Pesten tölt a drága *Kisemjöttapályaudvarra* bácsi, távoli rokonom, leányával, a délceg járású, kontyot viselő, vénkisasszony *Elbújtelőlemmel*. Innen aztán a Balatonhoz utaznak, remélem, jó idejük lesz.

De ezzel még nincs vége. Épp most kaptam egy telefont, hogy megérkezett Pestre egy nagyon régi barátom, *Colátfizetett* Ernő és szeretne találkozni velem. Nos, én találkozni fogok vele és mivel tudom, mi a magyaros vendéglátás: fizetek neki egy Colát.

Aztán rohanok a Royal Szállóba, mert egy francia barátom, *Pénztígért de Nemadott*, látni akar, mielőtt elutazik. A Royalból átrohanok a Palace-ba, hogy meghívjam egy ebédre *Snasszebédre Hívott* urat, aki magyar származású és állítólag van mit a tejbe aprítania.

Bizony isten, egy perc nyugtom sincs. És ez így megy egész nyáron, sőt még ősszel is. Alig megy el az egyik külföldi vendég, jön a másik. Ilyenkor nyáron mindig elhatározom, hogy ezentúl soha senkinek nem mondom külföldön „Viszontlátásra, Pesten!”, mert rendszerint komolyan veszik, hogy viszont szeretném látni őket Pesten... És ebbe bele lehet őrülni!... Még ebben a hónapban Magyarországra jön Herr *Csakmúzeumba Hurcolt*, őt el kell vinnem az összes képtárakba, ha belegebedek, akkor is. De ezzel még nincs vége. Holland vendégem is lesz. Mynheer *Valamivacakot Adott*. Angliából Mr. *Sajnoselkellutaznom*. Vele, hála istennek, nem kell találkoznom, majd azt mondom neki, hogy: nagyon sajnálom, de el kell utaznom. Ha majd újra Pestre jön, feltétlenül keressen fel.

Ki jön még? Ja igen, még ezen a nyáron Budapestre érkezik Signore *Tejbenvajban Fürösztött*. Neki nagyon örülök. Alig várom, hogy Pesten legyen...

— Remélem, te is kiteszel magadért — mondtam B.-nek.

— Légy nyugodt — felelte B. — Annyi vajas kenyeret ehet és annyi tejet ihat, amennyit csak akar. Én tudom, mi a kötelességem.

Mikes György

VIZSGÁK UTÁN

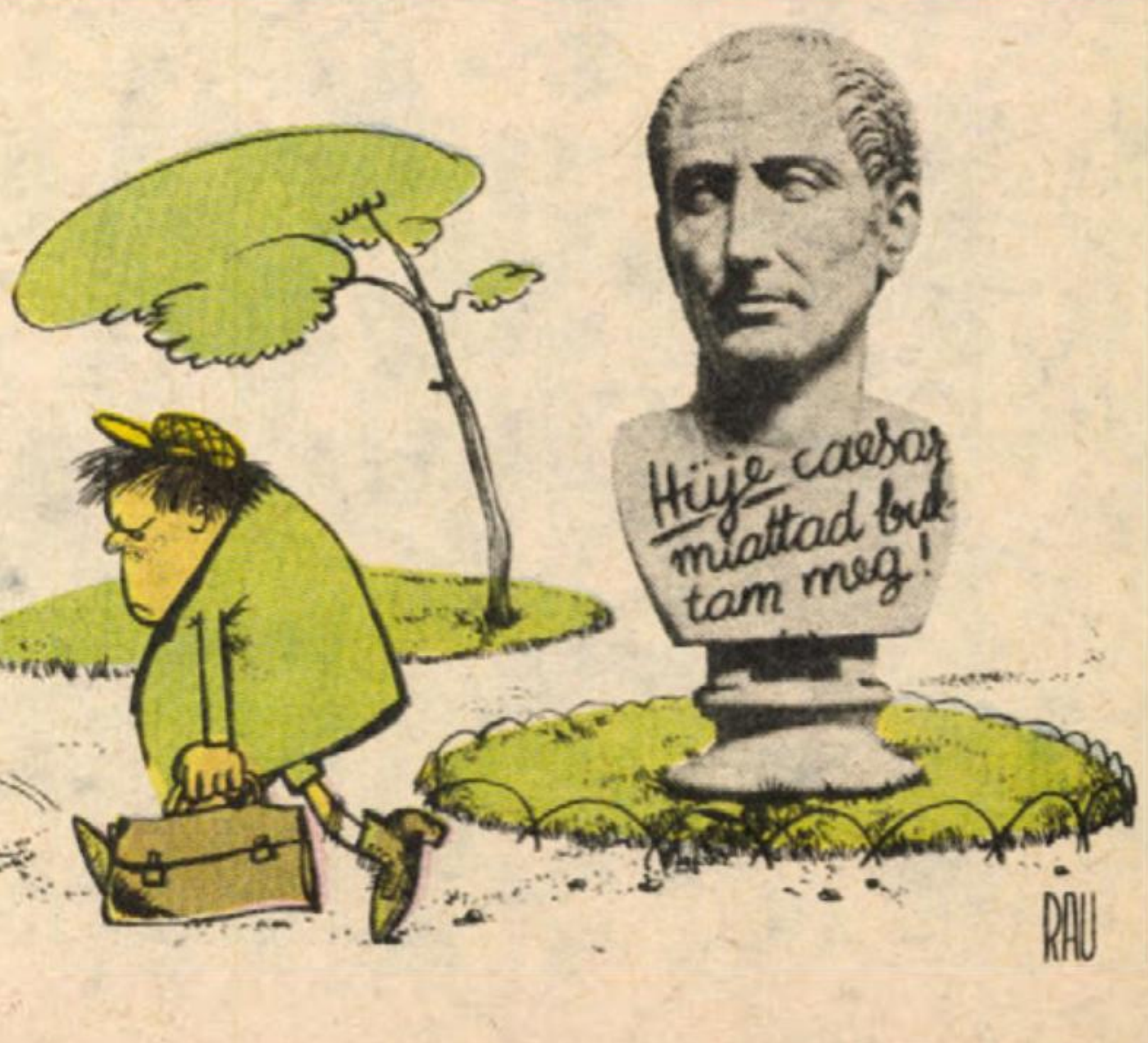
Hüje caesar miattad buktam meg!
RAU

FEJEDELMI ALBÉRLET

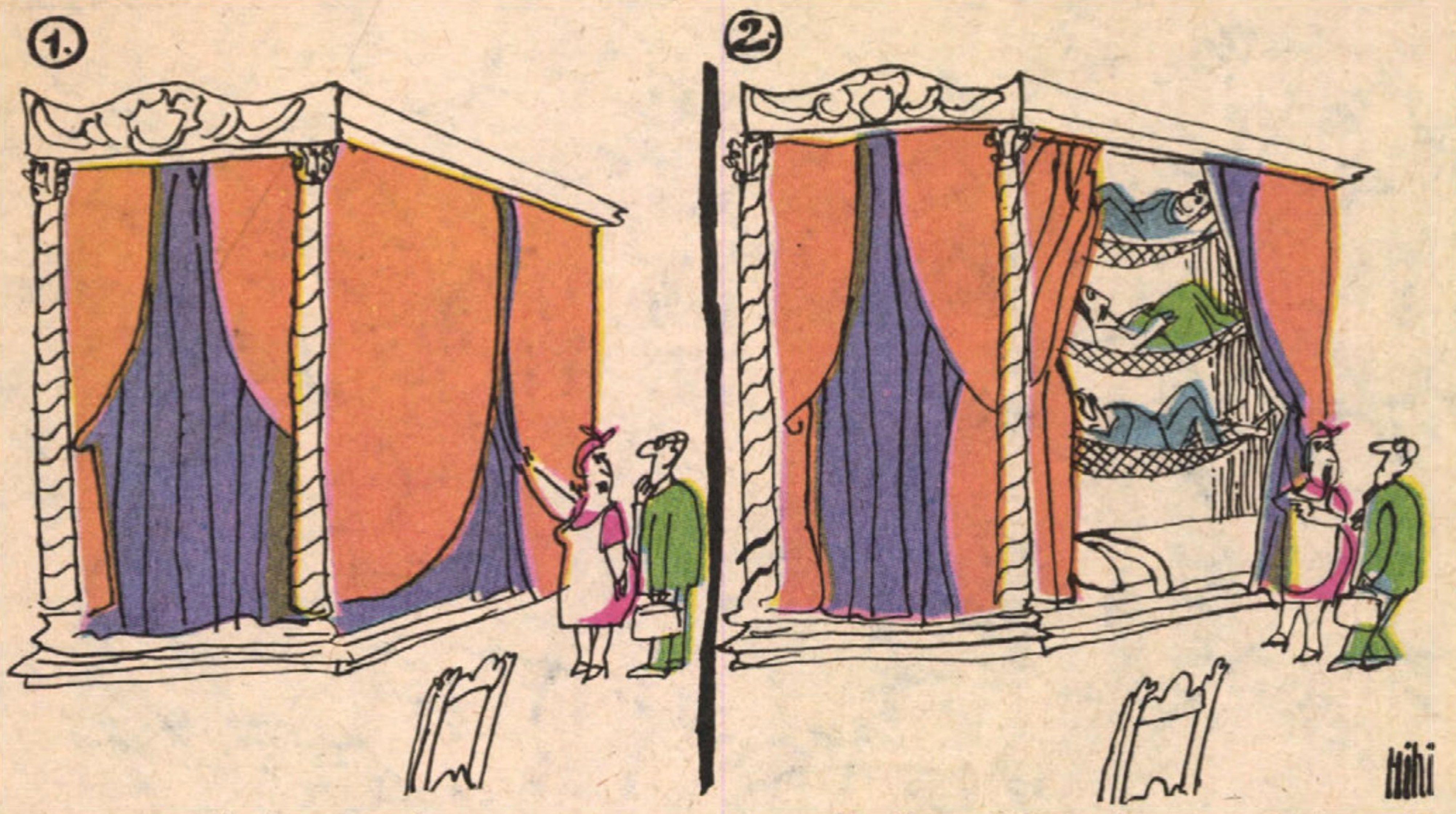

– Ez lenne az ágy...

– Remélem, jól megférnek majd egymással...

KÖZÖNY

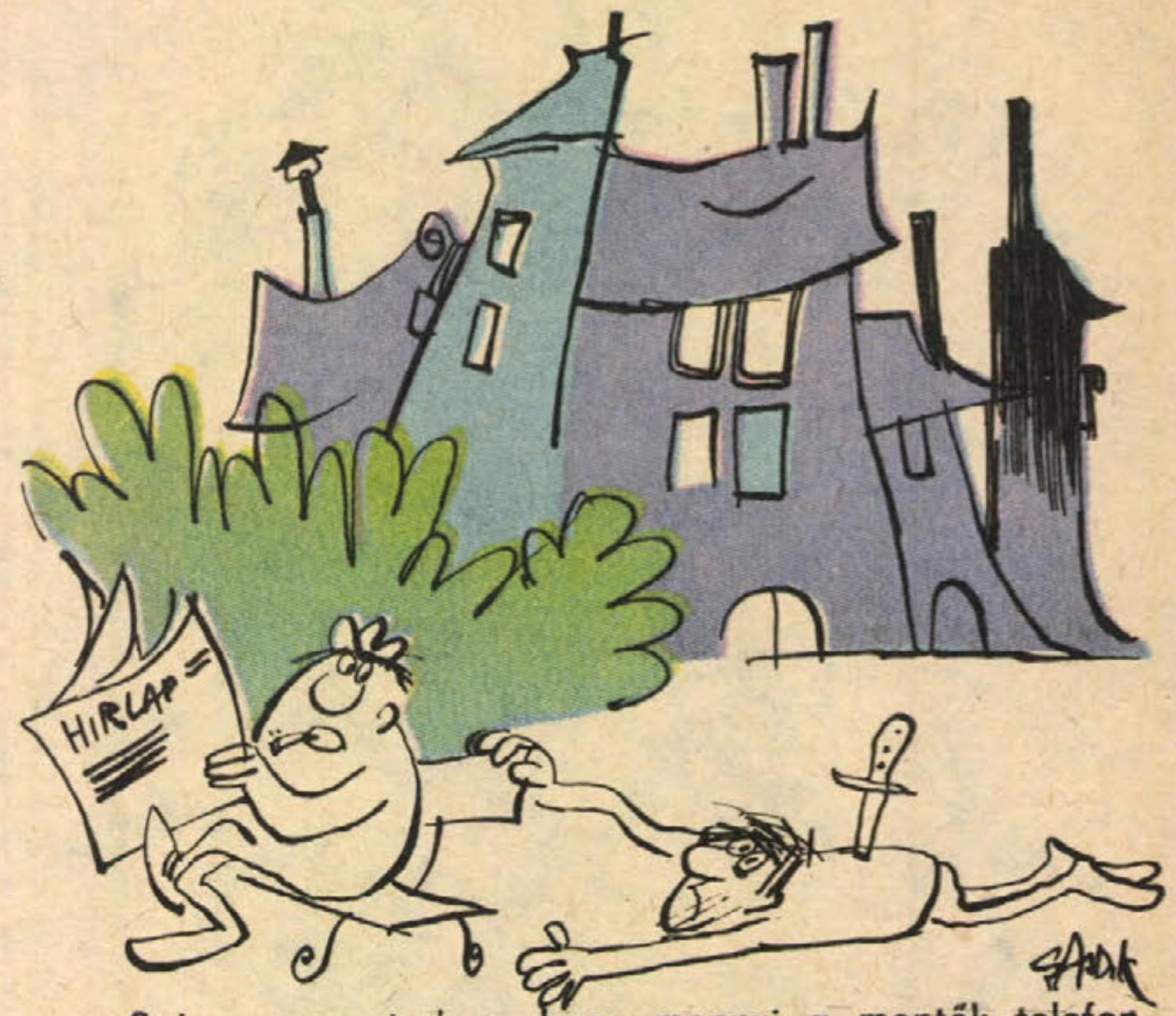

– Sajnos, nem tudom, hogy mennyi a mentők telefonszáma!

GARANCIA

Mi újság a vállalatánál, Teplák kartárs?

— Nagyszerű eredményeket tudnék elérni, nagyobb lenne a haszon, több lenne a nyereségrészesedés.

— Miért beszél feltételes módban?

— Megvan rá az okom.

— Senki sem akadályozza önt abban, hogy elgondolásait megvalósítsa. Önállóan cselekedhet.

— Ön csak azt hiszi. Tele vagyok jó ötletekkel, de nem csinálhatom azt, amit szeretnék. Baj van még nálunk a vállalatok önállóságával. Nem tudja elképzelni, mennyi akadállyal kell megküzdenem.

— Csak egyet említsen, hogy tájékozva legyek.

— Például a KNEB...

— A Központi Népi Ellenőrzési Bizottságra gondol?

— Arra.

— Különös. A KNEB remekül dolgozik. Ezt mindenki tudja.

— De hogyan tudjam én a vállalatnál megvalósítani a nagyobb hasznot hajtó terveimet, ha állandóan félnem kell a KNEB-től?

— Miért kell félnie? Féljen az, akinek vaj van a fején.

— Ön nyilván nem olvassa elég figyelmesen a napisajtót. Nemrégiben a KNEB vizsgálata alapján két és fél milliót csapoltak le egy vállalattól, mert a drágább alkatrészeket olcsóbbakkal helyettesítette. Hiába törték magukat a dolgozók, megjelent a népi ellenőrzés és oda volt a haszon. Számítsa hozzá a nyilvánosságot, a megszégyenítést, ország-világ előtt...

— Ön csak azt felejti el, hogy a kicserélt alkatrész nemcsak olcsóbb volt, hanem rosszabb minőségű is. A késztermék árát tehát ennek megfelelően le kellett volna szállítani. A KNEB nagyon helyesen járt el. Nem hagyta becsapni a vásárlókat és elrettentő példát statuált.

— Higgye el nekem, ha a KNEB mindent ellenőriz, akkor nehezen érvényesül az önálló kezdeményezés. Még téeszeket is büntetnek! Ma olvastam az újságban, hogy negyedmilliós gazdasági bírságot róttak ki egy Tisza-vidéki téeszre, mert polietilén-fóliával és necc-hálókkal kereskedett Budapesten.

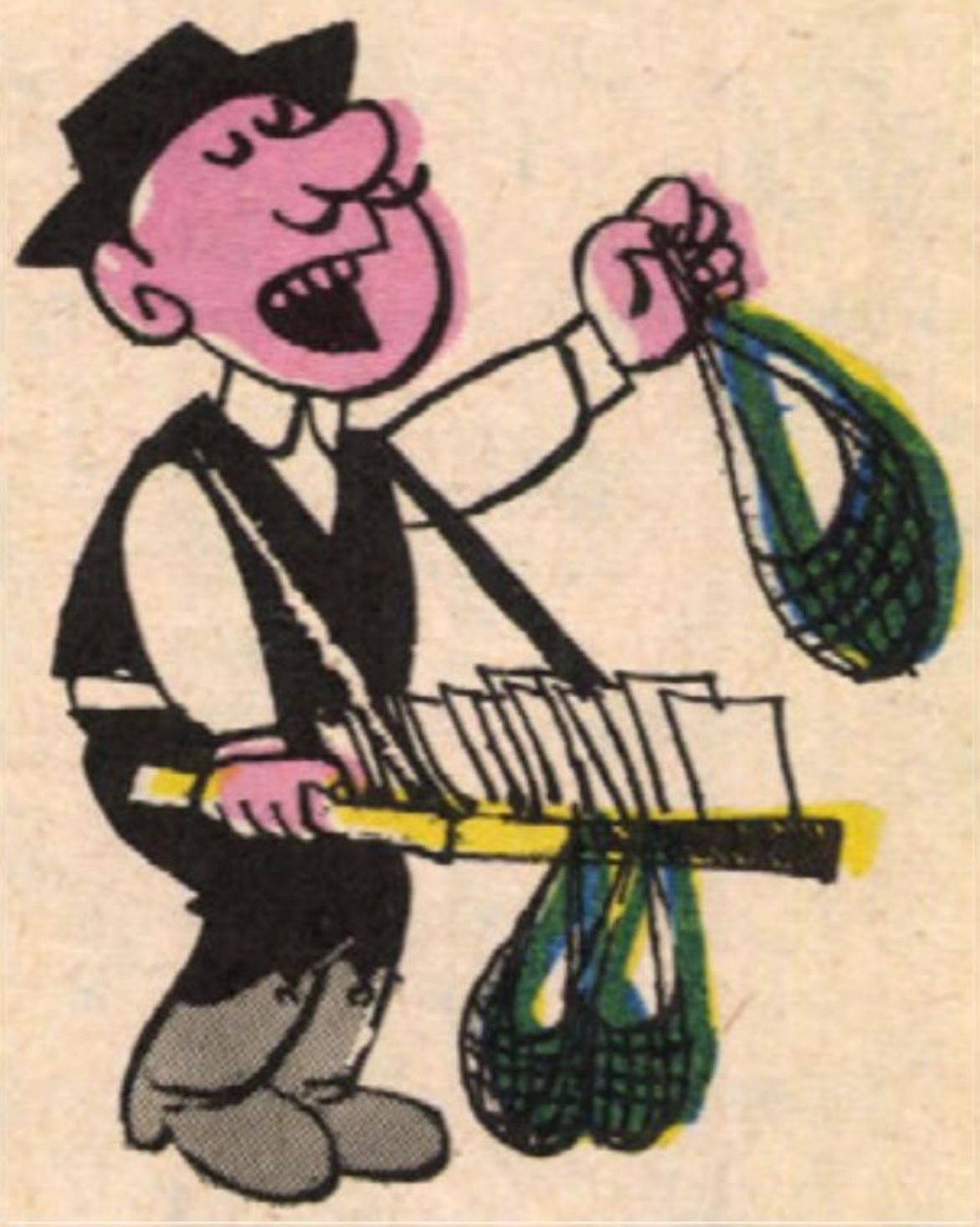

— Jól tették! Kereskedett volna baromfival, zöldséggel és gyümölccsel, amire engedélye volt. De a téesz inkább műanyaggal üzletelt, ötvennyolc százalékos haszonra. Ez pedig árdrágítás, még ha téesz követte is el, akkor is. Ezt is olvasnia kellett volna...

— Olvastam, de ez nem változtat a véleményemen: végül is megfúrtak egy hasznos kezdeményezést.

— Nevezze inkább visszaélésnek vagy egyszerűen árdrágításnak.

— Én mégis féltem a vállalatok önallóságát.

— Ne féltse! Főleg ne a KNEB-től. Minél többet ellenőriz, annál jobb! Lássa be, hogy ön merőben tévesen értelmezi az önállóság fogalmát. Korántsem minden kezdeményezés hasznos! Nem lehet helyeselni a visszaéléseket, a mindenáron való haszonszerzést, a harácsolást.

— Ne tessék engem ilyen kényelmetlen helyzetbe hozni! Én egyáltalán nem helyeslem.

— Na látja! A KNEB sem helyesli. Azért küzd, hogy megszűnjenek a visszaélések. Olyan légkört kellene végre teremteni a gazdasági életben, hogy egyáltalán ne legyen szükség népi ellenőrzésre.

— Ezzel én is tökéletesen egyetértek. A megoldás nagyon egyszerű: szüntessék meg a KNEB-et! Garantálom, hogy lényegesen csökkenne a visszaélések száma...

Földes György

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

— Sajnos, kedves Kovács kartárs, nem tudom a fizetését felemelni. Nézze, a Karikásnak is annyi a fizetése, mint magának, pedig neki öt gyereke van.

— Bocsánat, főnök úr, eddig azt hittem, hogy a fizetést az irodai teljesítmény alapján állapítják meg.

*

Pistike nagyon rossz volt, mamája büntetésből bezárta a spájzba. Egy idő múlva beszól:

— Ha megígéred, hogy jó leszel, kiengedlek.

— Nem akarok kijönni.

— Hát mit akarsz?

— Egy konzervnyitót.

DIÁKOK NYÁRI MUNKÁN

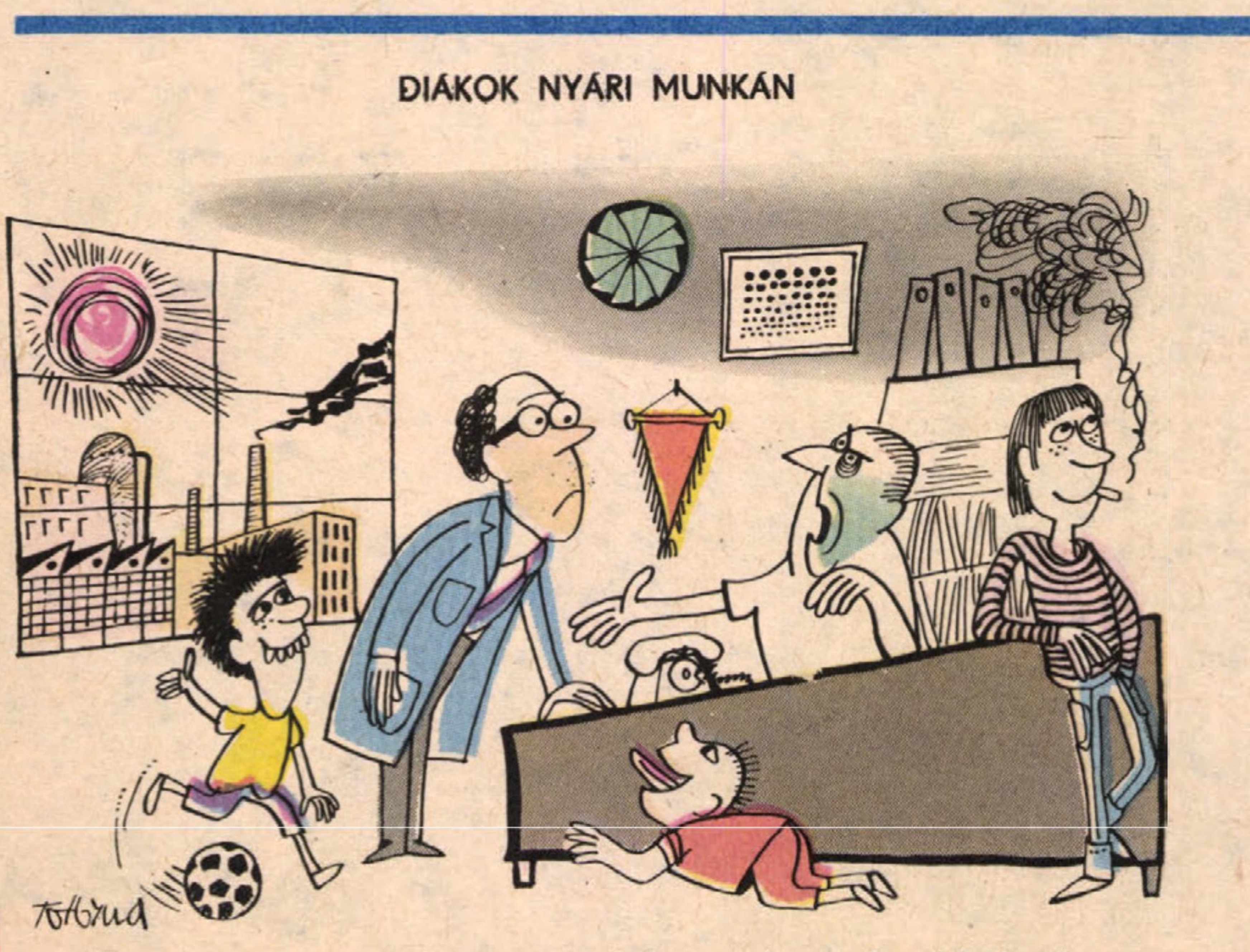

– Az ördögbe is! Ezek a gyerekek nem hagynak vakációzni!

BÚCSÚ A BALATONTÓL

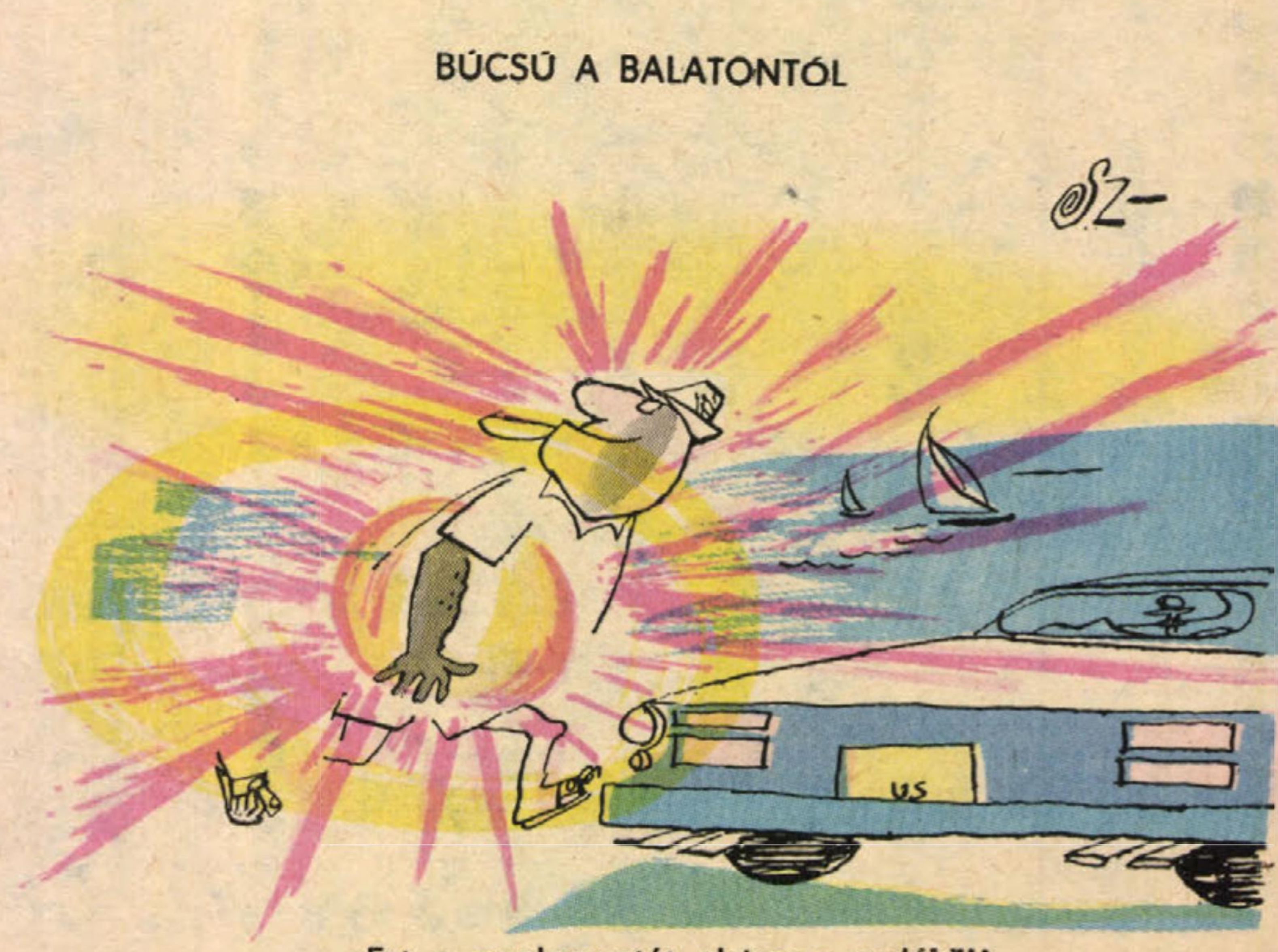

– Ezt a naplementét elviszem emlékül!

PESTI KRIMI

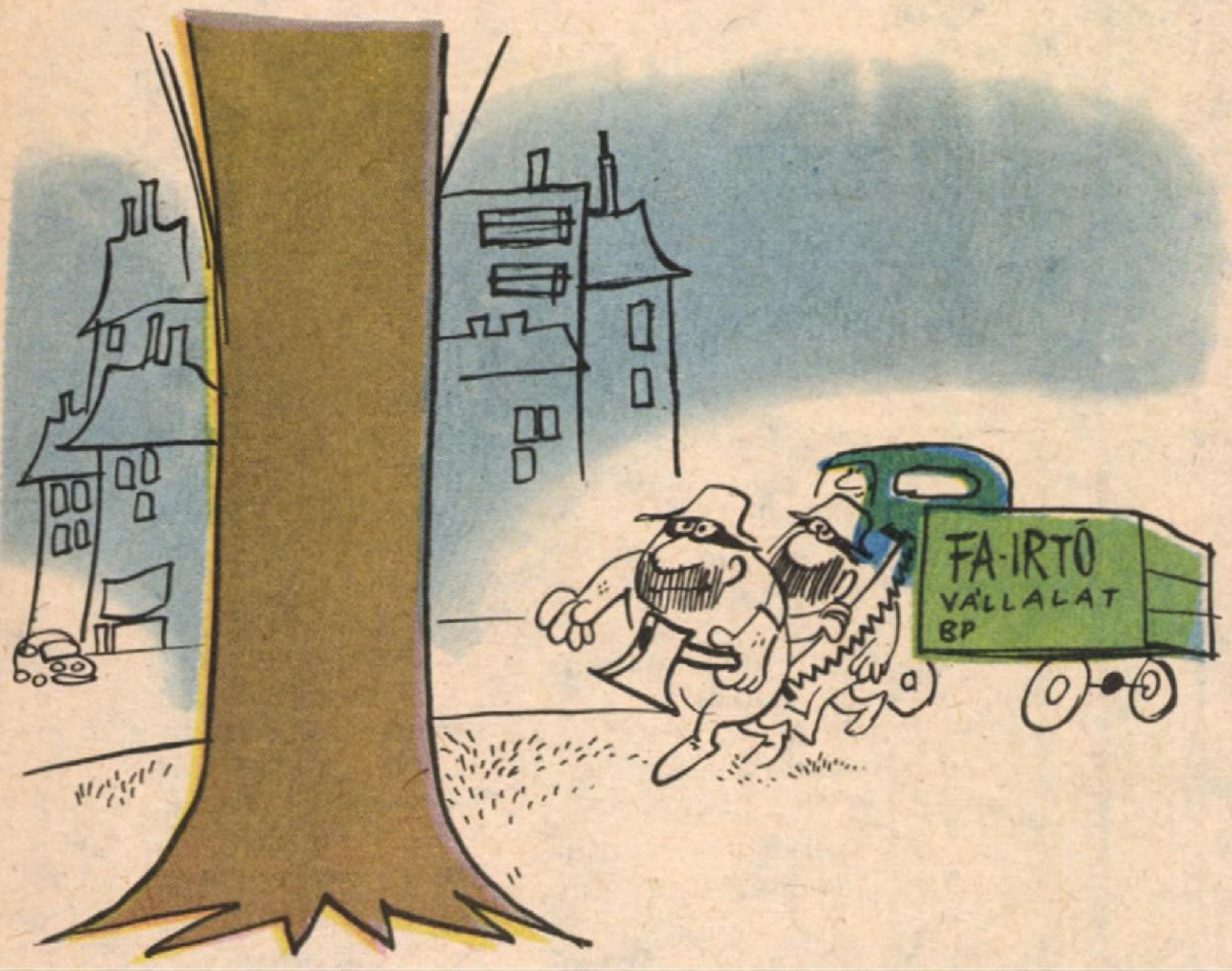

ÜDÜLŐK...

Az NB I mérkőzés televízióközvetítésével tört ki a csatározás a gyógyfürdő apró üdülői közt. A *Száraztészta-rojtozó* vállalatnak volt egy vadonatúj Favorit készüléke, amit koronagyémántként őrzött illetéktelen betolakodóktól. A *Törökbors-aszaló* vállalat három futballrajongóját is kitessékelték:

— Sajnos, gondnokváltozás van, nélküle nem intézkedhetünk.

A borsosok összenéztek.

— Rendben. De maguk sem jöhetnek át pingpongozni. Leszereljük a hálót és elzárjuk az ütőket.

Pillanatnyilag elképzelhetetlen volt ennél súlyosabb retorzió. Valóságos elemi csapás, mivel a tésztások ugyancsak kedvelték ezt a sportot. Sőt. További bosszantásra újszerű fricskát eszeltek ki, s a *Vackornemesítő* dolgozóival szövetkeztek. Nekik fűnyíró gépük volt és egy eredeti hongkongi zsebsakkjuk.

Se sakk, se fűnyírás az irigy tésztásoknak. A frissiben kelt kultúregyezményt kölcsönös szignatúrákkal hitelesítették. Egyék csak meg a tésztájukat, televízióval együtt a tésztások.

Ám de a vackorosok az opportunisták gerinctelenségével szegték meg a szerződést.

Egyenként szállingóztak át a száraztésztások drótkerítéssel körülzárt üdülőjébe. Drótvágó ollóval törtek maguknak utat s a nyitott ablakoknál helyezkedtek el, félig guggoló testhelyzetben, mint potyanézők.

A borsosok összedugták a fejüket.

— Hohó, ez nyílt szerződésszegés. Törünk mi borsot az orrotok alá. Nem pingpongozhattok ti se! — hetvenkedtek és bezárkóztak fűszeres magányukba.

— Így is jó — válaszolták a vackorosok. — De ti se láttok többé hongkongi zsebsakkot. Fölverheti a gaz a kertet az ablakokig, nincs fűnyírás, még utószezonban sem.

Összedobták a pénzt, vásároltak pingpong-asztalt, csapkodták a labdát még holdfénynél is. Nagyokat vihároztak, ha melléütöttek, mint szilaj kiscsikók, ha zabostarisznyát szimatolnak. Alvásról szó se lehetett. A zsebsakkot különleges zárú és jelzőberendezésű páncélszekrénybe rejtették.

A borsosok már csak kiadós holdfogyatkozásban reménykedtek, vagy egy jóétvágyú komondorban, aki majd kettéharapja a labdát. De zsebsakkot mégsem vásároltak, ezt önsanyargató riposztnak szánták. Dacosan malmozni kezdtek.

Hunyadi István

MAGYAR ŰRHAJÓ

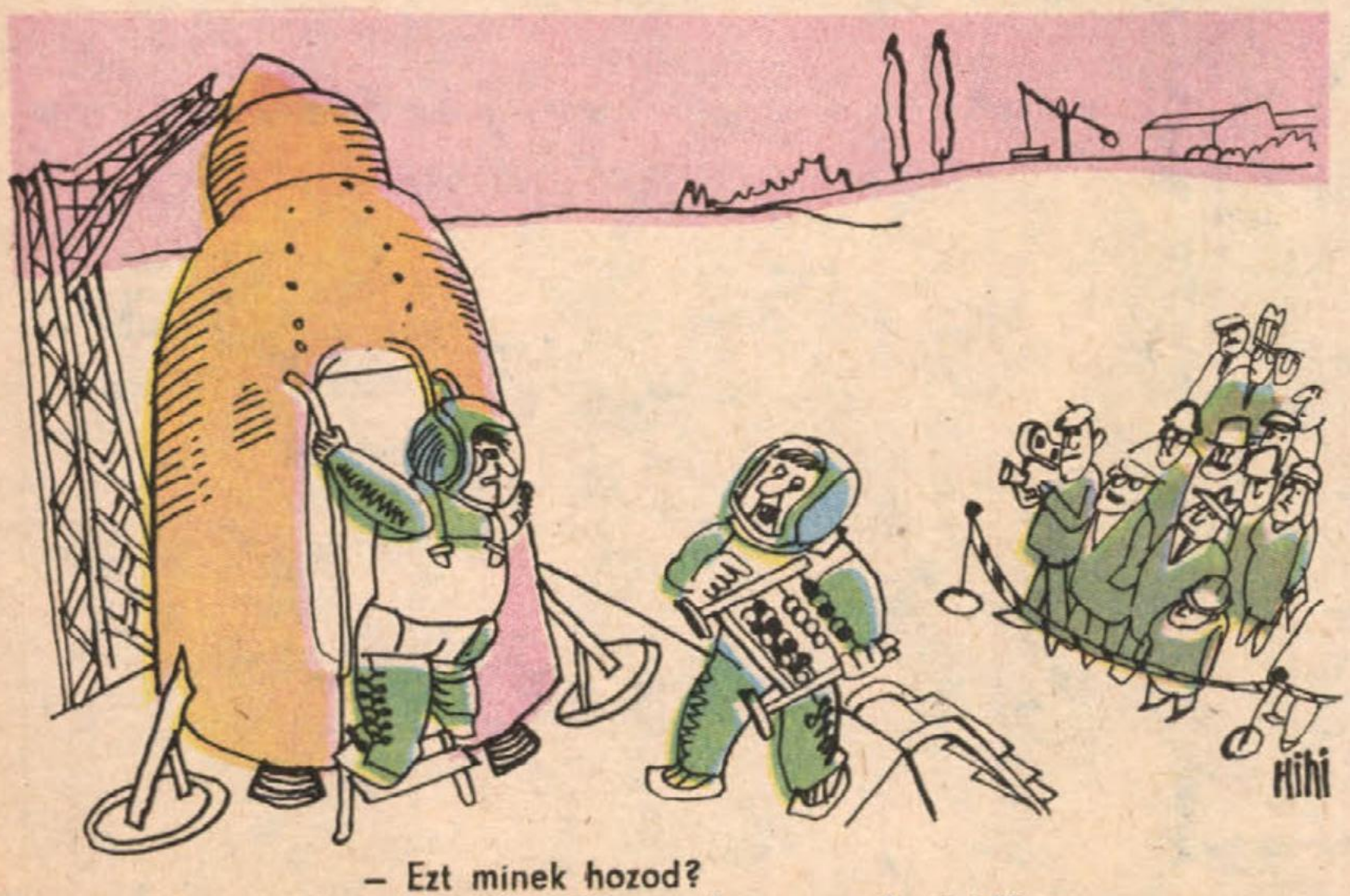

– Ezt minek hozod?
– Nem lett kész a komputer határidőre...

ÉLELMES PESTI

Endrődi István rajza

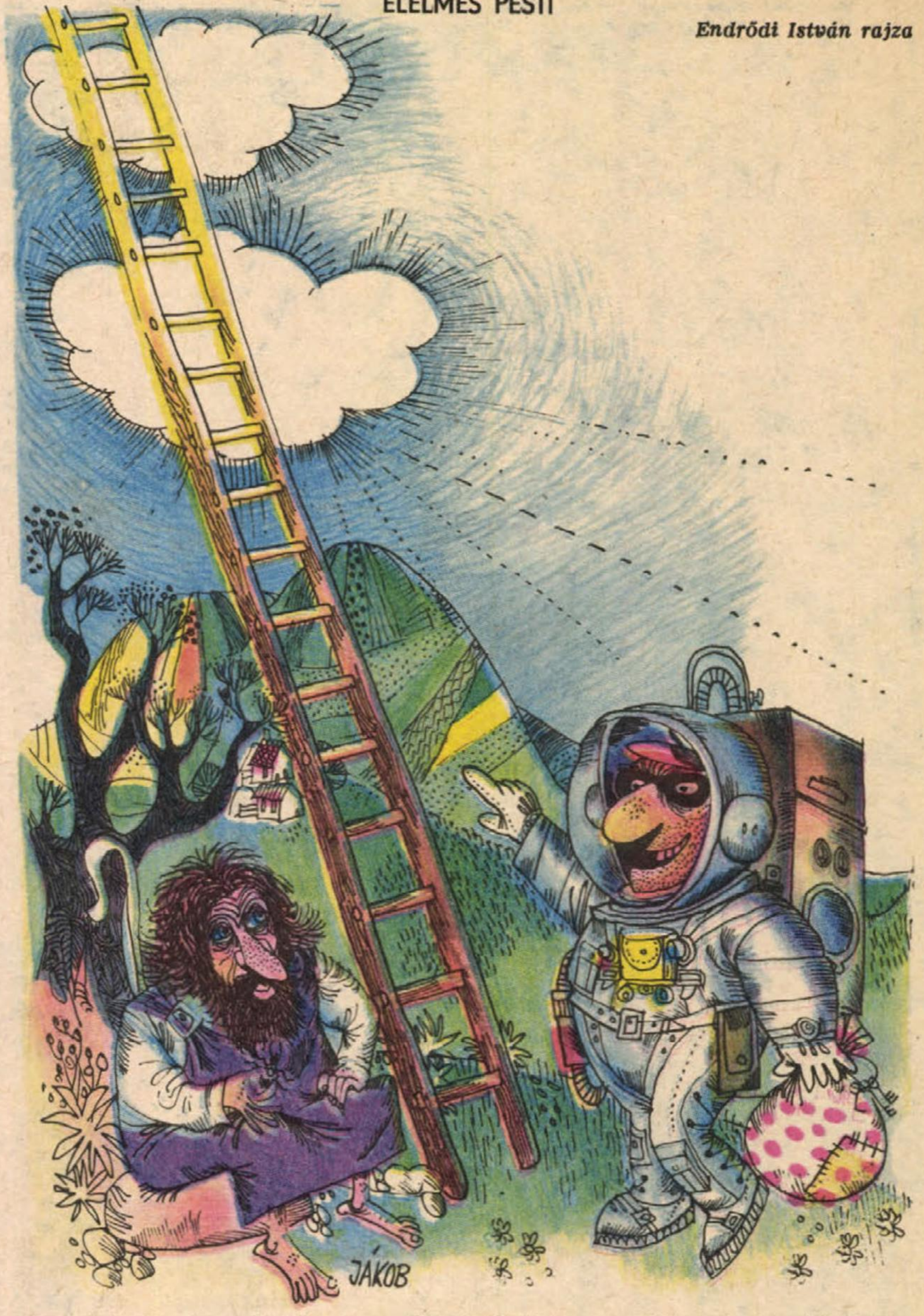

– Kölcsönadná, Jákob úr, a létráját? Fel szeretnék menni a Holdra, az ott hagyott filmfelvevőért és a többi cuccért...

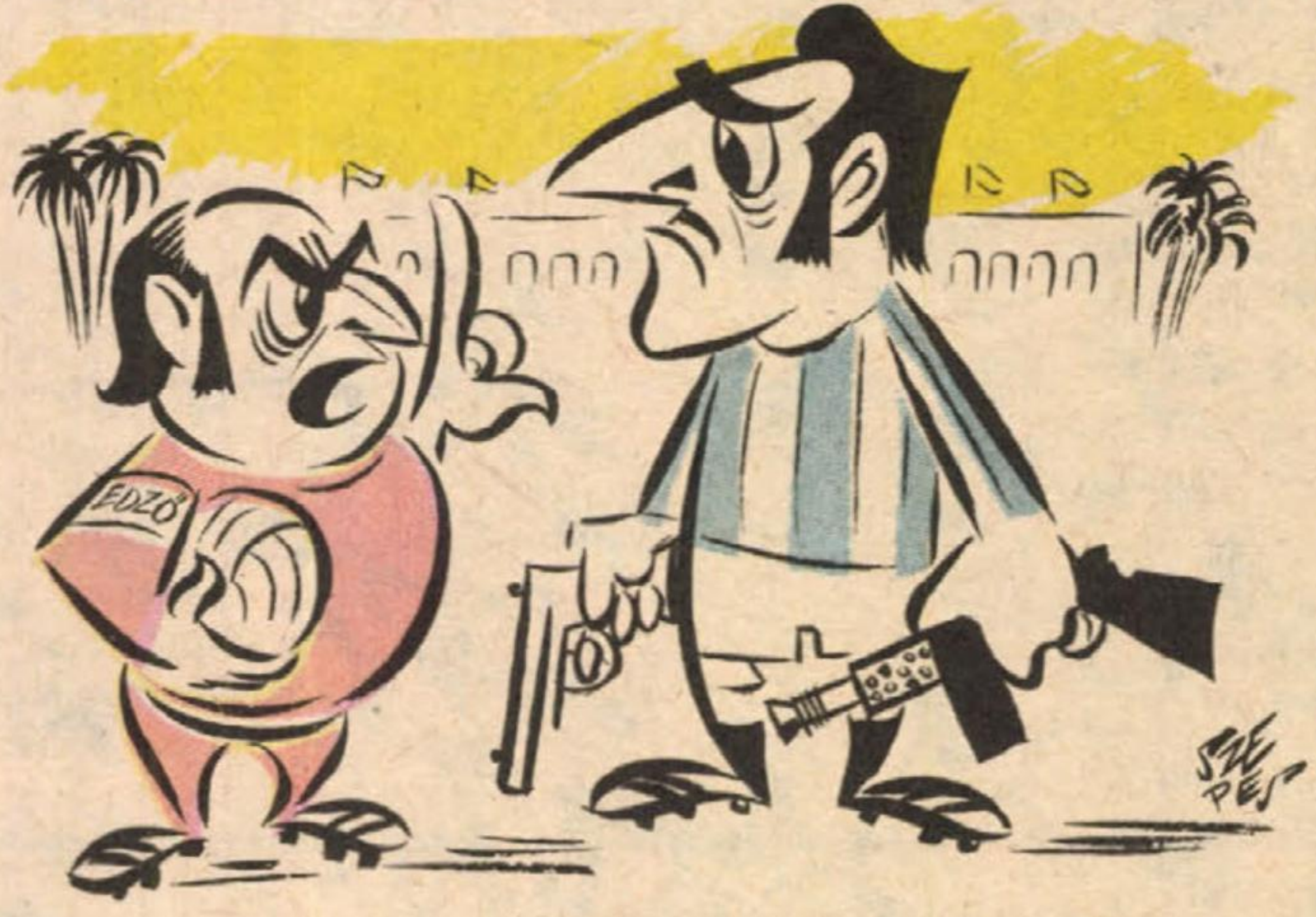

KEMÉNY FOCI KÖZÉP-AMERIKÁBAN

– Ahogy a kapu közelébe érsz, lőj!

NŐI VEZETŐ

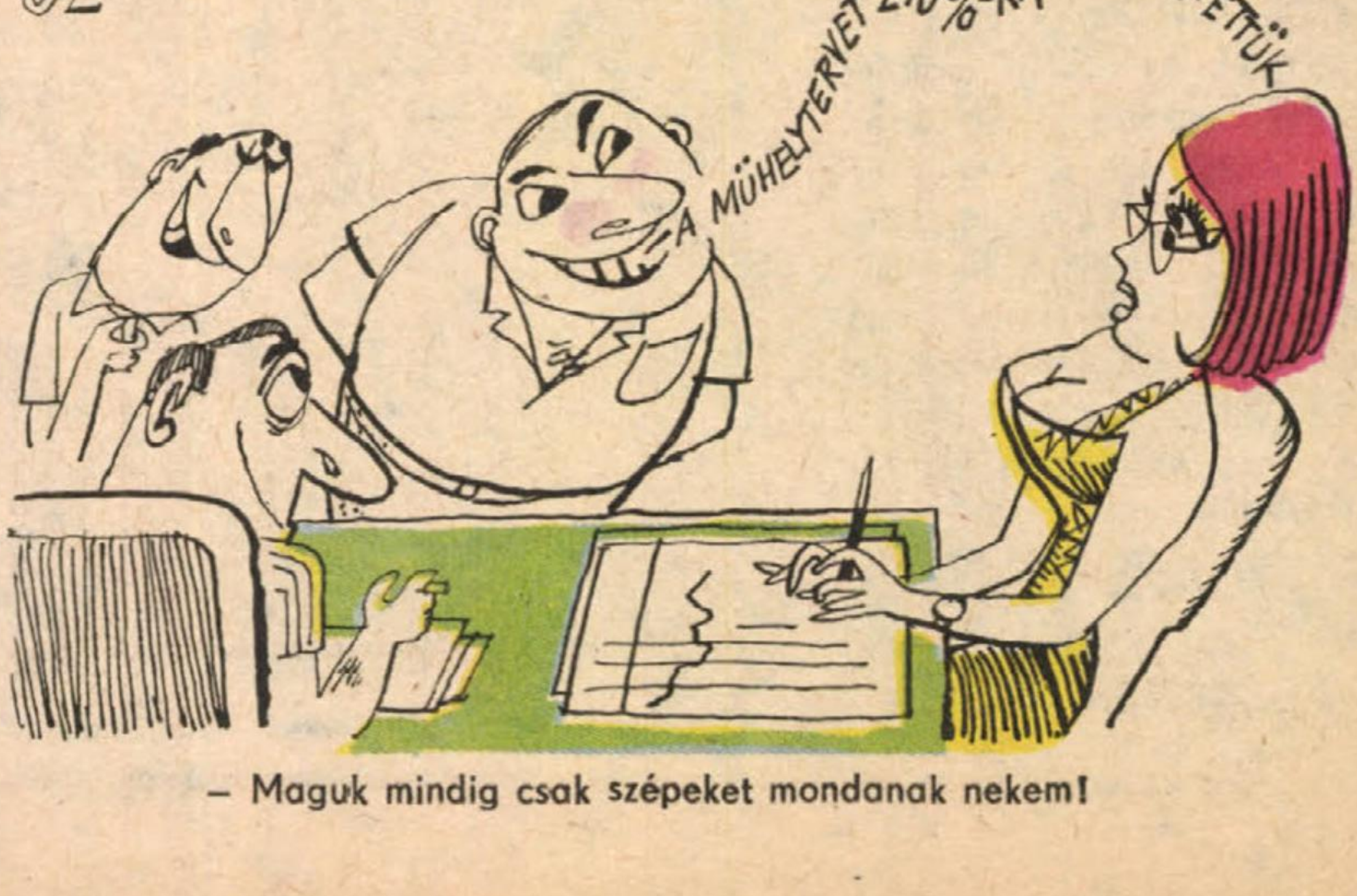

– Maguk mindig csak szépeket mondanak nekem!

NYARALÁS

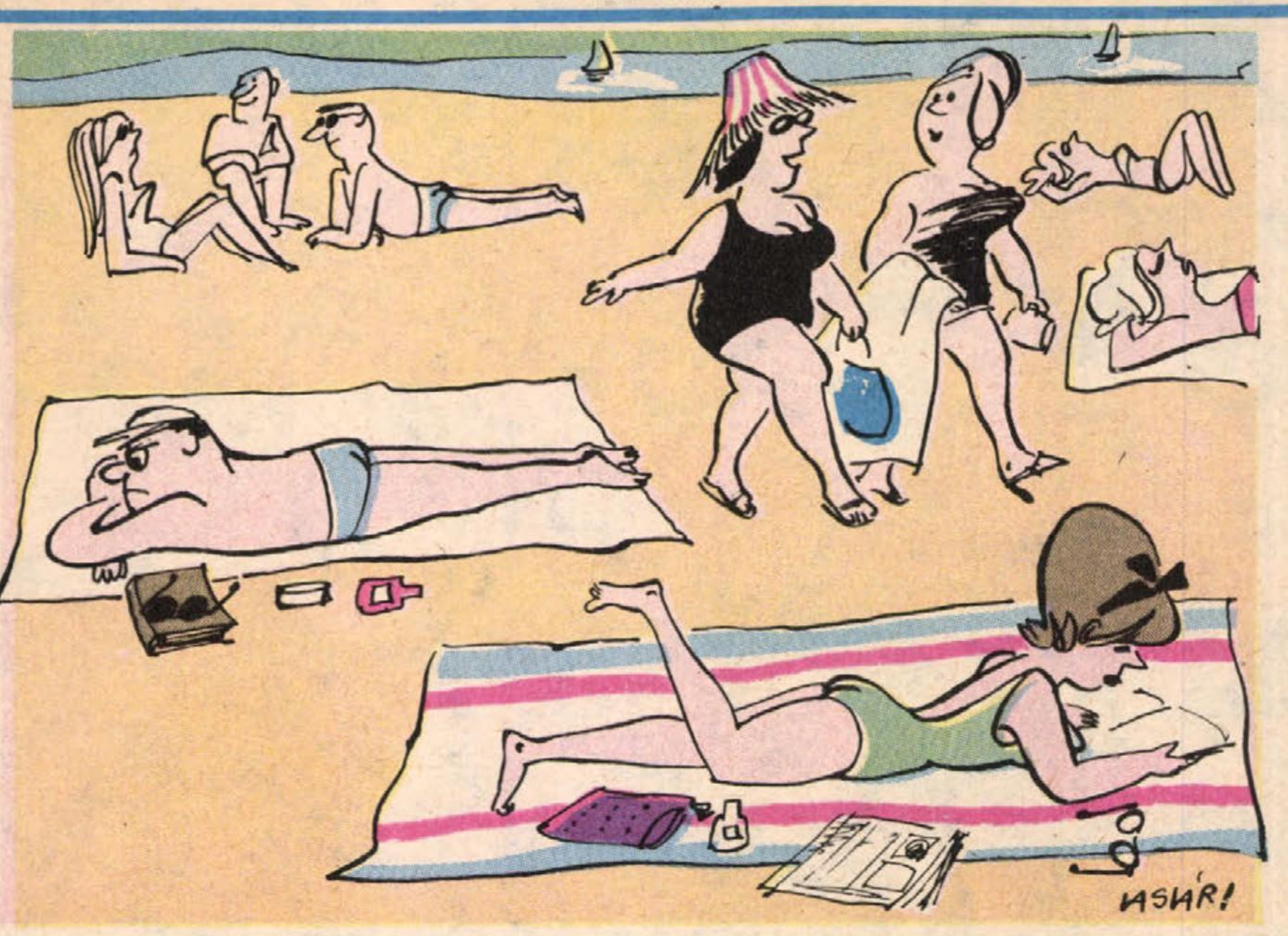

– Fogadjunk, hogy férj és feleség!

VARRÓNŐNÉL

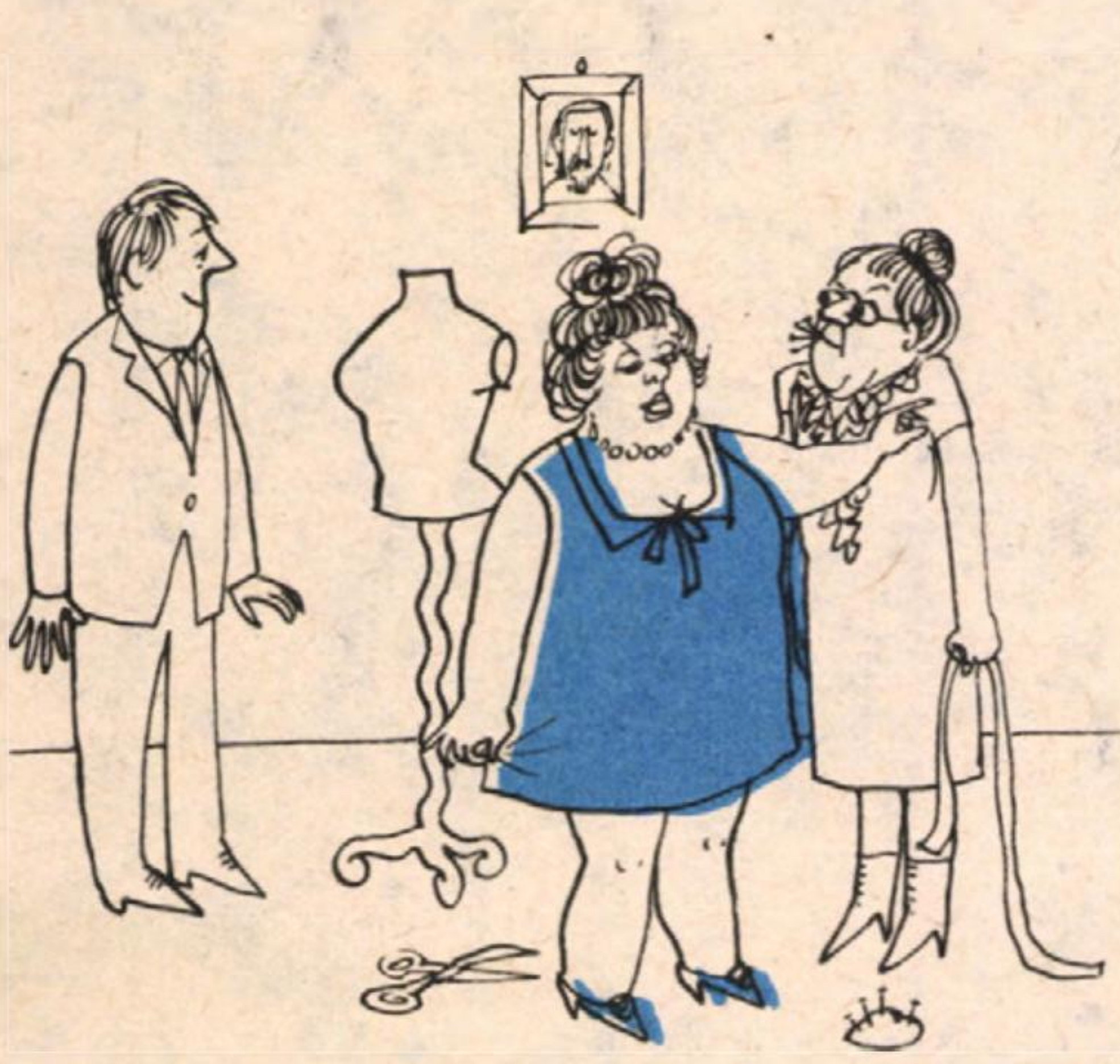

– Az uram örül, hogy molett vagyok...

EGYEDÜL

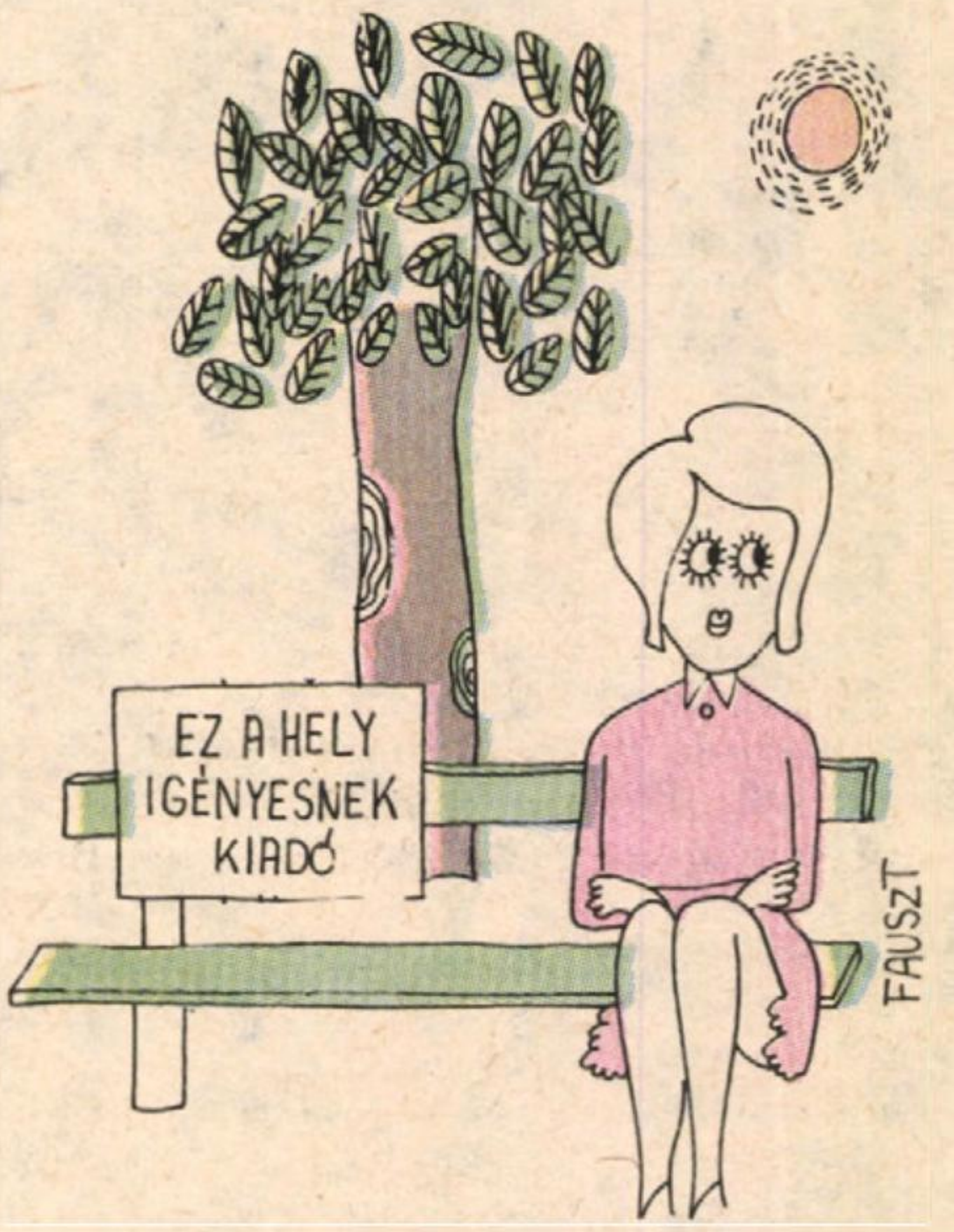

FAGYLALTBANDITÁK

Az amerikai bűnszövetkezetek az élet legkülönbözőbb területein tevékenykednek. Nyár lévén, ezúttal a fagylaltipart vették célba. Mese nincs – ezt az utóbbi hetek eseményei bizonyítják, amint az a Reuter-hírügynökség New York-i jelentéséből kiderül. A Softee-fagylaltgyárnak eddig nem kevesebb, mint 76 teherautóját gyújtották fel. Mivel még mindig pusztulnak a fagylaltos autók, ebből a fagylaltot szerető nagyközönség arra következtet, hogy még nem történt megegyezés az alvilág és Mr. Softee között. Pedig az idő sürget, meleg van, s ismerve az amerikai bűnüldözés sajátos vonásait, nincs kizárva, hogy megbüntetik a fagylaltvállalatot a fogyasztó közönség szükségleteinek elhanyagolásáért.

ROMANTIKA

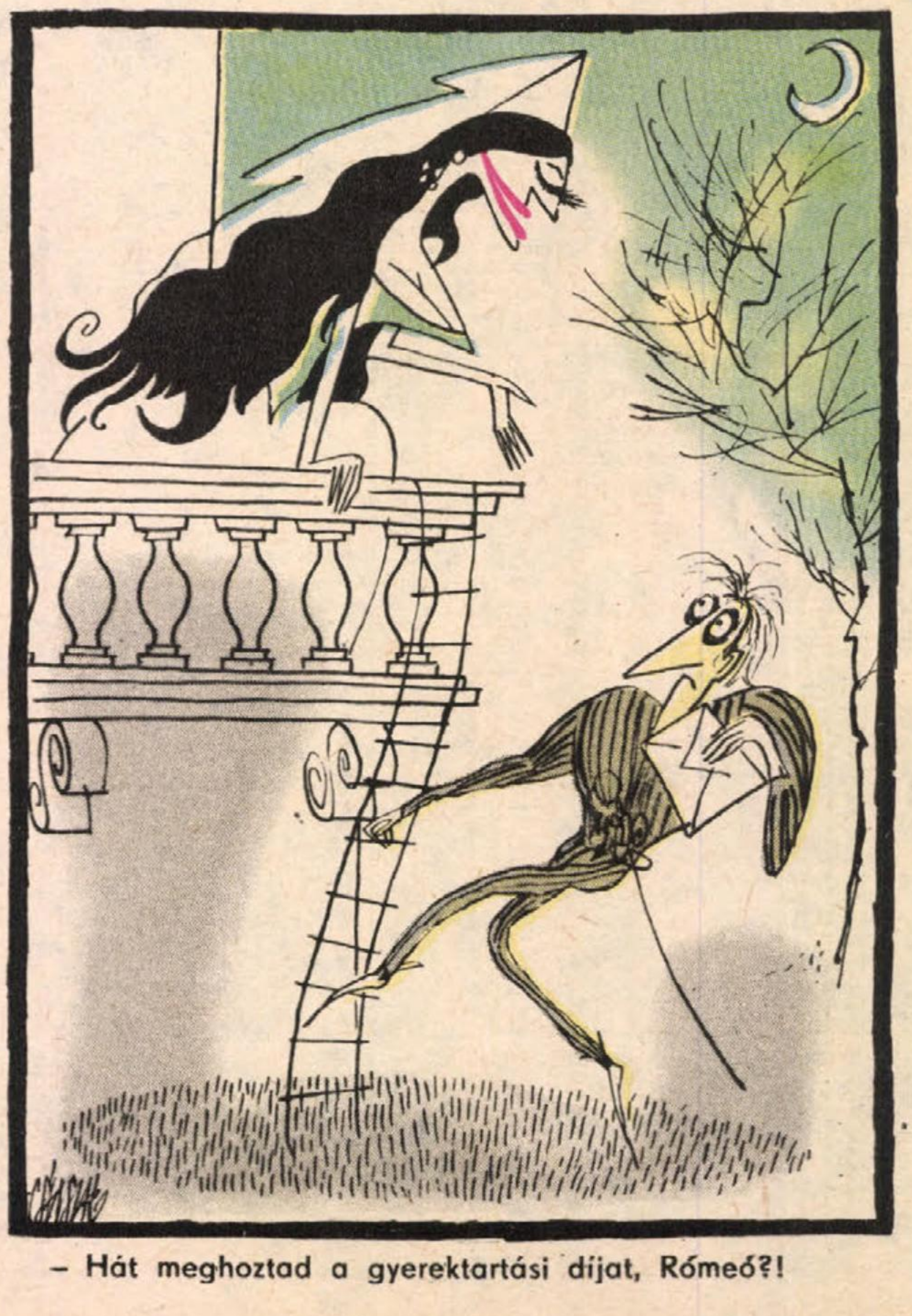

– Hát meghoztad a gyerektartási díjat, Rómeó?!

LACI

Laci tizenkilenc éves. Foglalkozását tekintve egyetemista. Halkan, illedelmesen kopogtat az anyja vállán:

— Mama.

Az asszony nyugodtan kitölti a forró baracklekvárt az üvegbe, aztán megfordul:

— Tessék, fiam...

Laci összerezzen, idegesen cigarettára gyújt:

— Nézd, mama, felnőttek vagyunk mind a ketten...

Az asszony megsimogatja a gyerek homlokát:

— Egyikünk biztosan.

— Egy vallomással tartozom.

— És ötven forinttal, amit kölcsönkértél a múlt héten.

— Még soha nem maradtam adósod — húzza ki magát önérzetesen Laci, aztán szelíd lesz és kisfiús: — Szeretek valakit.

— Kicsodát?

— Egy lányt.

— Nagy kő esett le a szívemről.

— Eddig nem akartam beszélni róla. Egy Illés-koncerten ismerkedtünk meg. Arra lettem figyelmes, hogy valaki az egész termet túlüvölti mellettem. Ő volt. A szünetben nyugtatót adtam neki, aztán kértem, hogy beszéljen magáról. De nem szólt egy szót sem. Teljesen berekedt. Hazakísértem. A kapujuk előtt azt mondta: még korai lenne és illetlen, ha felmennék hozzá. De van egy barátnője, a Külső Jászberényi úton lakik. Negyedik emelet. Igaz, hogy nincs lift, de fiatalok vagyunk... Mit számít az a pár lépcső! A barátnője most úgyis Pécelen nyaral. Elmentünk oda. Egy hét múlva megtudtam, hogy a szerelmemet Áginak hívják és elmondta, hogy világéletében elvált asszony szeretett volna lenni. Boldog lenne, ha én segítenék neki ebben. Ettől kezdve együtt jártunk mindenhová. Moziba, kosárlabdameccsre, tüdőszűrésre. Beleszerettem Ágiba. Mama, ugye megérted? Az ember csak egyszer tizenkilenc éves. Ezennel szeretném ünnepélyesen bejelenteni neked...

— Várj egy pillanatra. Hozz egy kis friss vizet! — sóhajt erőtlenül az asszony. Nagy kortyokat nyel, aztán keményen szembenéz a fiával: — Tizenkilenc éves vagy. Kereset nélkül. Első éves egyetemista. Mondd, mire akarsz megnősülni?

Laci elmerülten szemléli a csipke asztalterítő furcsa mintáját.

— Mama. Én nem nősülni szeretnék.

— Hanem?

— Elválni.

— Mit mondasz?

— Ági két éve a feleségem. Akkor vettem el, amikor ti apával két hétre Balmazújvárosba utaztatok. Modern házasság a miénk. Mindketten a szüleinknél lakunk és csak kedden, pénteken találkozunk négytől hatig a Külső Jászberényi úton.

— Ide figyelj, fiam! Én modern anya vagyok. Semmin sem csodálkozom. De miért akartok elválni? Azért, mert Ági világéletében elvált asszony szeretett volna lenni?

— Egy idő után úgy éreztük, hogy túl gyakori a hetente kétszeri találkozás. Később már csak hetente egyszer láttuk egymást. Most már csak minden pénteken találkozunk tíz percre, de akkor is az óránkat nézzük, hogy mikor telik le már az a tíz perc. Meguntuk egymást.

Hosszú csend, aztán megszólal a mama kicsit rekedten:

— És most mi legyen?

A fiú hízelkedőn az anyjához simul:

— Mama, holnap elhozom Ágit, a menyedet. Nagyon fog neked tetszeni Megbeszéljük a válás részleteit. Ugye, a költségeknél számíthatunk rád? Ha elvégeztem az egyetemet, mindent visszakapsz, mama...

Galambos Szilveszter

KORRUPT HÁZŐRZŐ

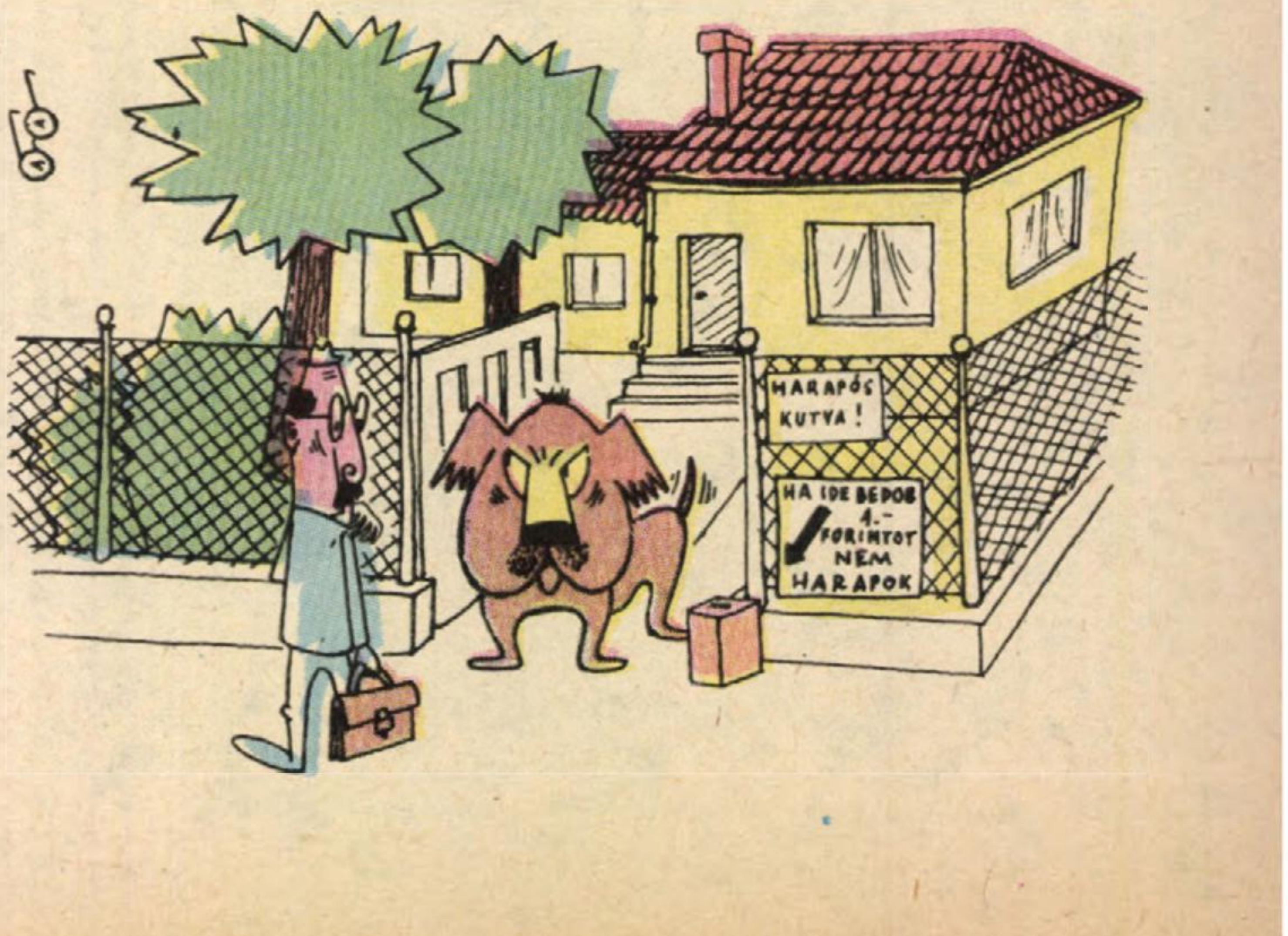
HARAPÓS KUTYA!
HA IDE BEDOB 4.- FORINTOT NEM HARAPOK

SZABADTÉRI SZÍNPAD

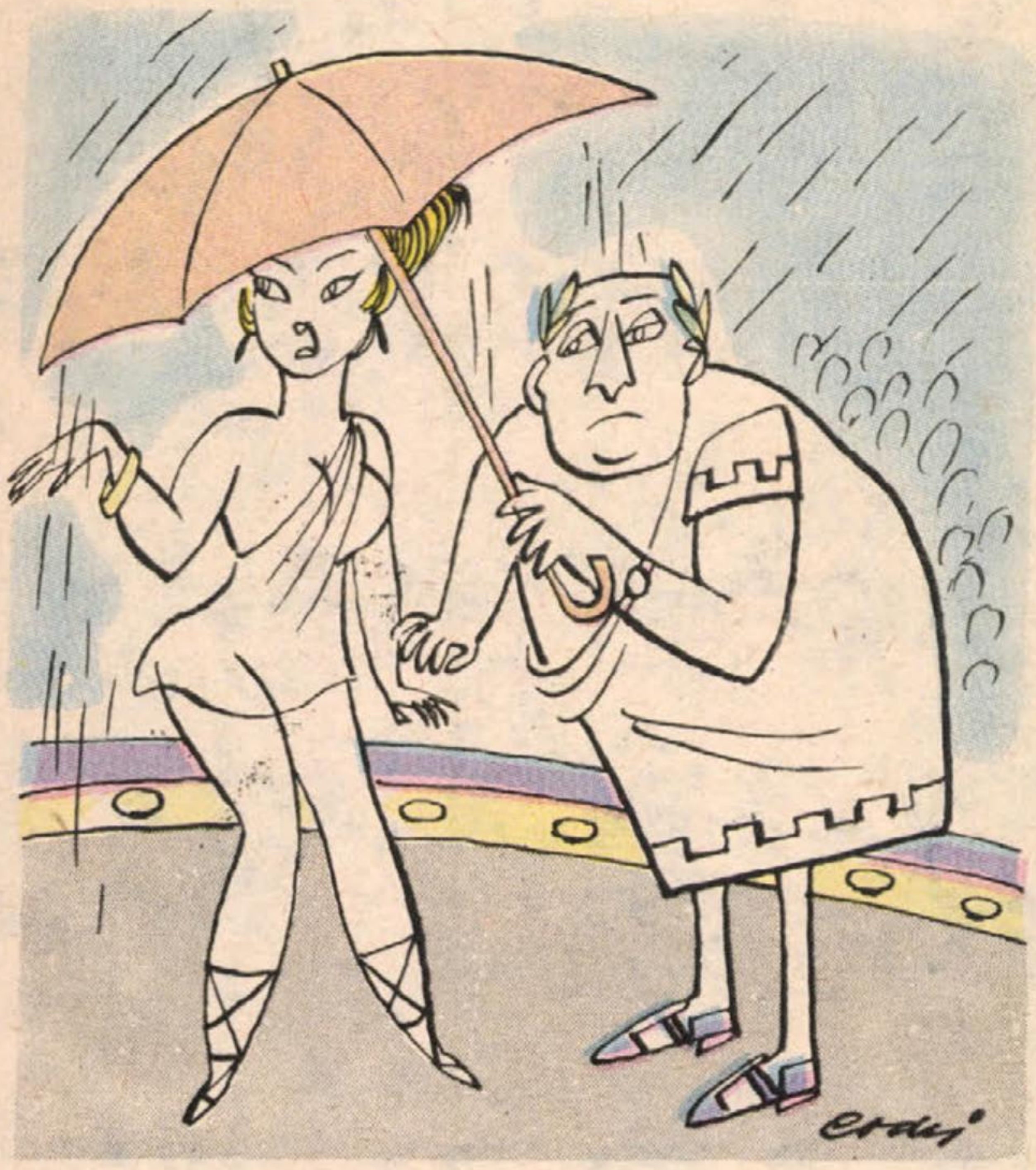

Formabontás

VALAHOL HARLEMBAN

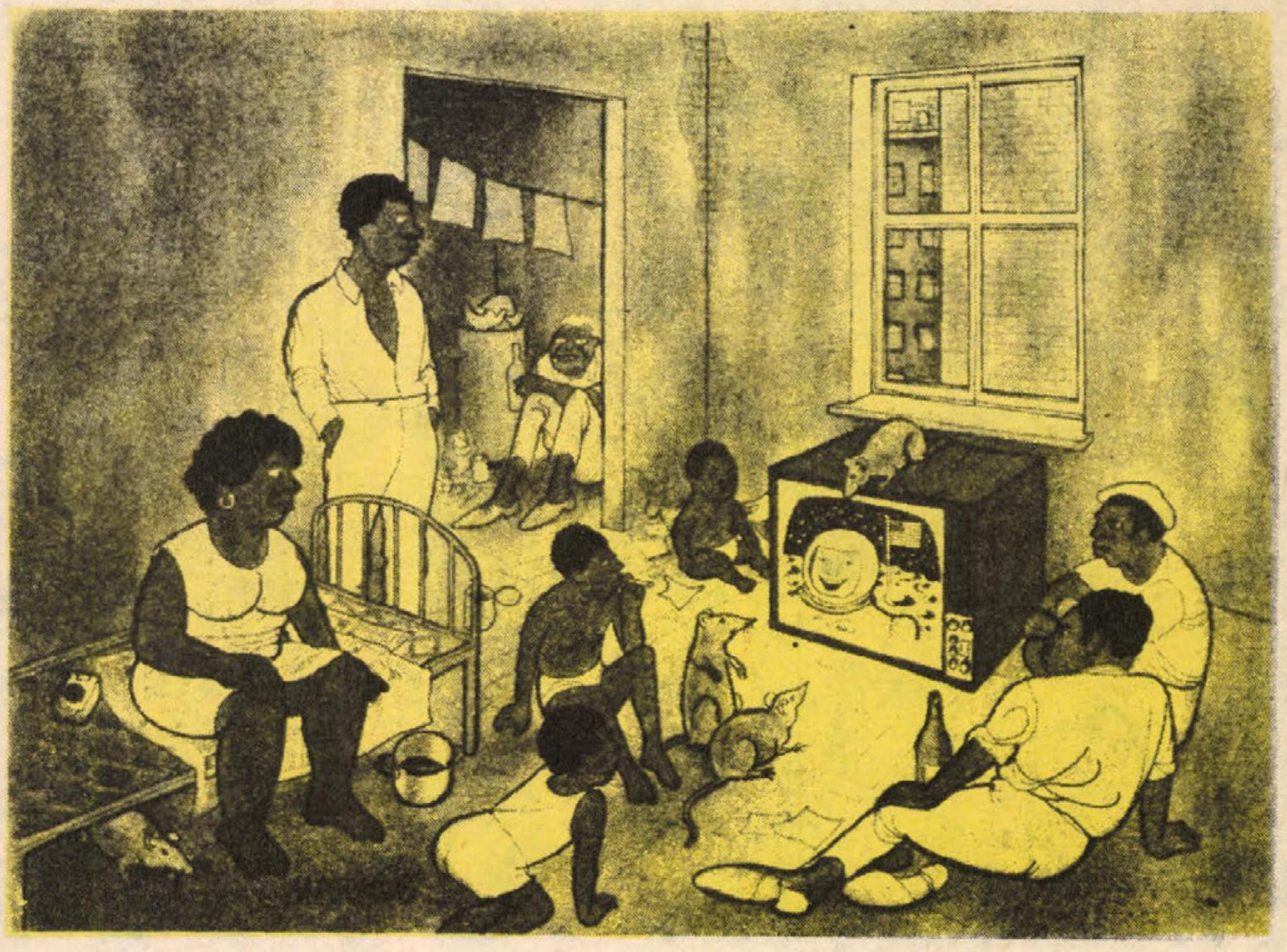

„Amerika polgárai! Büszkék lehettek hazátokra!"

(A hamburgi „Stern"-ből)

JELVÉNY DILI

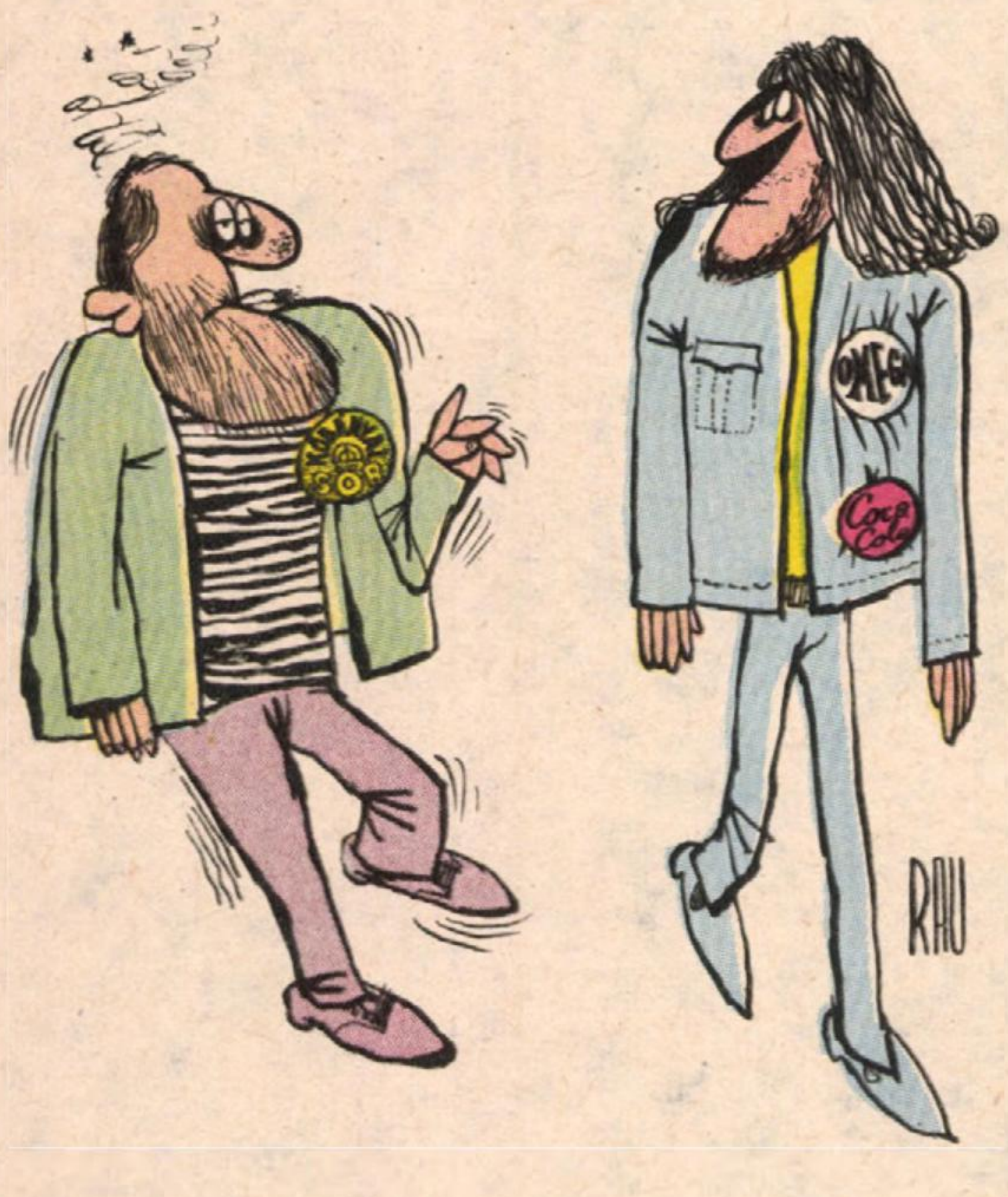

TÁNCDALÉNEKES LESZ BELŐLE...

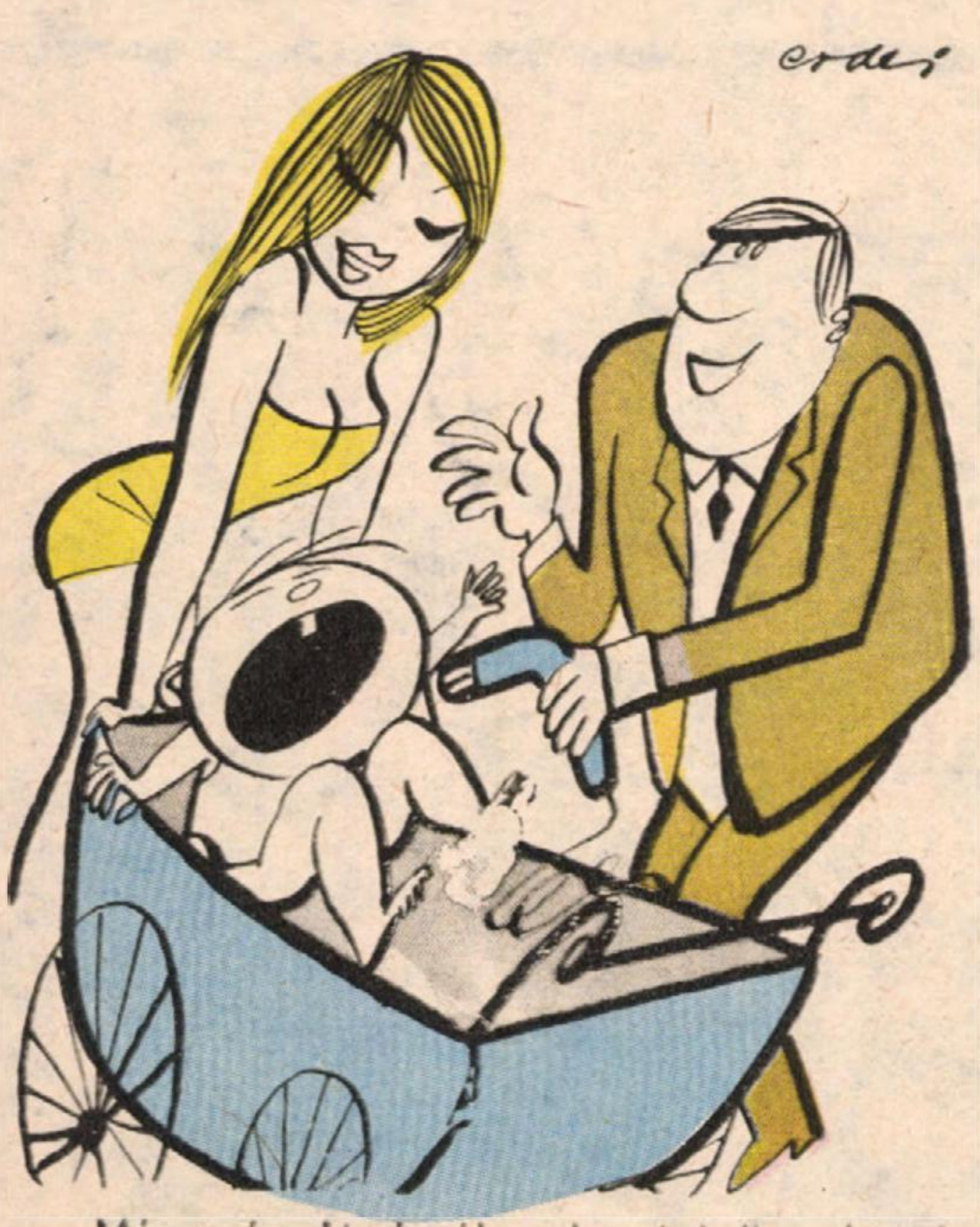

– Már egész kis korában hozzá kell szoktatni a mikrofonhoz...

GRIGORIJ GORIN:

CSAKIS MAGÁNAK

Viszonylag kevesen ültek az étteremben. A pincér úgy öt perc múlva jelent meg, tekintetével felmért, majd kedélyesen megkérdezte:

— Enni fogunk?

— Igen.

— Értem. Minden lehetőt elkövetünk.

— Köszönöm. Sört kérek.

— Értem. Hideget?

— Hideget.

— Üveg sört?

— Üveg sört.

— Értem. Mindent elkövetünk — szólt és rámkacsintott. Ravaszul és titokzatosan. A bal szemével.

A kacsintás azt jelentette, hogy a sörrel nem valami jól állunk. A serfőző üzemeket javítják. Csak pár üveg sör van az egész városban, ezeket pedig a gyűjtők hajhásszák. De *részemre* szerez egy üveg sört...

— Kérek erőlevest.

A pincér elsápadt.

— Értem — mondta, s most a jobb szemével kacsintott. — Tehát erőlevest?

— Igen.

— Meleget?

— Ha lehetne...

— Tojással?

— Jó lenne...

— Mindent elkövetünk. És újra ravaszkásan kacsintott.

A kacsintás azt jelentette, hogy az erőleves is ritka dolog. A szakácsok már régen nem készítik. Helyette gitározni tanulnak. Igaz, van még egy öregasszony valahol vidéken, aki tud ilyen levest főzni, és speciel a *részemre* szereznek egy repülőgépet, s elhoznak tőle egy tányér erőlevest.

— Második fogásként hagymásrostélyost kérnék — tettem hozzá szerényen.

— Rostélyost kér? Betűzhetem?

— Betűzze.

— Húsból?

— Jó lenne. És a hagymát hagymából.

A pincér elgondolkodott, sóhajtott, majd közölte:

— Minden elkövetünk. De csakis magának!

Ünnepélyesen csettintett a nyelvével és távozott.

Ezzel a csettintéssel azt akarta tudtomra adni, hogy miattam áldozatokra is hajlandó. Hogy rostélyost már sehol nem készítenek, már régen elfelejtették, hogyan kell. Most szerveznek egy expedíciót, amely az ásatások során előkerülő és majdan megfejtendő ősi írásjelekből kibetűzi, hogyan csinálják a hagymásrostélyost. Az expedícióba meghívják a Tudományos Akadémiát, a légierőt és valószínűleg a filmgyárat is. De *részemre* mindent megszereznek...

— Óhajt még valamit?

— Köszönöm. Már így is feltartom.

— Rendben. Öt perc múlva mindent hozok. — Úgy pillantott rám, mint aki értésemre adja: csodákra képes miattam.

Körülbelül ezt olvastam ki a tekintetéből: ebben az étteremben a vendégek évekig várnak ennivalóra. Ott alszanak az asztalok mellett. Közben szerelmesek lesznek, házasodnak. Gyerekek nőnek fel mellettük, a menükártyából tanítják őket az ábécére. Aztán ebédet rendelnek, várnak és minden kezdődik elölről...

— Nem is tudom, hogy köszönjem meg magának — mondtam ebéd után a pincérnek.

— Semmiség — szerénykedett.

— De nem — tiltakoztam. — Olyan jó volt hozzám. Soha-soha nem felejtem el. Mennyivel tartozom?

— Egy rubel huszonegy kopejka.

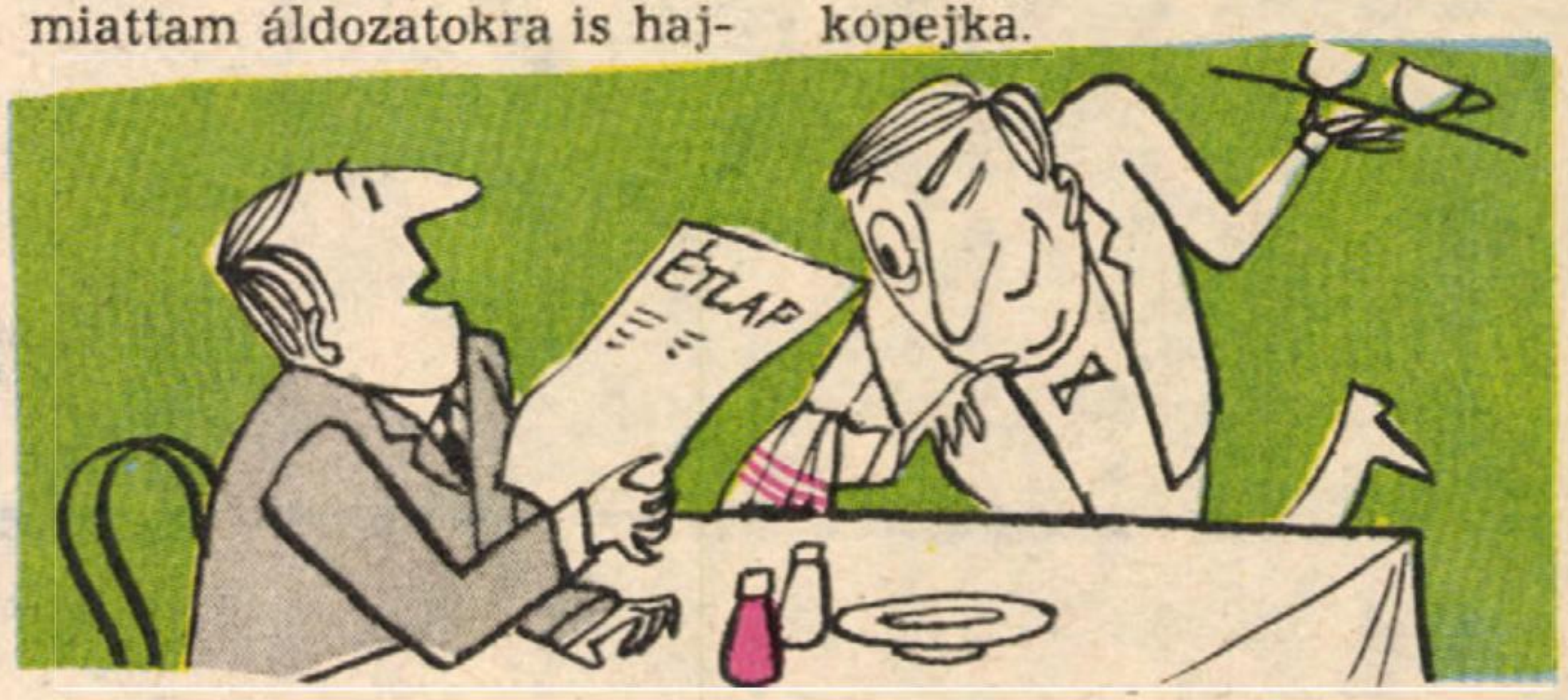

— Értem! — kacsintottam rá. — Magának mindent. Csakis magának!

Átnyújtottam egy rubel huszonegy kopejkát és kezet ráztam vele.

Ezzel a kézfogással értésére adtam, hogy az is semmiség, amit én teszek érte. Továbbá azt, hogy a pénzzel nem valami jól állunk. A pénzjegynyomda keveset nyom belőle. Általában a zsebemben a pénz ritka dolog. És én rendszerint fizetés nélkül távozom.

De *részére* mindent megszerzek, érte minden áldozatra hajlandó vagyok és szívesen kifizetem a számla végösszegét. Pontosan a végösszegét...

(Oroszból fordította: Pető Miklós)

PÁRVIADAL UTÁN

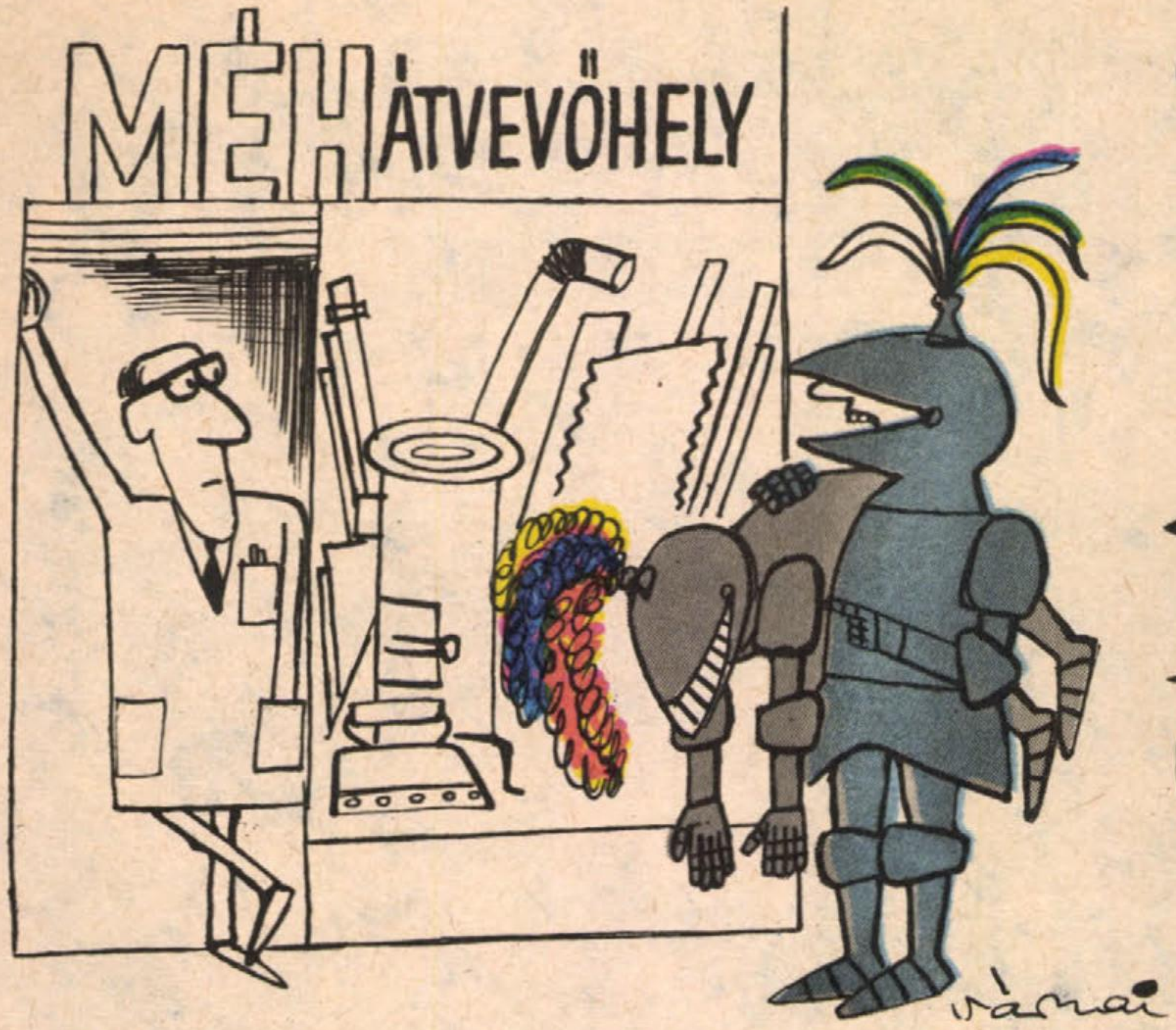

– Most nem tudom, hogy kórházba vigyem, vagy hagyjam itt önöknek...

A SZORGALOM GYÜMÖLCSE

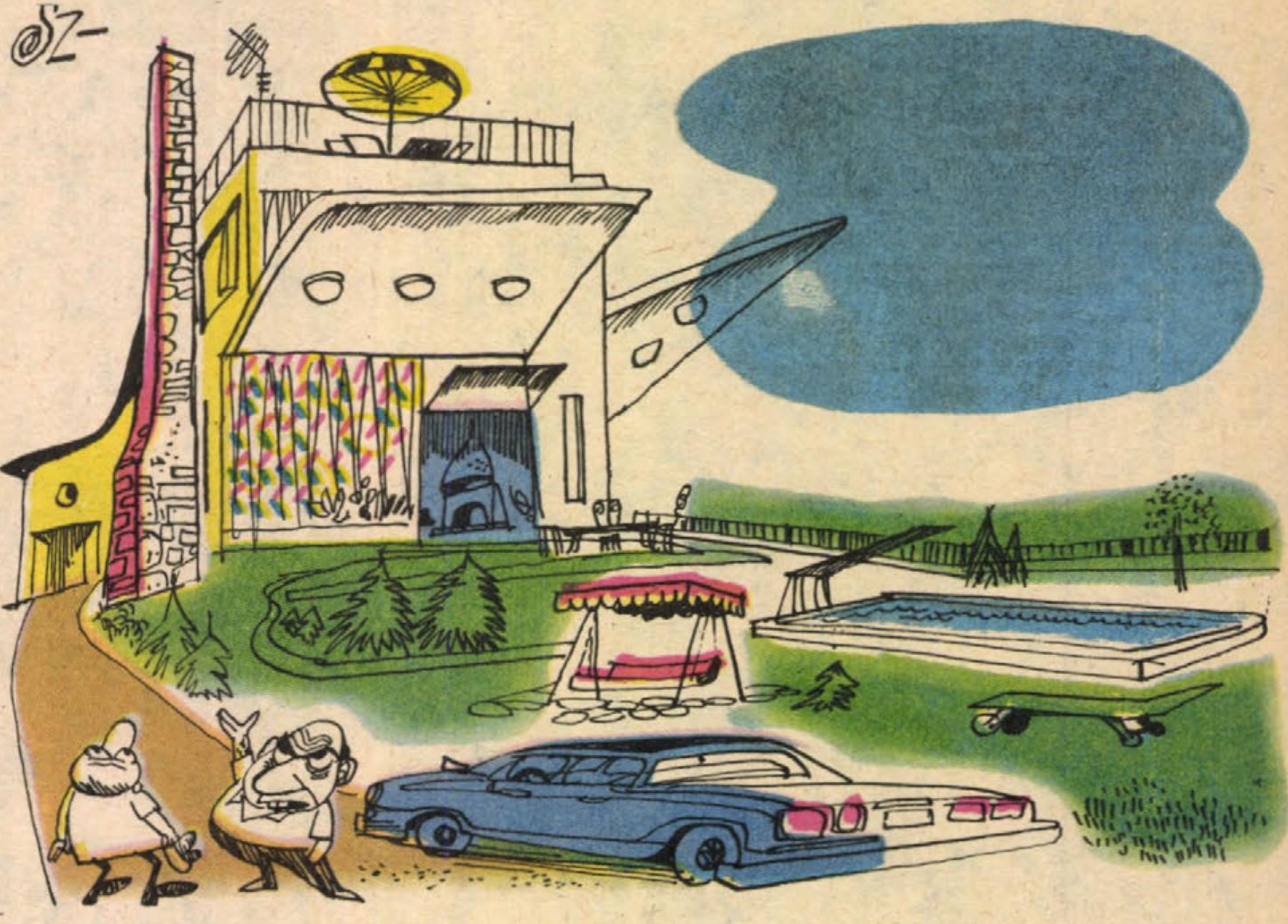

– Másfél évi keserves munkával szereztem!

A VILÁG ANEKDOTA KINCSÉBŐL

Ernst Theodor Amadeus *Hoffmann*, a fantasztikus novellák-regények költője, egyébként a *Hoffmann meséi* daljáték hőse — nagyon szeretett inni, sőt, sajnos, súlyos alkoholista volt. Egy ízben bement a barátaival törzsvendéglőjébe, poharazni kezdett, egyik flaska bort a másik után rendelte, végül — magyarán mondva — az asztal alá került.

Egy világos pillanatában a gazda után kezdett kiáltozni.

— *Fizetek* — harsogta.

Jött a vendéglős, megszámolta a flaskákat és közölte az íróval:

— *Tizenhárom üveg volt.*

— *Lehetetlen* — tiltakozott E. T. A. Hoffmann. — *Ismerem a gyomromat. Pontosan 12 flaska fér bele. Számtalan esetben kipróbáltam.*

— *Biztosan így van, uram* — felelte a vendéglős. — *Én is mindjárt gyanítottam, hogy a tizenharmadik a fejébe ment.*

Henrich *Heine* és Théophile *Gauthier*, a német és a francia költészet két kiválósága nagy művészeti vitába keveredett. Egyszer csak Heine csendet intett, és határozott hangon kijelentette:

— *Egyébként is én vagyok a század első embere!*

Majd, mikor kiélvezte költőtársa meghökkent arcát, mosolyogva hozzátette:

— *Ugyanis 1801. január 1-én születtem.*

A történet hiteles, csak a dátumok nem hitelesek. Heine ugyanis a jó poén kedvéért kissé megfiatalította magát és korrigálta születésnapját. Mert valójában 1797-ben és december 13-án látta meg a napvilágot. Az ilyesmit úgy nevezik, hogy „költői szabadság”.

Mikor Hans Christian *Andersen*, a nagy dán meseíró Párizsban járt, meg akart ismerkedni az ott élő Heinével és barátaik össze is hozták őket. Először németül próbáltak beszélgetni, de ez sehogy sem sikerült, mert Andersen nagyon keservesen törte a németet. Ekkor franciára fordították a szót, a társalgás azonban ettől sem lett közvetlenebb, mivel Andersen franciául még gyengébben tudott, mint németül.

— *Kedves barátom* — javasolta végül Heine —, *próbálkozzunk talán dánul társalogni. Nagyobb baj nem lehet belőle, mert dánul viszont én nem tudok.*

Halálos ágyán feküdt Heine, felesége, Mathilde ott ült az ágya szélén és buzgón könyörgött az úristennek, hogy bocsássa meg férje bűneit.

— *Nyugalom, kedvesem* — szólalt meg elhaló hangon a költő —, *egész biztosan meg fog bocsátani. Neki az a mestersége.*

(Békés István gyűjtése)

IFJÚ ÖZVEGY VÉRBOSSZÚJA

Dél-Olaszország Mondragone városkájában egy fiatal asszony, a 19 éves Adelina korán özvegységre jutott. Férje, aki nagy jövőre hivatott bérgyilkos volt, eléggé meggondolatlanul tűzharcba keveredett a rendőrséggel és halálos sebet kapott. Adelina, ősi délolasz hagyományokhoz híven, vérbosszút esküdött, és szorgos munkával kinyomozta, hogy férje ifjú életét egy Gennaro Ferrante nevű rendőr oltotta ki. A türelmes özvegy két évig várt a visszavágásra, s amikor a szabadnapos Ferrante éppen szerelmesével sétált, Adelina lelőtte őt. Sajnos, a nős banditák megölése nem mentes bizonyos kockázattól.

LELKES IDEGENVEZETŐ

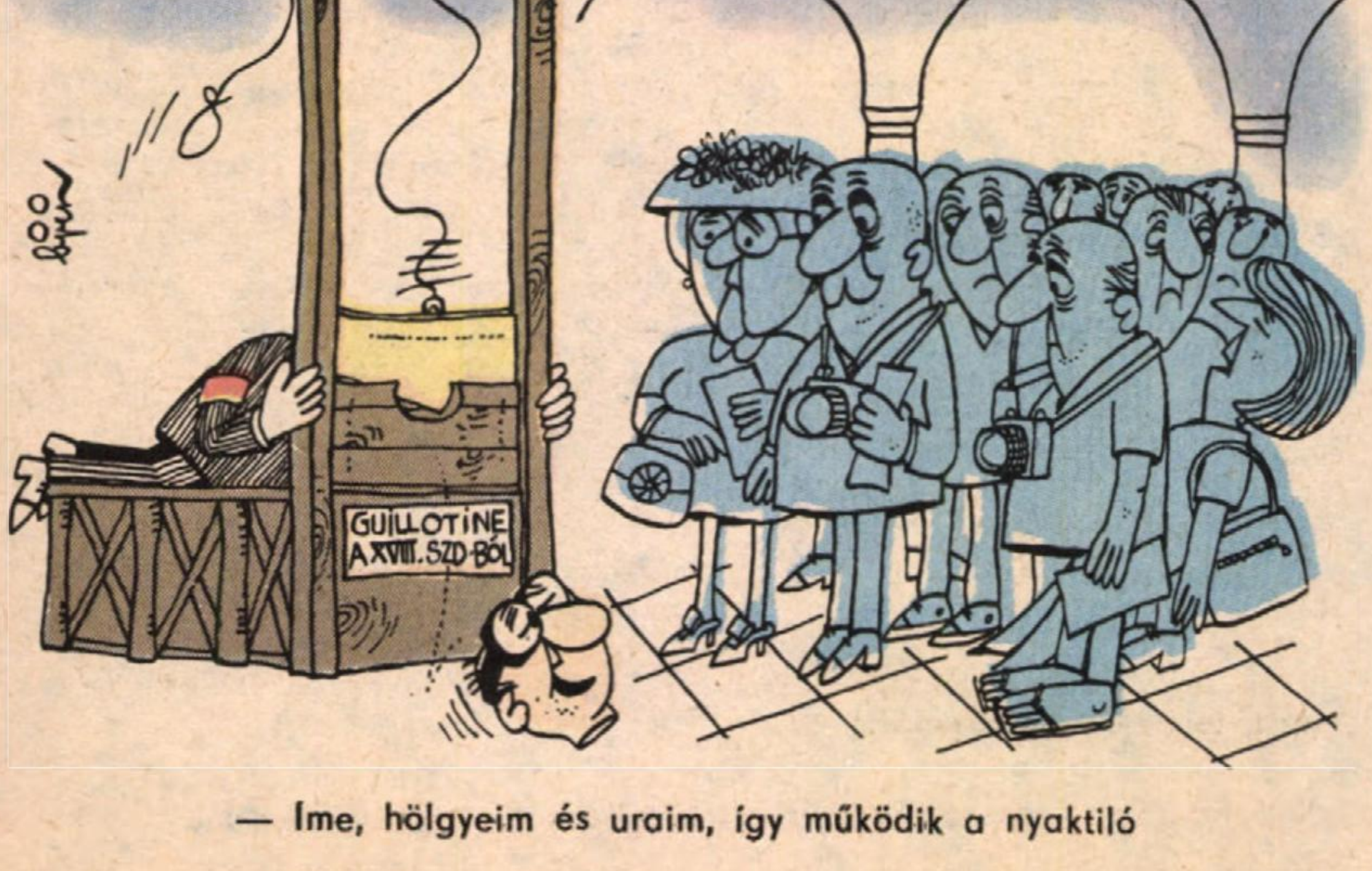

— Íme, hölgyeim és uraim, így működik a nyaktiló

DIJKIOSZTÁS

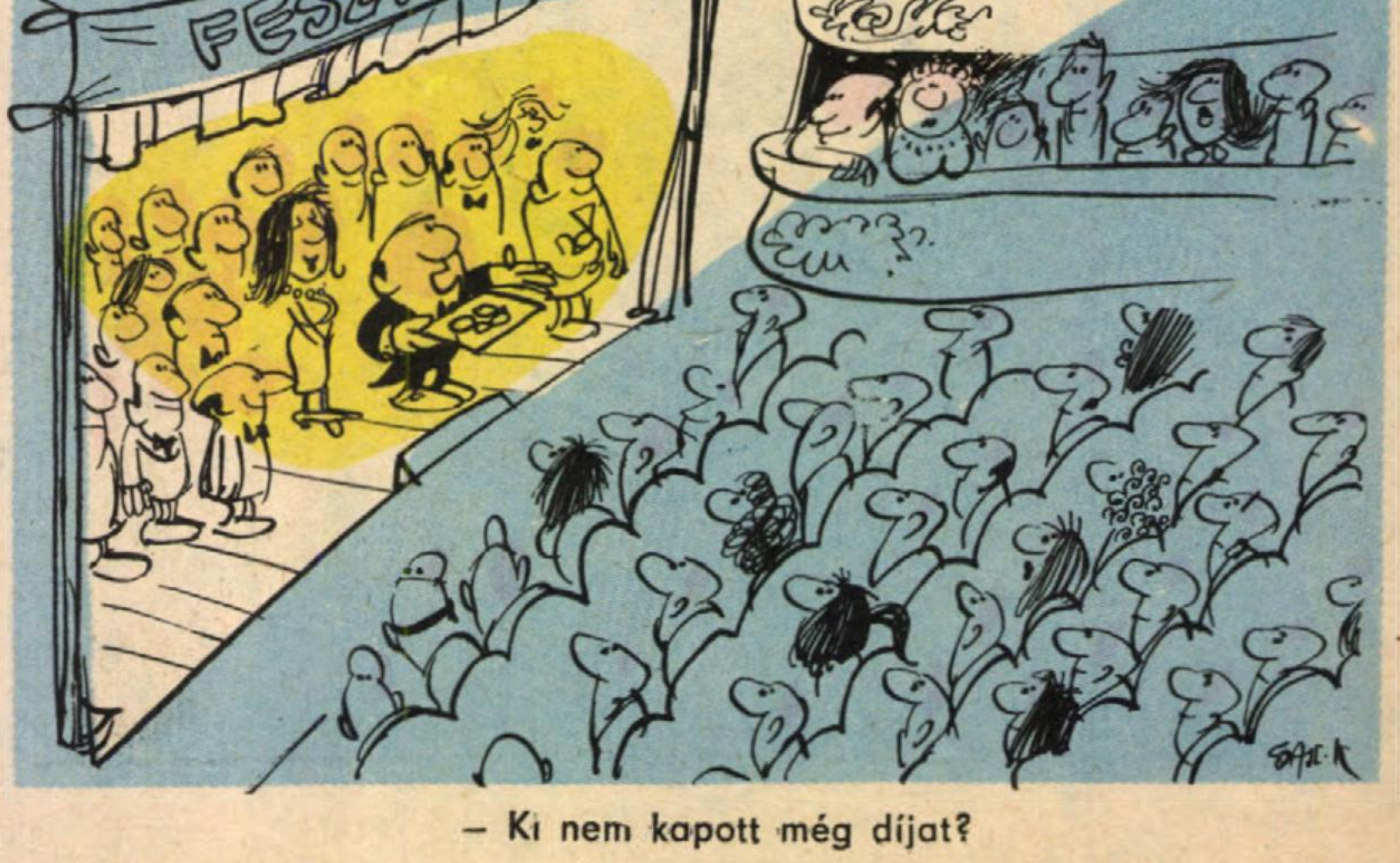

– Ki nem kapott még díjat?

EGY KIS KÖZGAZDASÁGTAN

ÖSSZEFÜGGÉS

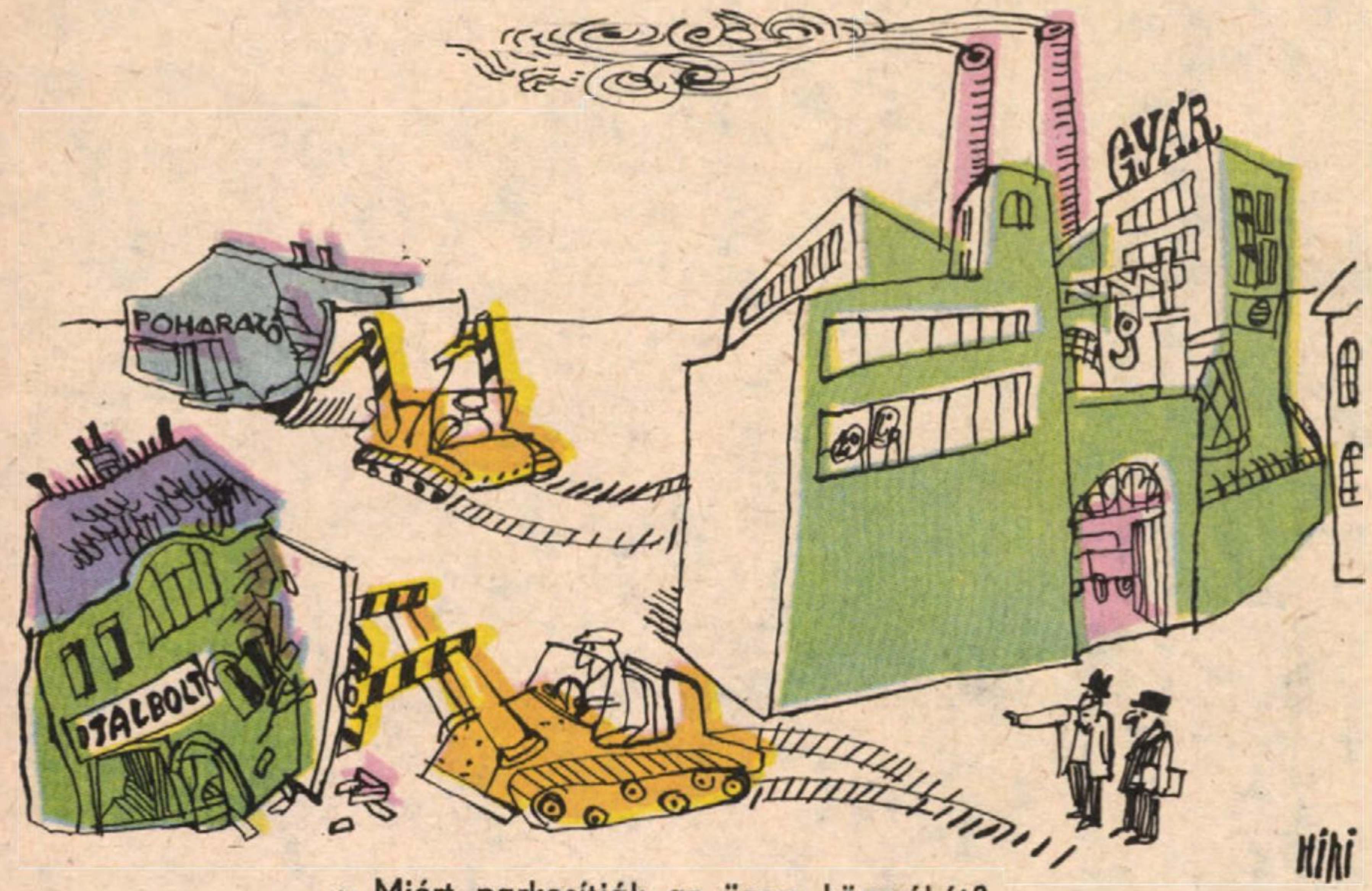
POHARAZÓ
GYÁR
ITALBOLT
Hihi

– Miért parkosítják az üzem környékét?
– Így talán növekszik a termelékenység.

JÓ MEGFIGYELŐ

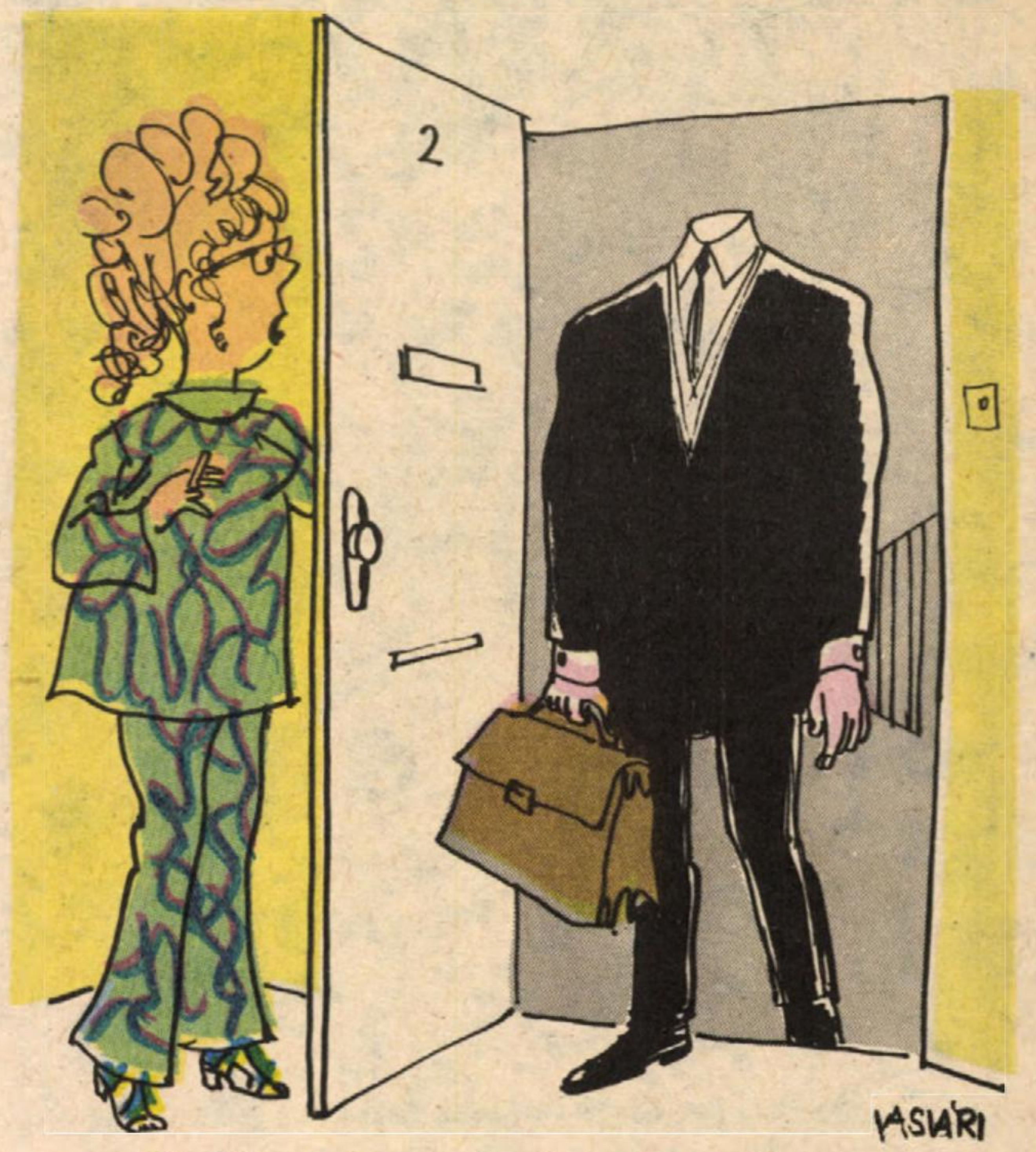

– Gyulám, már megint átszerveztetek?...

VÁLLALATI SNÚROZÁS DEVIZÁVAL

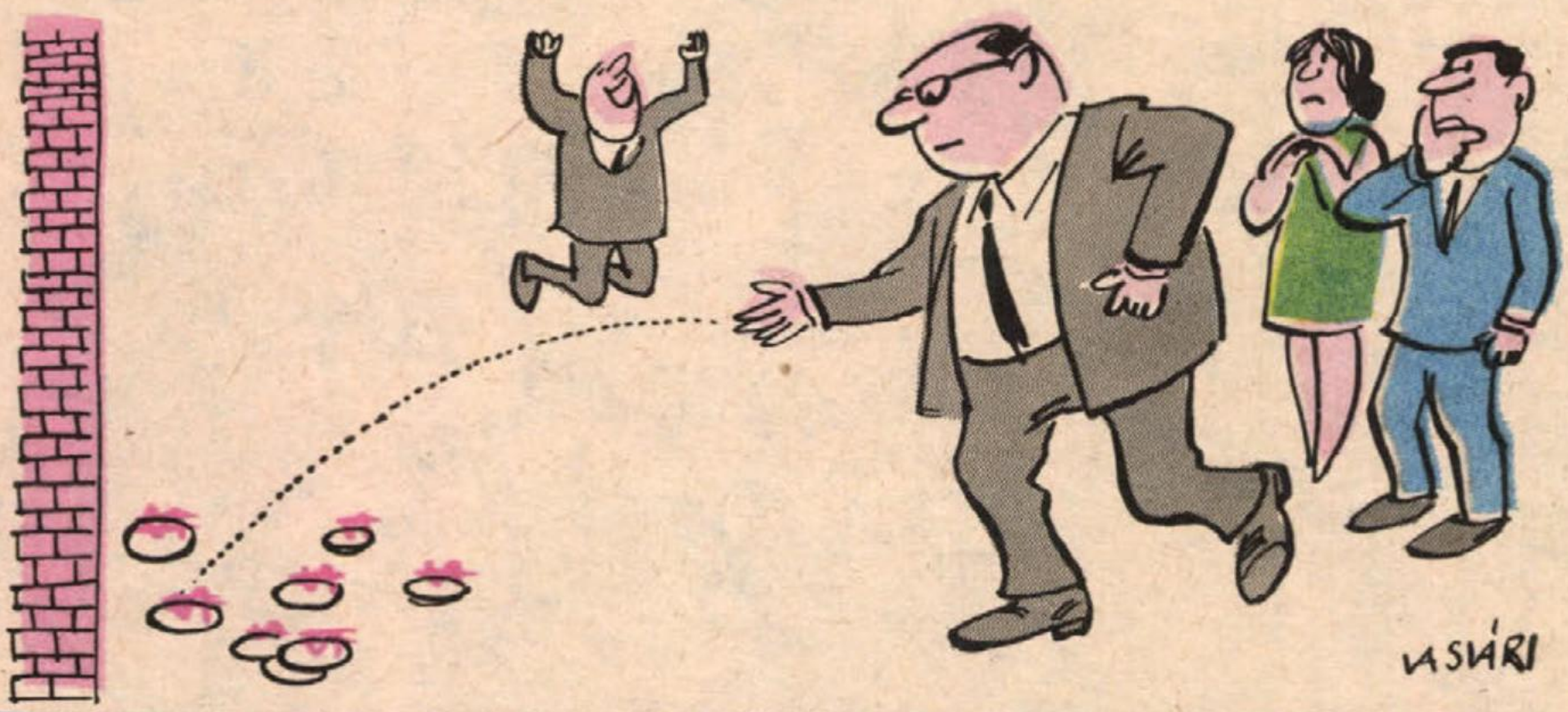

A NAGY FELISMERÉS

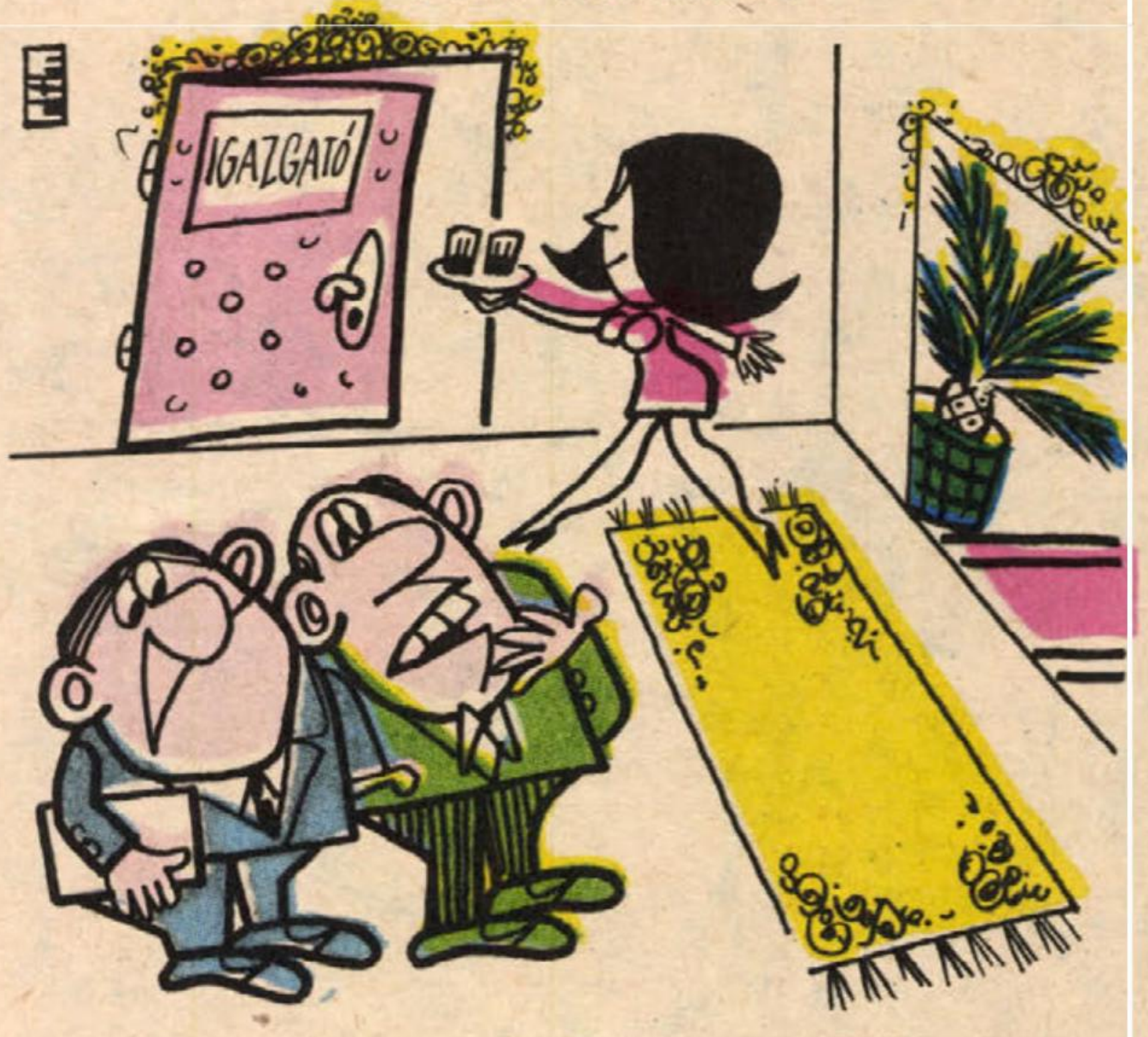

– Az az érzésem, hogy nem a főnök titkárnőjét kellett volna fiatalra felcserélni, hanem az öreg gépeket.

CSÁBÍTÓ AJÁNLAT

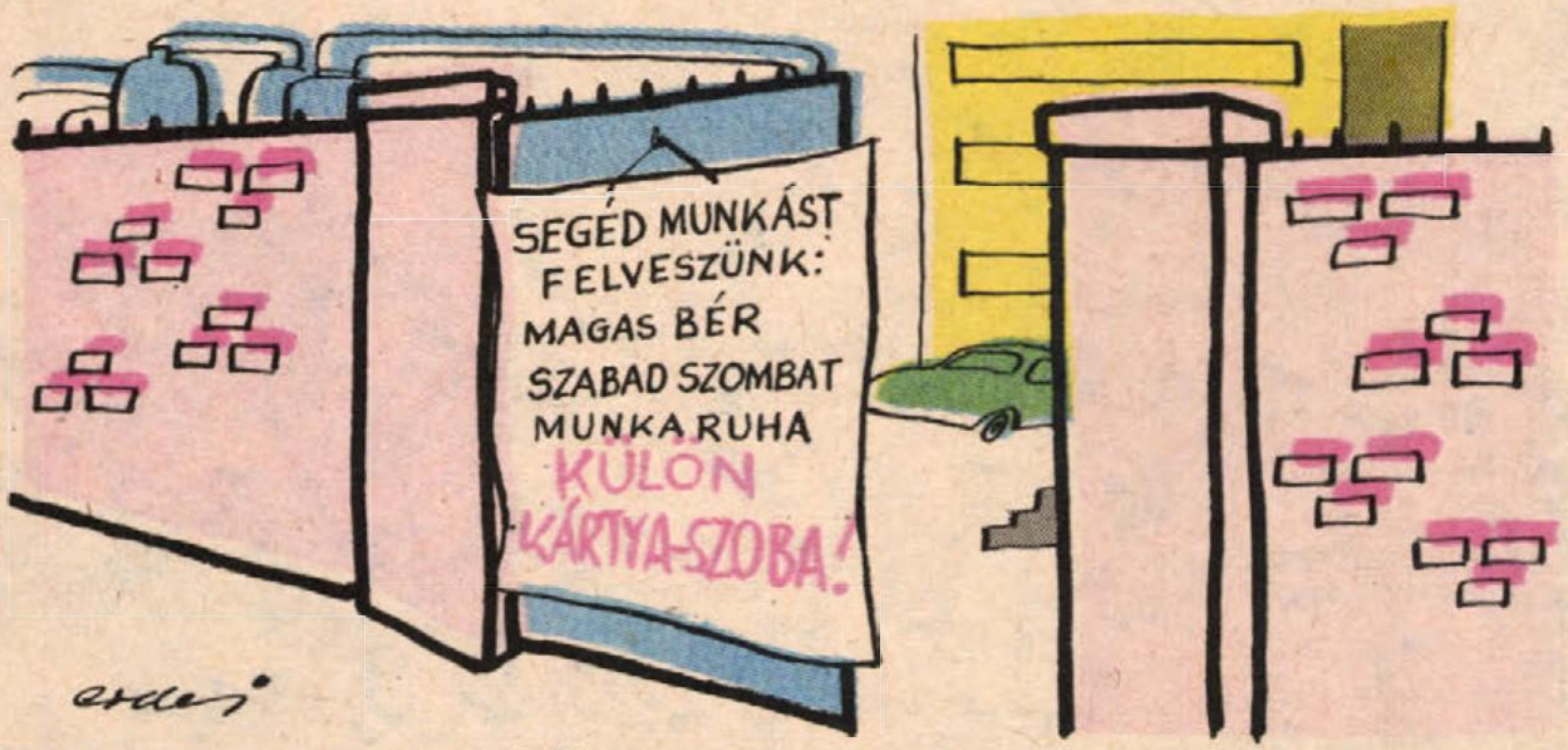
SEGÉD MUNKÁST
FELVESZÜNK:
MAGAS BÉR
SZABAD SZOMBAT
MUNKARUHA
KÜLÖN
KÁRTYA-SZOBA!
erdei

Ha még erre sem?

MEGERŐLTETŐ SPORT

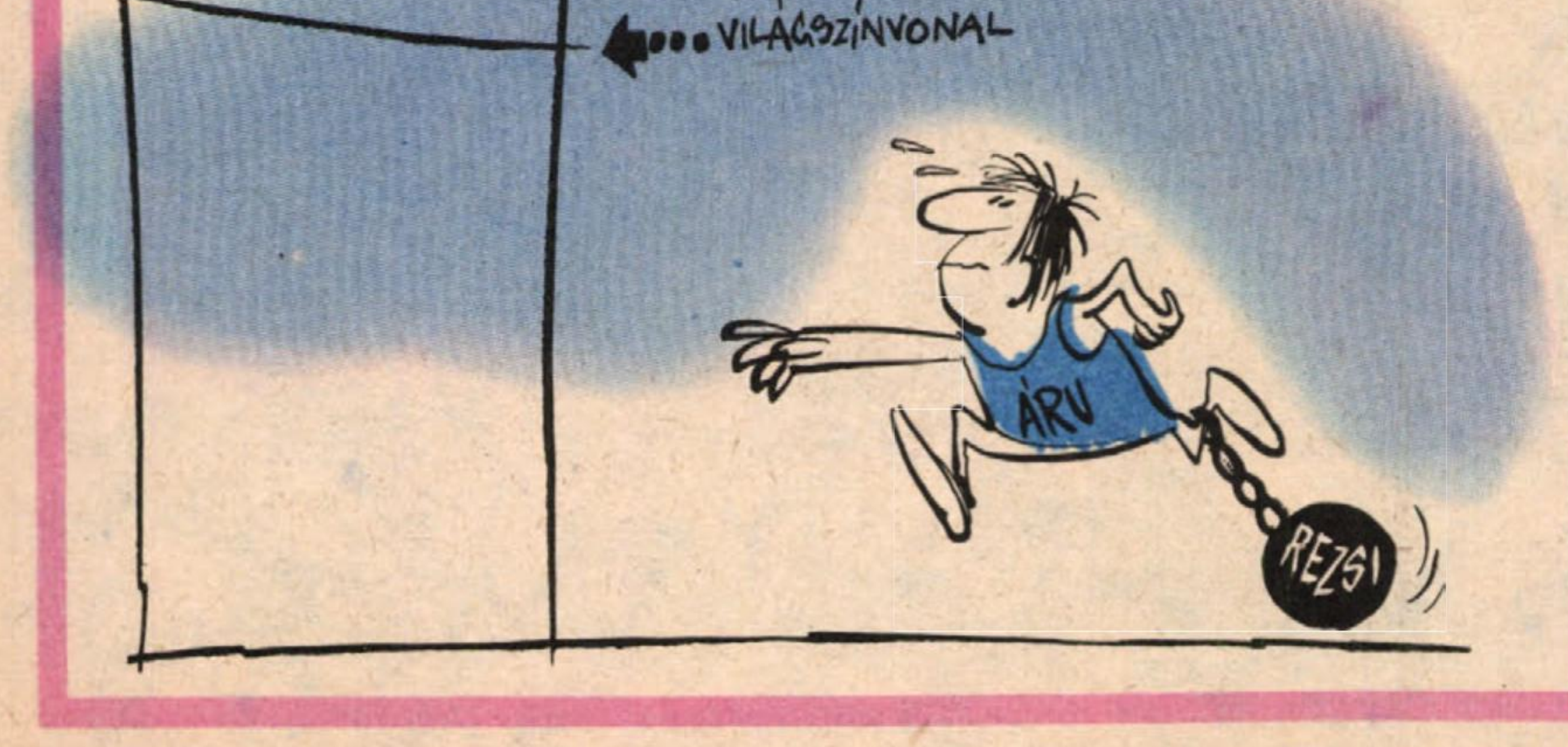
VILÁGSZÍNVONAL
ÁRU
REZSI

EZ AZTÁN A KÖRFORGÁS!

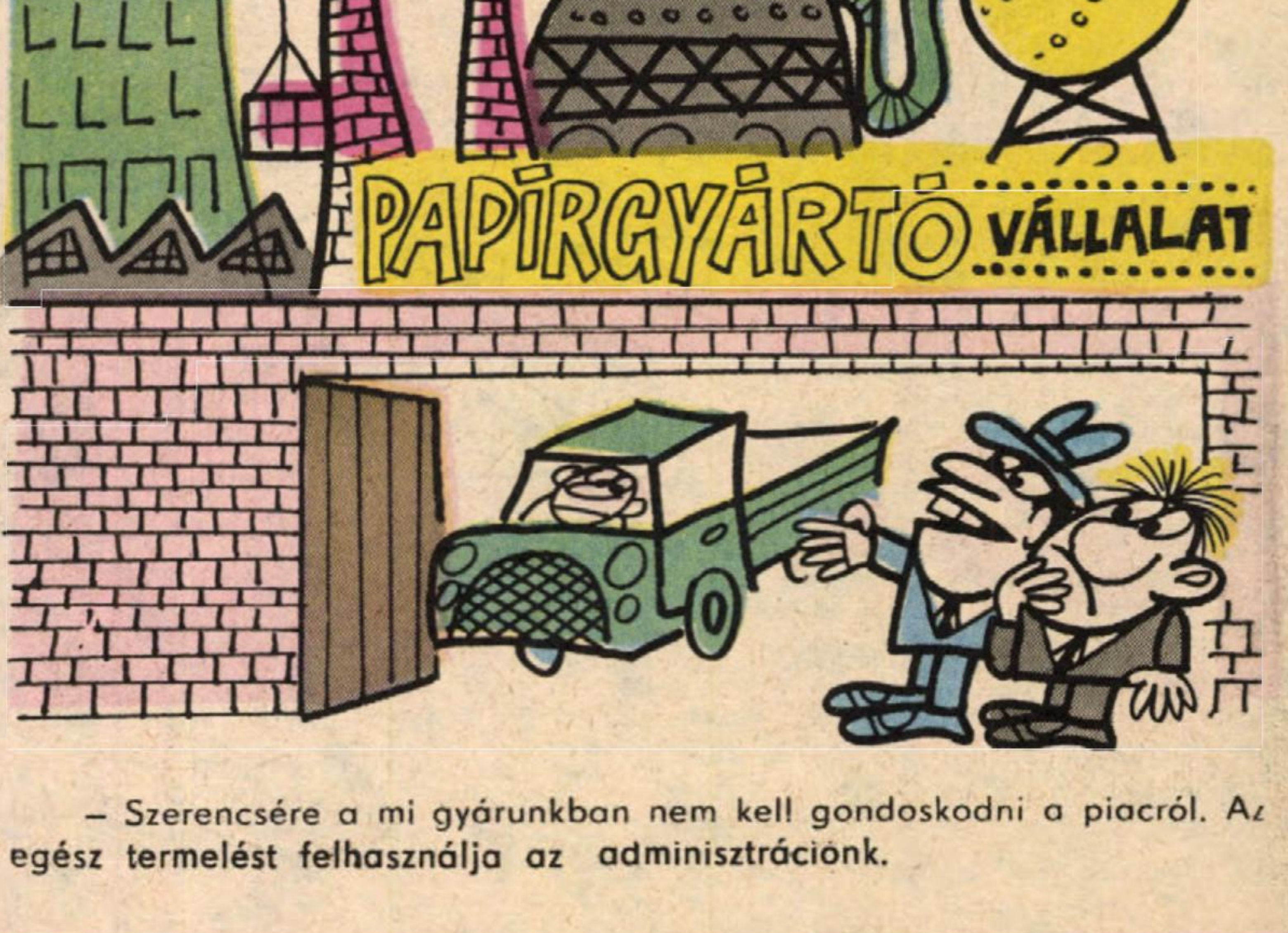
PAPÍRGYÁRTÓ VÁLLALAT

– Szerencsére a mi gyárunkban nem kell gondoskodni a piacról. Az egész termelést felhasználja az adminisztrációnk.

ÖRÖMHIR

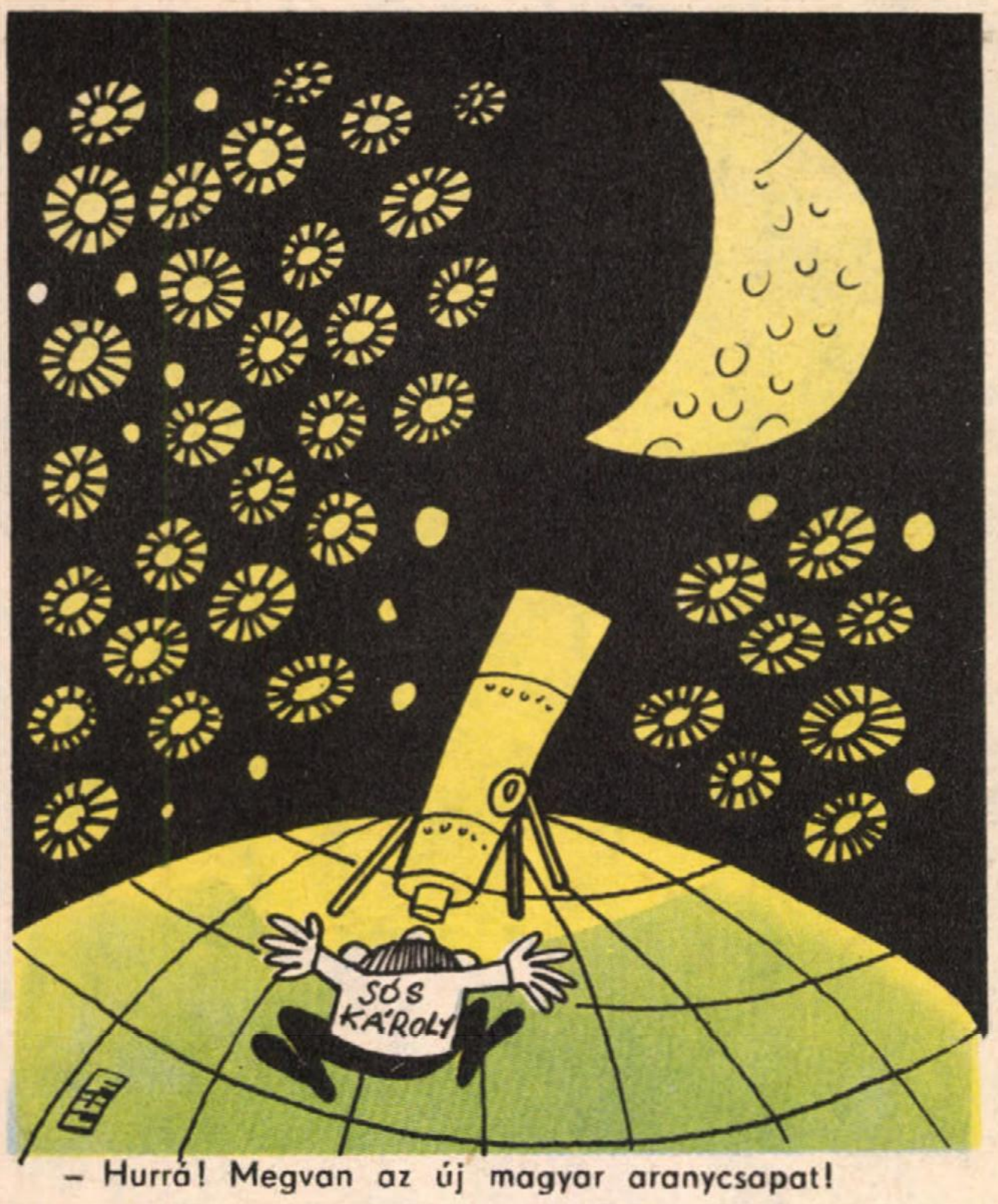

– Hurrá! Megvan az új magyar aranycsapat!

DECENTRALIZÁLÁS

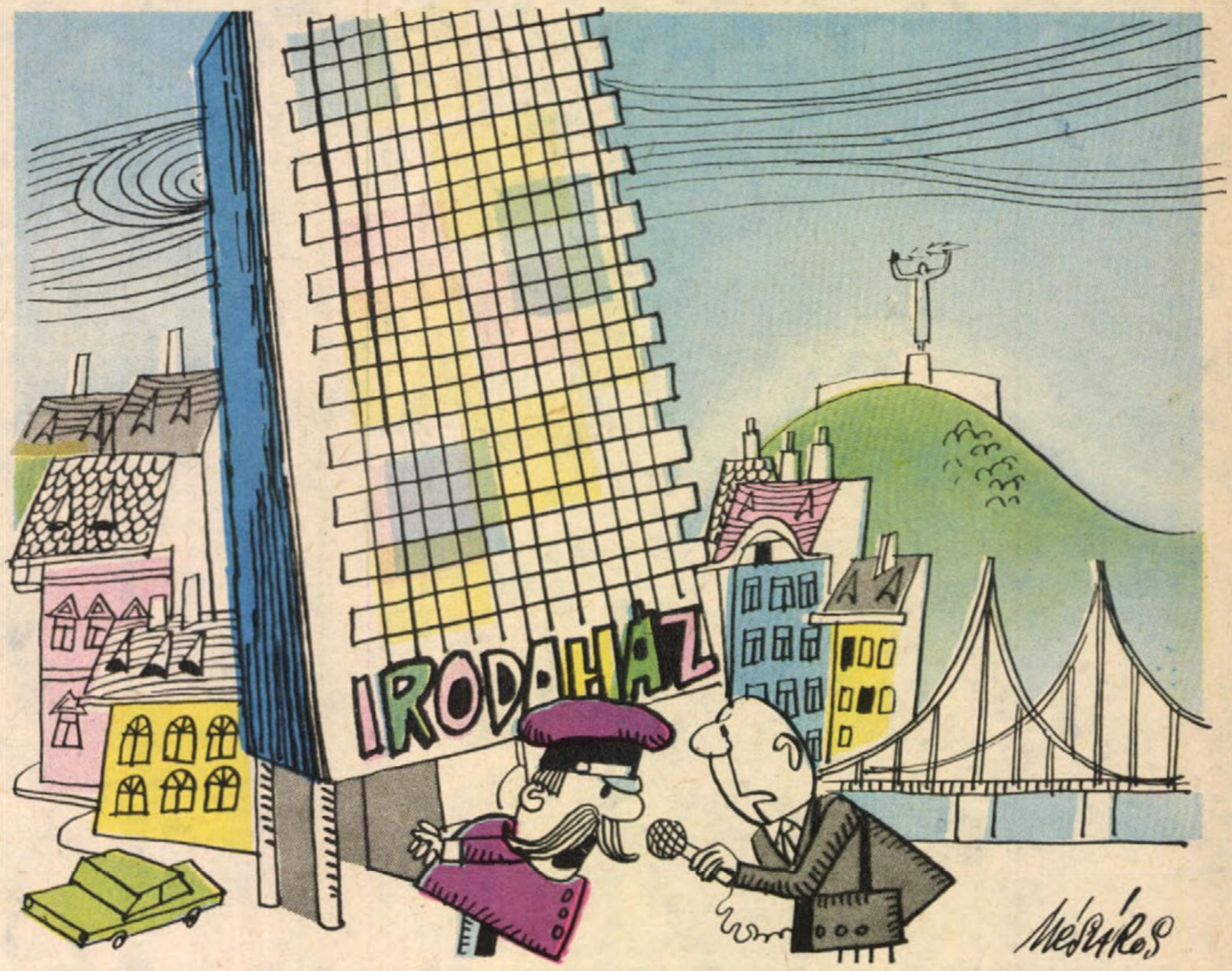

– És hol az üzem?
– Lenn az Alföldön!

ELÉGTÉTEL

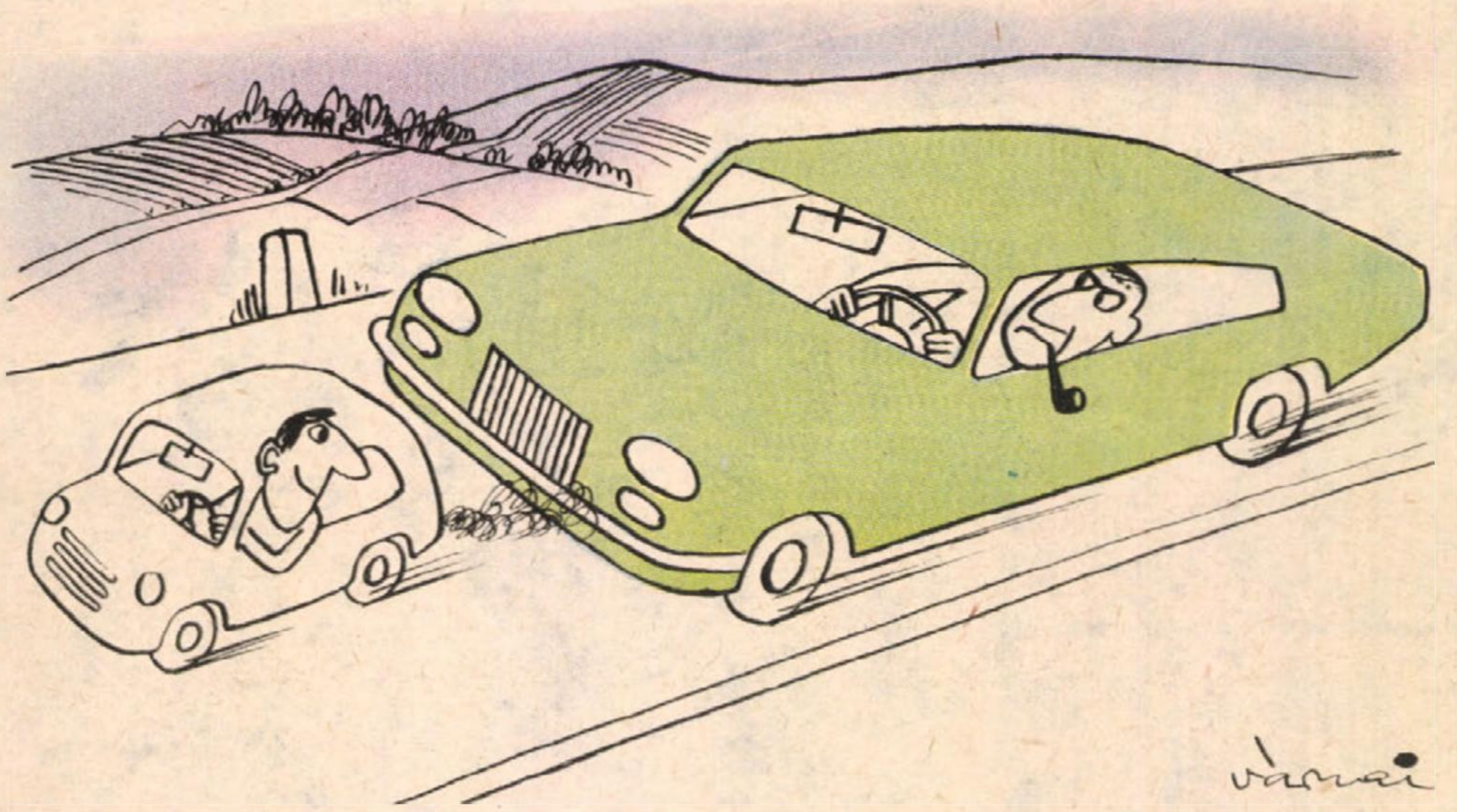

ŐSTERMELŐ

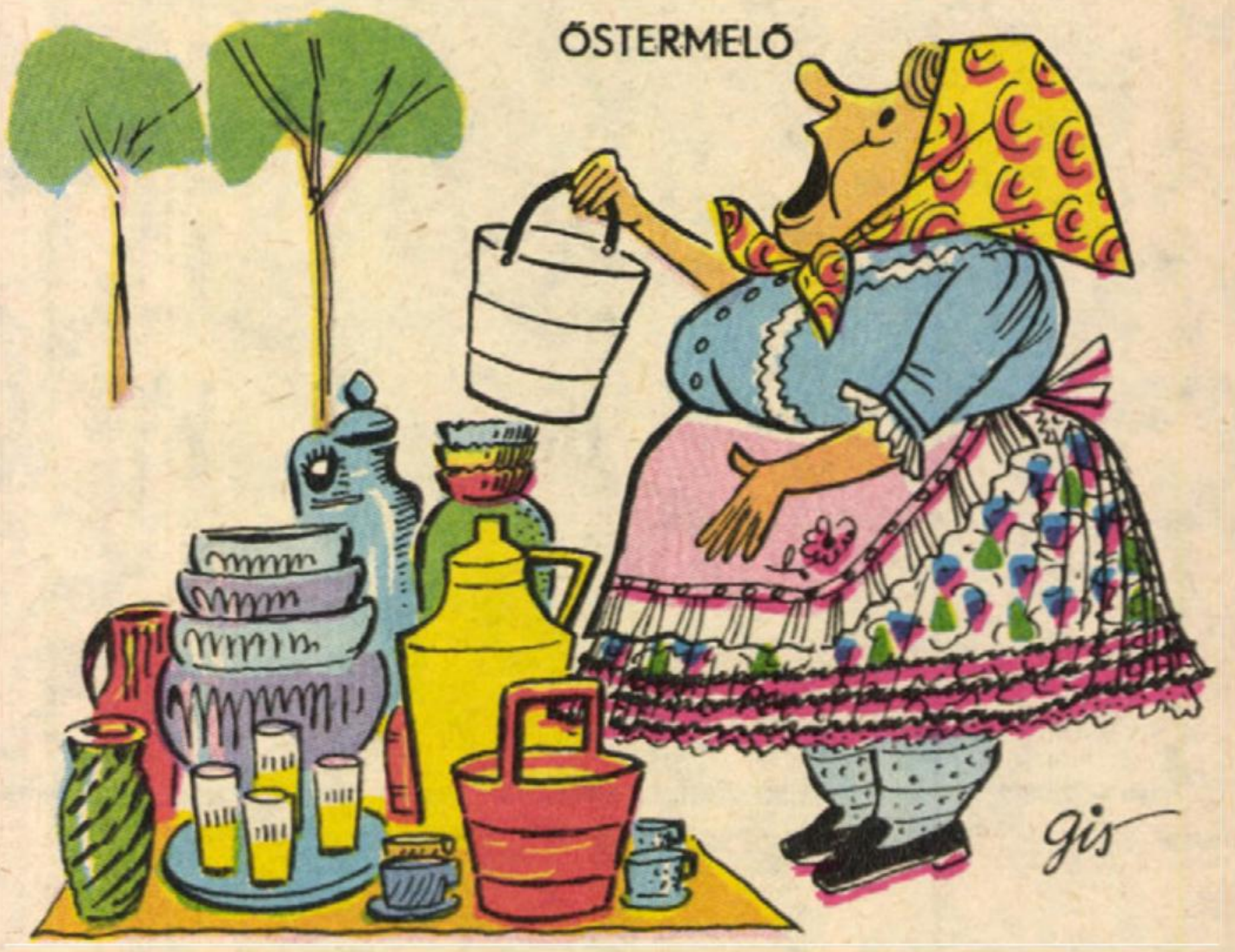

– Szép, műanyag holmit tessék!...

UDVARIASABBAN

Mindig nagy figyelemmel olvasom azokat a cikkeket, amelyek rávilágítanak egyes fiatalok udvariatlan magatartására. Legutóbb egy rövid rendőrségi hírt olvastam és nagy megnyugvással vettem tudomásul, hogy még e néhány soros jelentés szerzője sem mulasztotta el kidomborítani az udvariatlanság riasztó jelét.

A Magyar Nemzetben megjelent hír azt tudatta, hogy félórás ismeretség után, egy elhagyott rétre vitte nőismerősét, Székesfehérvárott, egy 22 éves magyarkeszi fiatalember. „A szerelmi kaland után a fiatalember megpofozta a lányt, kezéről lecsavarta karóráját, *majd köszönés nélkül távozott*”. A hír végül közli, hogy a fiatalember ellen rablás bűntette miatt eljárást indítottak.

Az eset nemcsak megdöbbentett, de gondolkodóba is ejtett. Mert, ha a fiatalember szerelmi kalandba keveredett a lánnyal, meg is pofozta, az óráját is lecsavarta — igazán köszönhetett volna távozás előtt. Hiszen akkor már jóval több mint félórája ismerte a lányt. Azt hiszem, a hír éppen a fiatalember elvetemültségét kívánja hangsúlyozni azzal, hogy mindezek után még csak nem is köszönt. Intő példa kíván lenni az udvariatlanság elleni harcban.

De ne ítélkezzünk elhamarkodottan. Tudjuk, hogy egyes fiatalok eltévelyedésének mélyebb okai szoktak lenni. Például a sivár gyerekkor. Egy kisgyereknek hányszor kell mondani, hogy „köszönj szépen a néninek!”, amíg megtanulja a köszönést. Lehet, hogy e fiatalember szülei elmulasztották ezt, így az ő felelősségük is vitathatatlan. Lehet viszont, hogy tanították köszönni, de nem ismerték fel, hogy lelki alkata az alaposabb részletezést igényli: „Mindig köszönj a néninek. Még ha elvetted a karóráját, akkor is!”

S ne hallgassunk a társadalmi felelősségről sem. Tisztázott-e vajon nálunk minden a köszönés körül? Milyen a helyes, a korszerű köszönés? Szalon- azaz rétképes-e a csao, a szia, vagy elítélendő-e a huligán köszönés? Persze, jelen esetben a kezeit csókolom... hát ugye... még ha kétórás ismeretség után, nem mondom... A jó napot rideg, a viszontlátásra félrevezető a lecsavart karóra további sorsát illetően... Elképzelhető, hogy a fiatalember akart köszönni, de nem tudott dönteni.

Mindezt persze, nem mentségére hozom fel, de lássuk be: ha köszön, az eset sokkal simább, ügye e mondat hiányában, hogy *„köszönés nélkül távozott”*, valószínűleg fel sem tűnt volna a rendőrségi jelentések sorozatában. Lám, hová vezet az udvariatlanság.

Földi Iván

ÚJÍTÁS A BOROTVÁLKOZÁSBAN

A hamburgi Sternben olvastuk:

Egy amerikai fölényesen kioktatja német barátját:

– Ti, ott Európában, még mindig sok időt pocsékoltok el a borotválkozással! Nálunk feltaláltak már olyan gépet, amellyel csak másodpercek kellenek a borotválkozáshoz: az ember ráteszi az állát, megnyom egy gombot, és máris tükörsima az arca!

– De nem minden ember álla egyforma – veti közbe a német.

– De csak az első borotválkozásig...

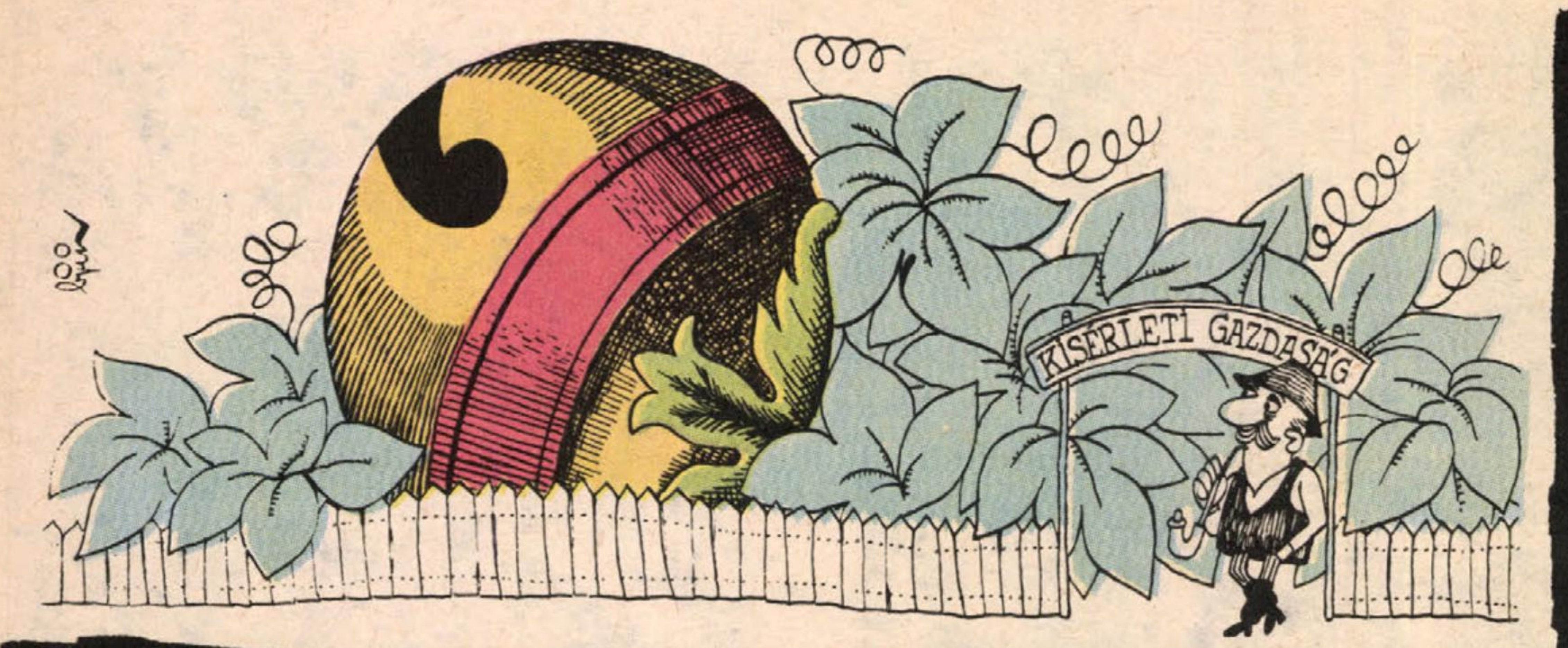
KÍSÉRLETI GAZDASÁG

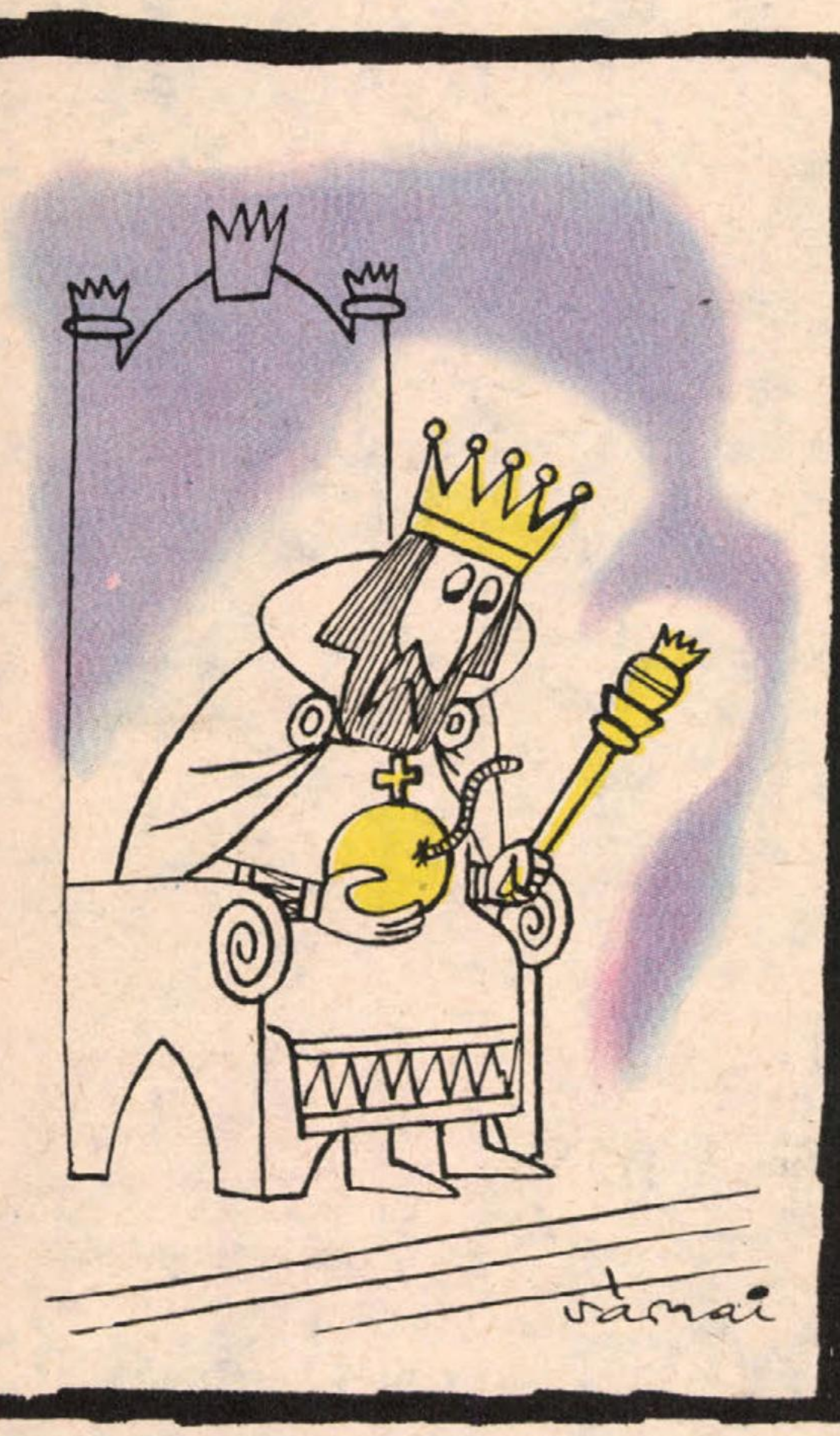

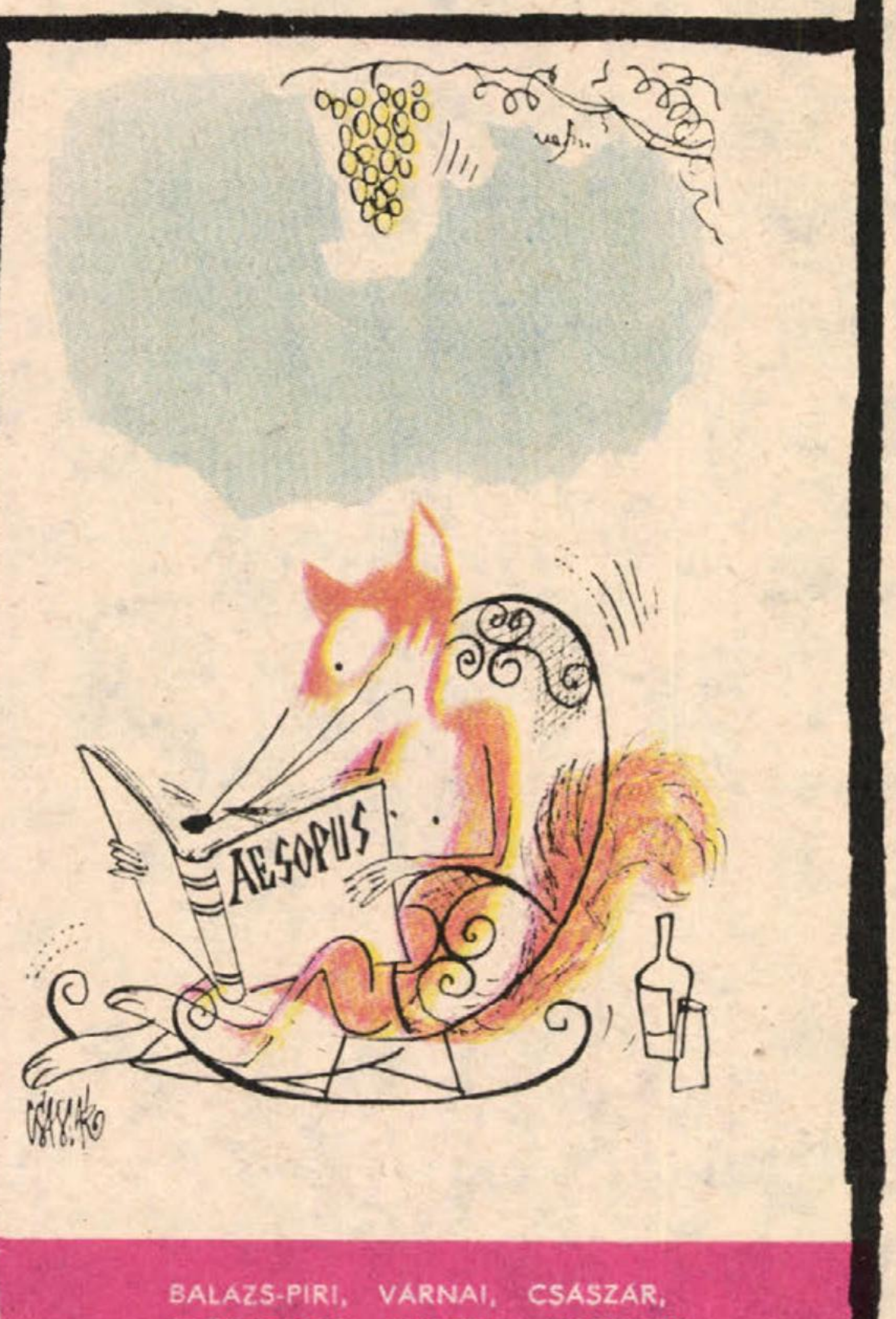
AESOPUS
CSÁSZÁR

BALÁZS-PIRI, VÁRNAI, CSÁSZÁR, SZŰR-SZABÓ, PUSZTAI, HEGEDŰS, SAJDIK

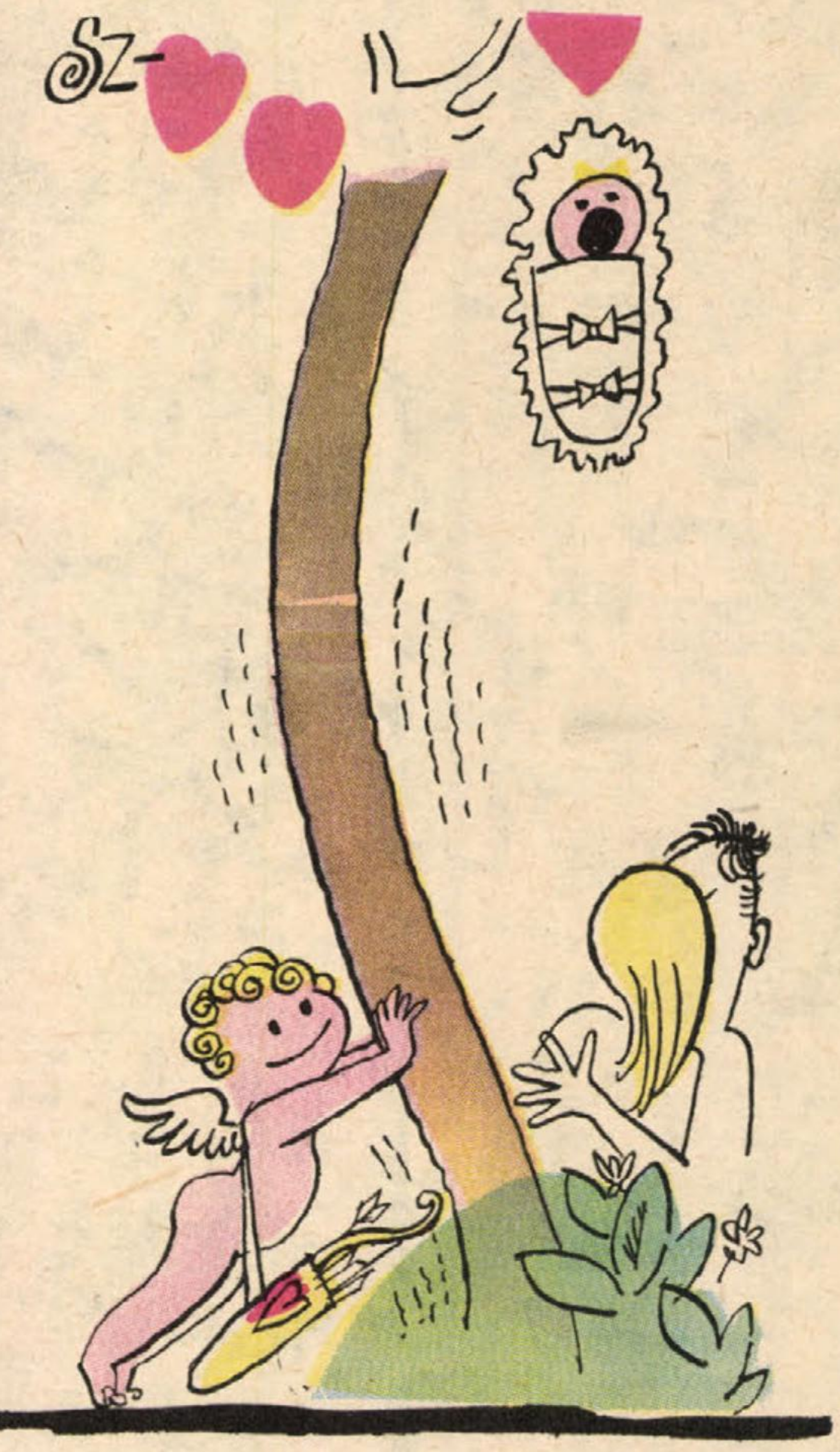

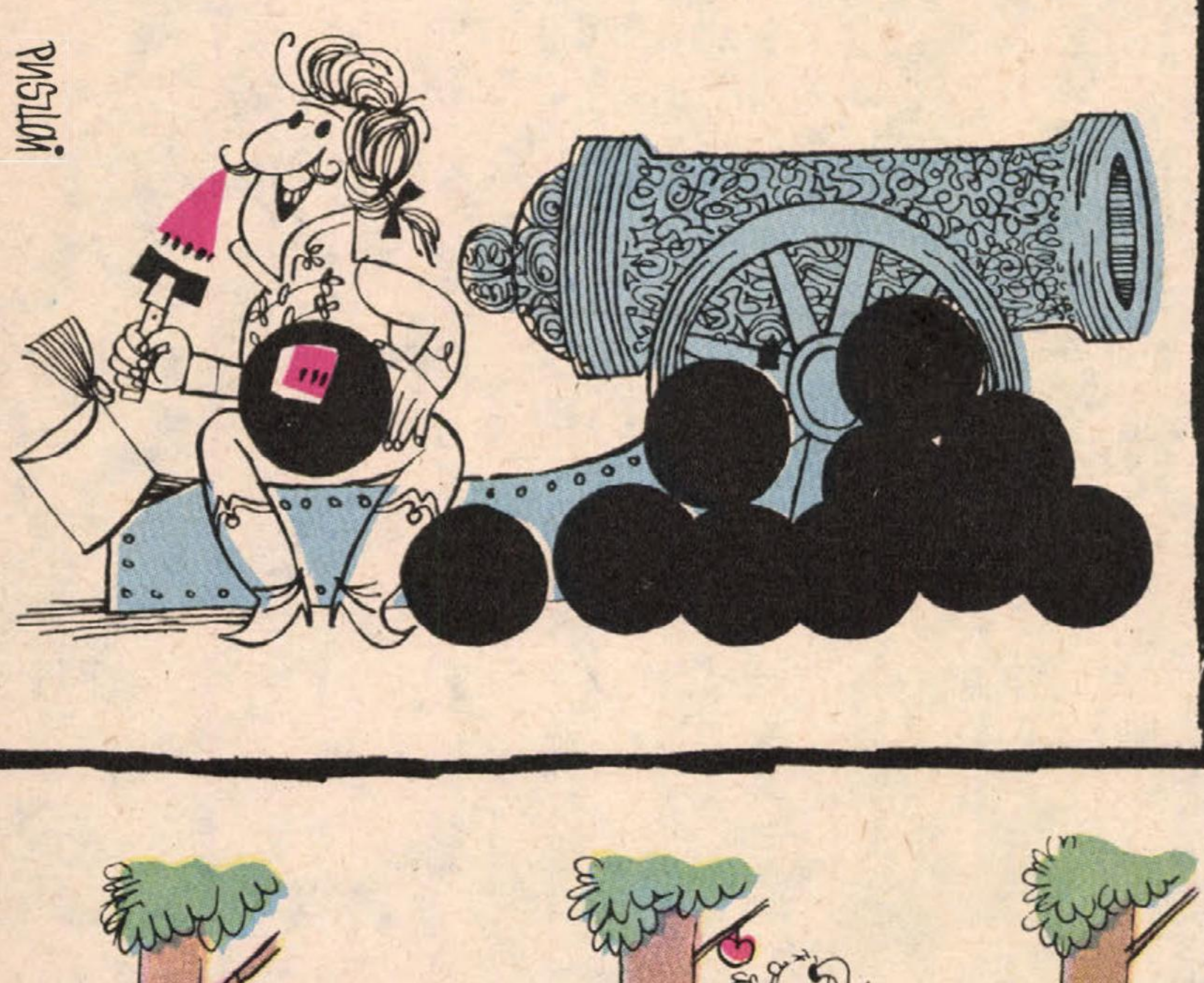

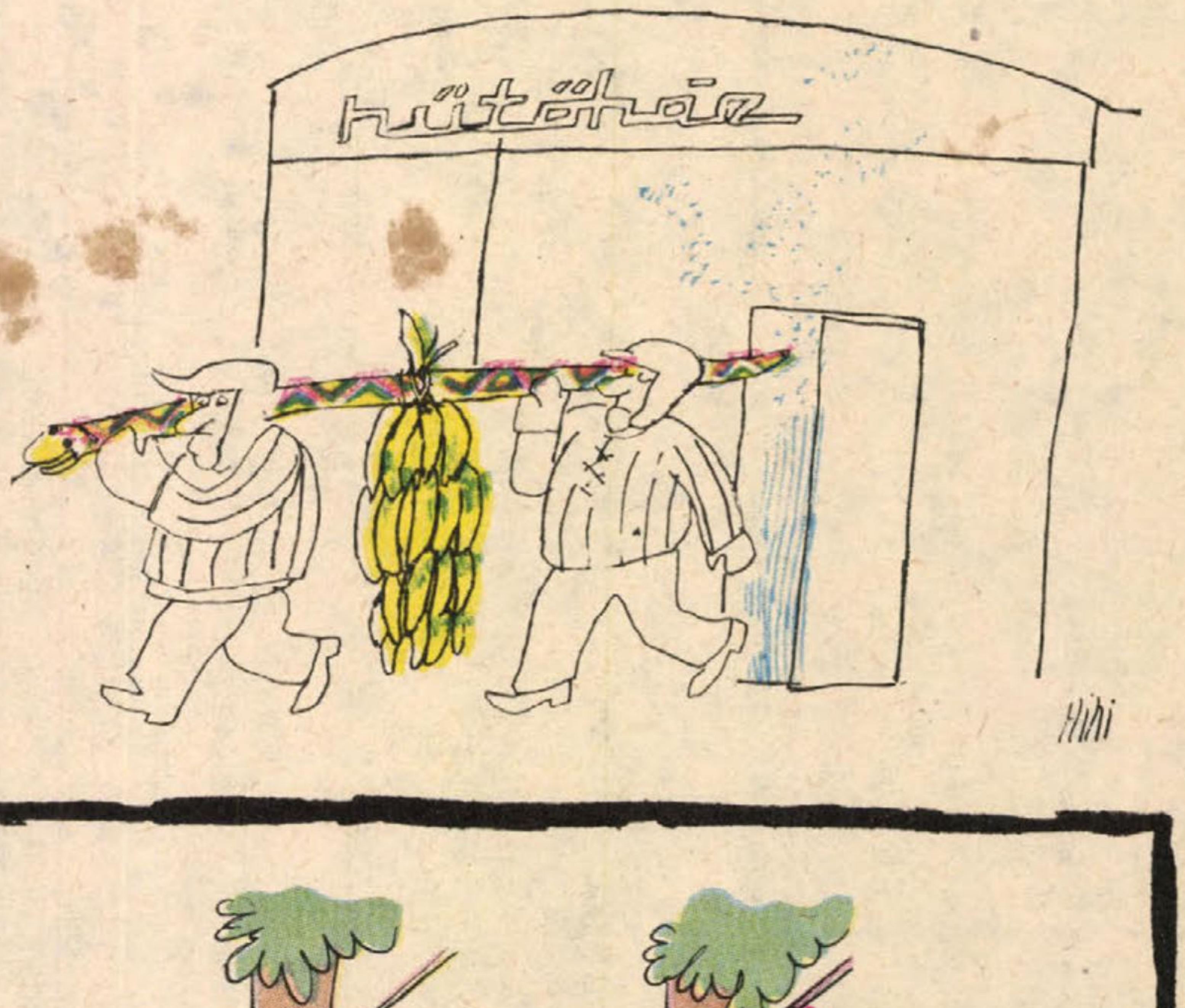

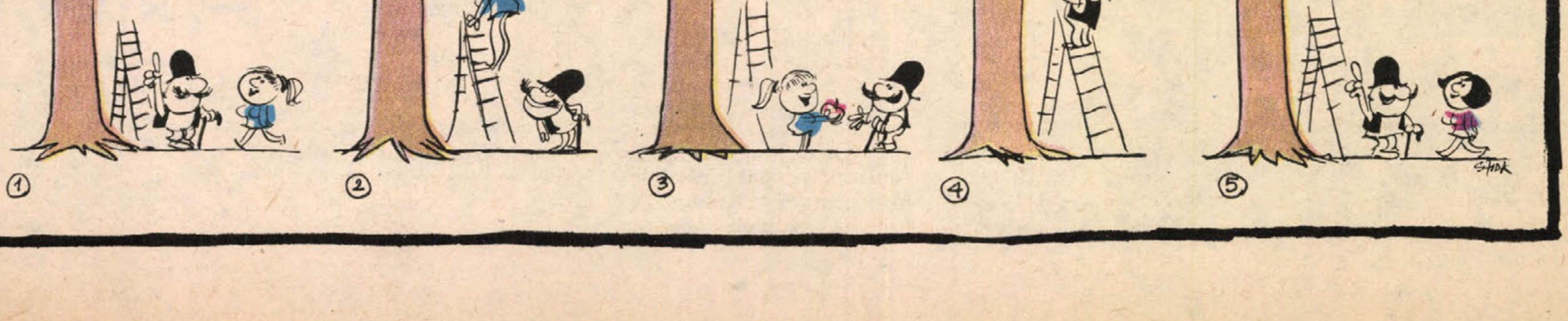
①
②
③
④
⑤
SAJDIK

SZILÁNKOK

FÉLTÉKENYSÉGI DRÁMA

Z. Lajos a cukrászdában ülve, döbbenten fedezte fel, hogy a felesége az egyik boxban szenvedélyesen csókolódzik egy fiatalemberrel. Z. Lajos észrevétlenül távozni akart, hogy ne zavarja őket, de a felesége egyetlen ugrással mellette termett és feldúltan felelősségre vonta:

— Miért nem főzöd otthon a vacsorát? Biztos valami kis nővel akarsz randevúzni! — kiáltotta dühödten és zokogva borult udvarlója vállára.

✦

HIRDETÉS

KÉPTELEN VAGYOK MEGÉRTETNI MAGAMAT A FIAMMAL. PERFEKT TOLMÁCSOT KERESEK, AKI BESZÉL A FIATALOK NYELVÉN.

✦

REMETE

Ott élt magányosan, távol az emberektől, a négyezer embert foglalkoztató üzem igazgatói irodájában.

✦

SIKER

X. színdarabja olyan lesújtó kritikát kapott, hogy legalább háromszáz telt házra számíthat.

✦

SZÍNÉSZ

A színészt két dolog idegesíti az utcán: ha felismerik a járókelők és ha nem ismerik fel.

✦

VIRÁG

Brahovácz felesége elkeseredetten panaszkodik:

— Ha a férjem vét a házastársi hűség ellen, mindig egy cserép virággal kedveskedik. A felhalmozott készletből most egy virágüzletet szeretnék nyitni ...

✦

SÖTÉTBEN

— Feri, mit képzel rólam? Ne oltsa el a villanyt!

— Ne gondoljon semmi rosszra, Mancika. Csak félek, hogy magas lesz a villanyszámla.

G. Sz.

CSÁBÍTÓ LEHETŐSÉG

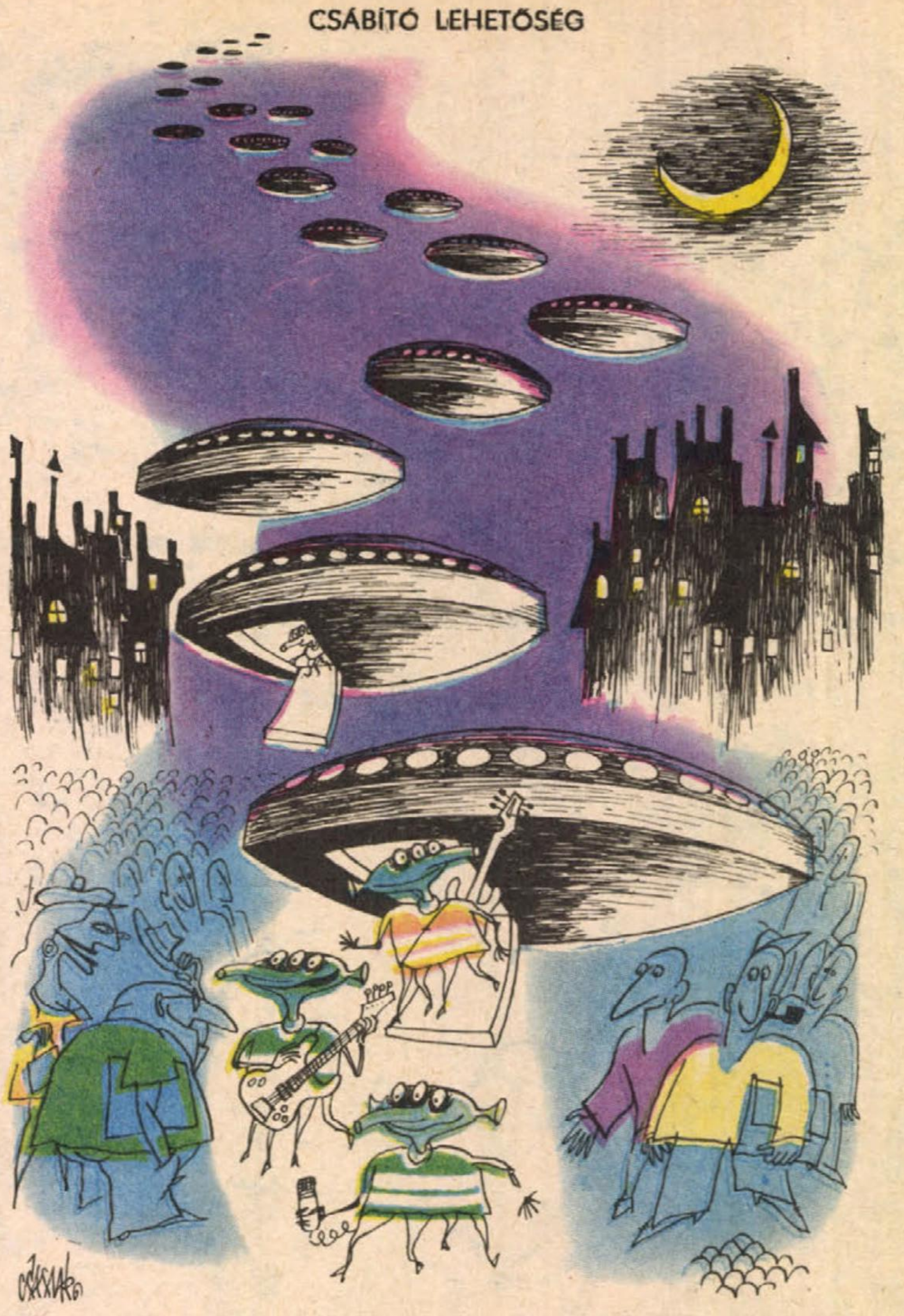

– Úgy hallottuk, hogy Pesten bárkiből könnyen lehet táncdalenekes!

DUNA-PARTI LÉPCSŐ

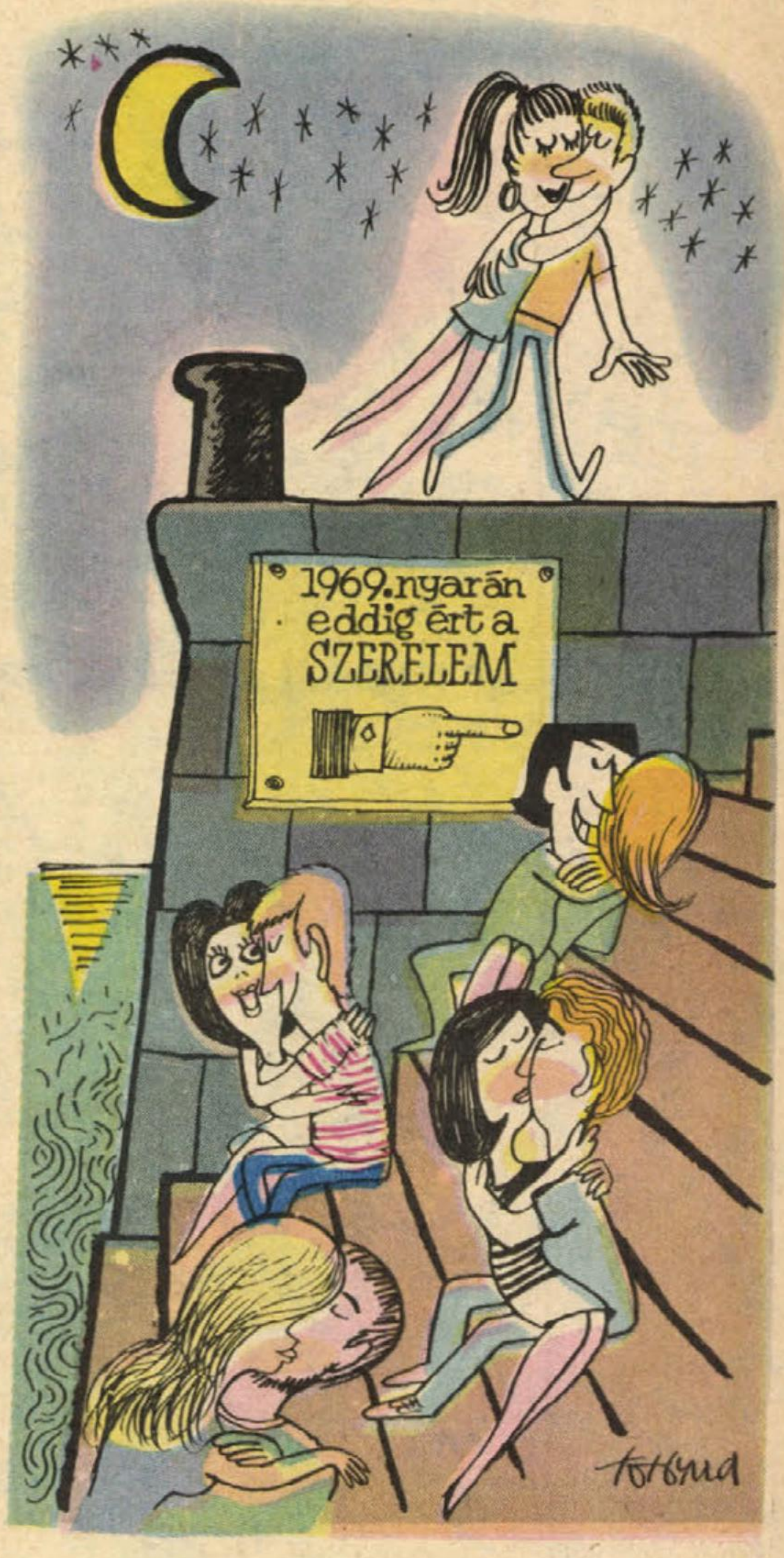
1969. nyarán eddig ért a SZERELEM

HIRDETÉSEK ✻ HIRDETÉSEK ✻ HIRDETÉSEK ✻

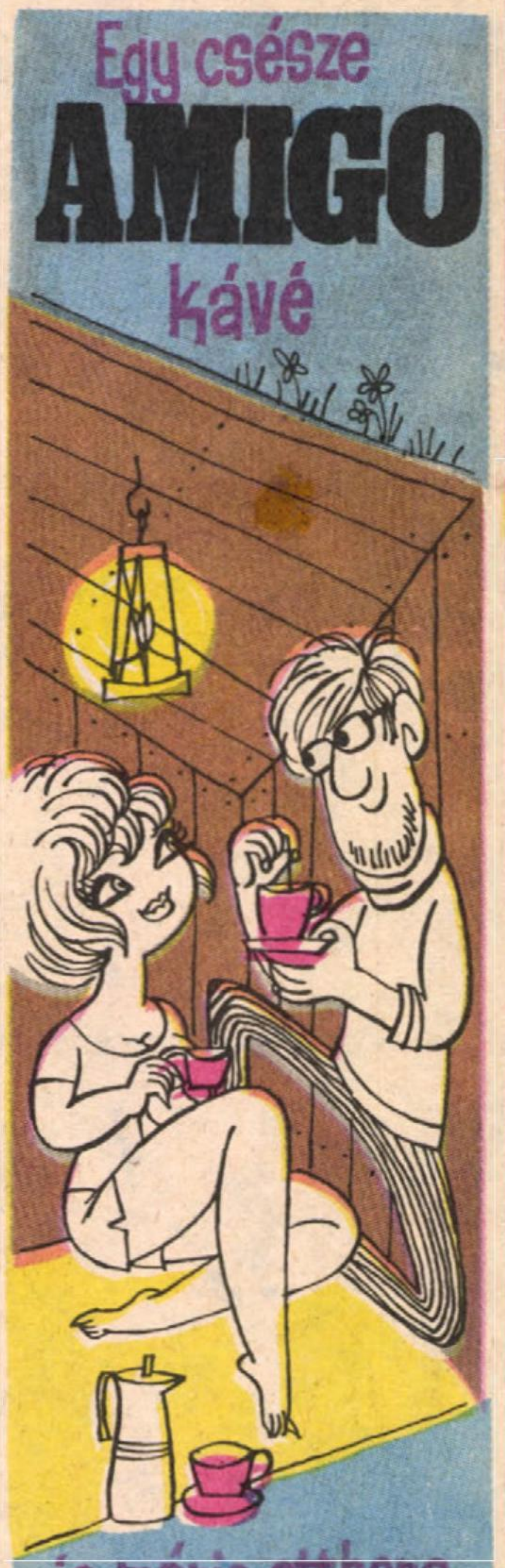
Egy csésze
AMIGO
kávé
és máris otthonosan érzi magát!

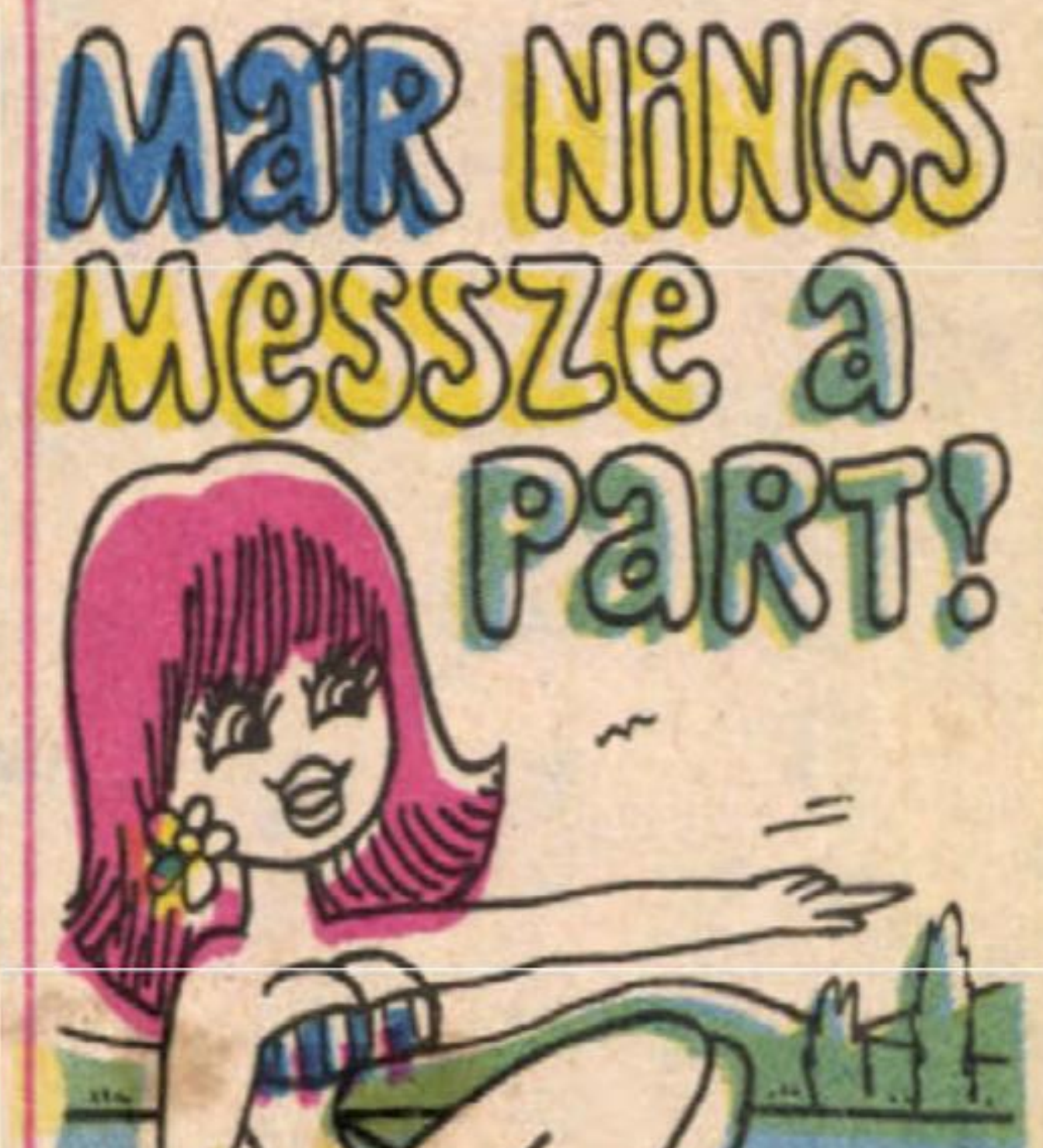
Már nincs messze a part!
...és a Balaton partján mindenütt találunk könyvpavilonokat
állami könyvterjesztő vállalat

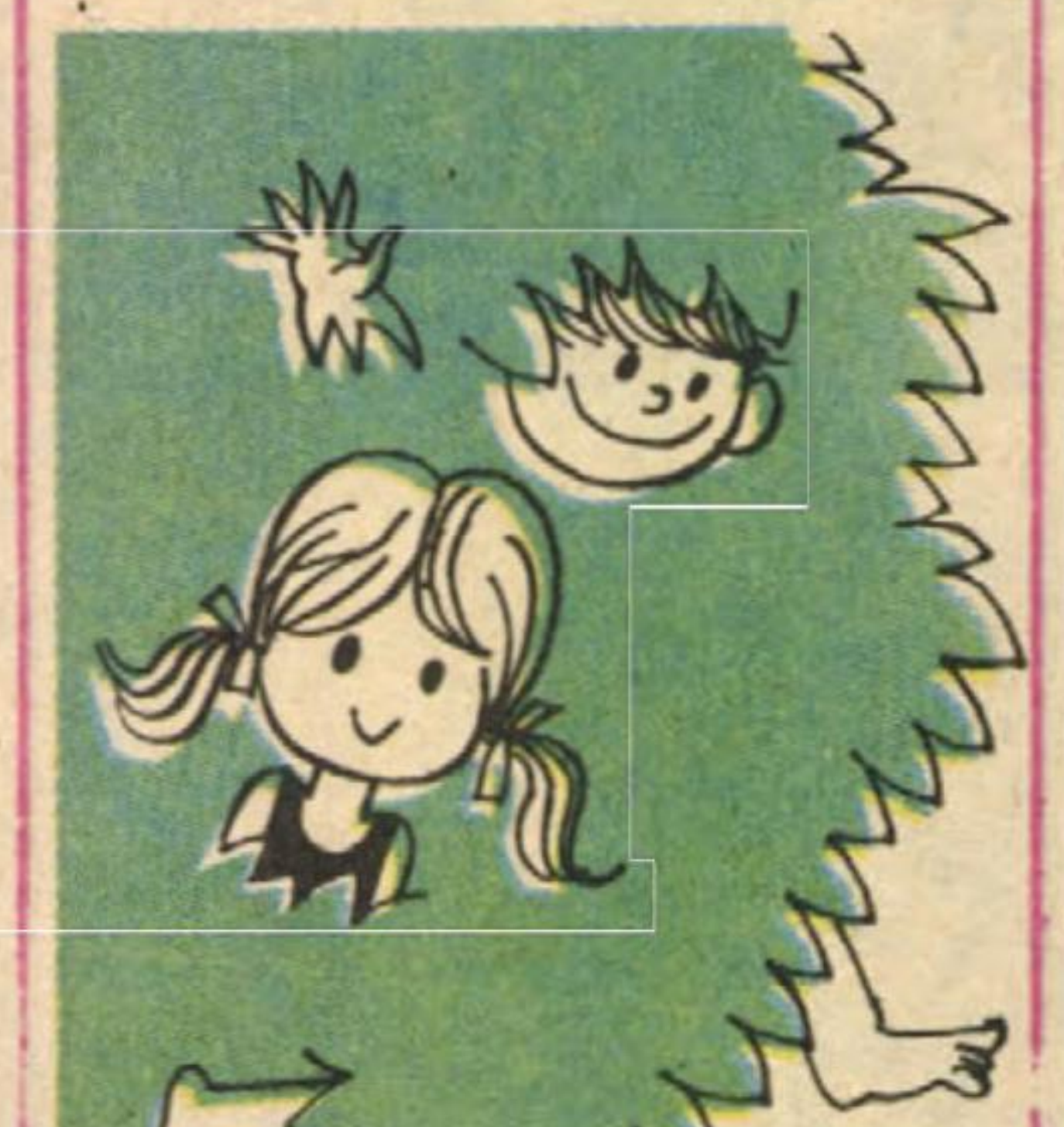
Itt az ideje!
DIVATCSARNOK
Iskolaruha, cipő és táska már kapható a DIVATCSARNOKBAN!

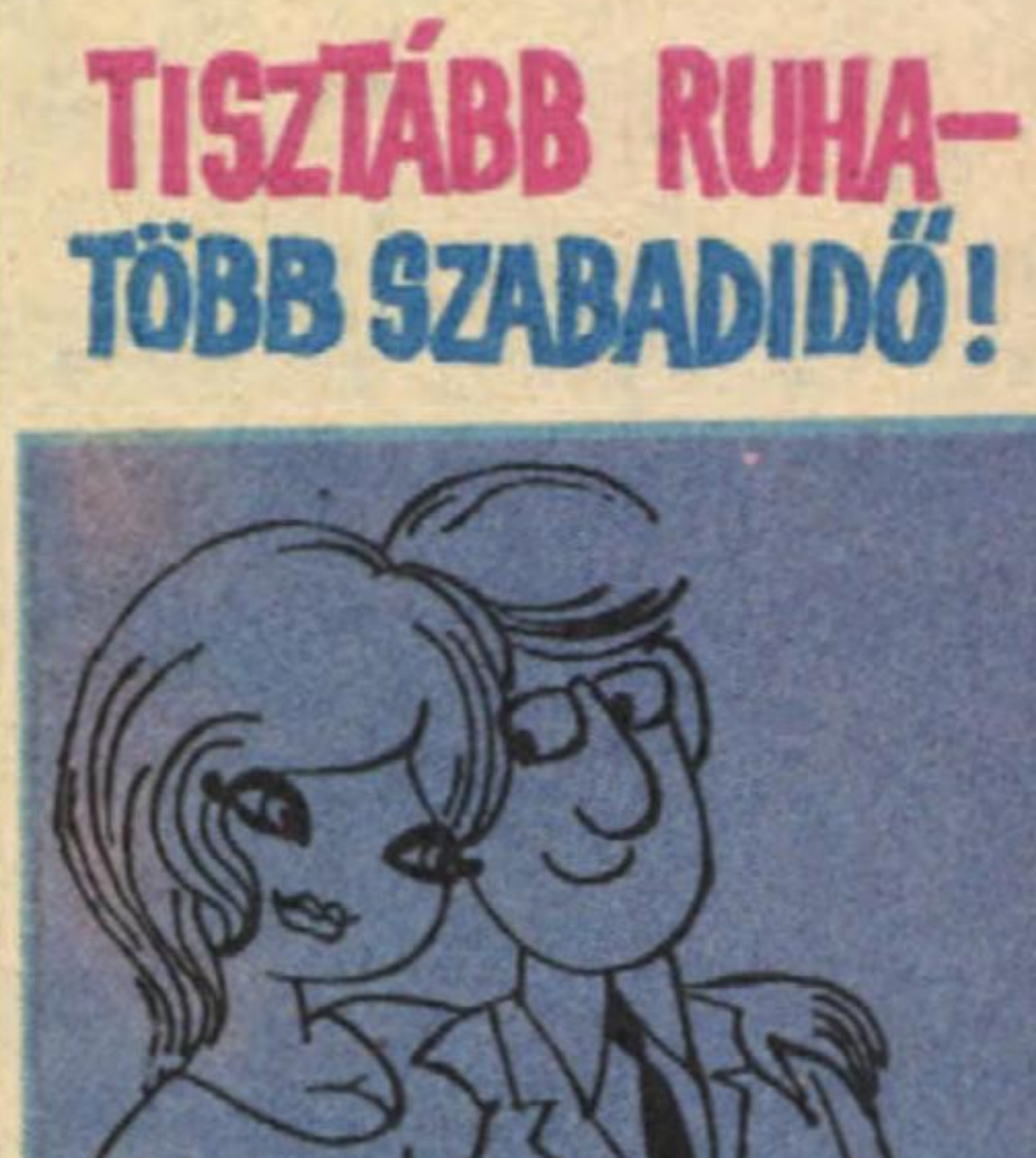
TISZTÁBB RUHA– TÖBB SZABADIDŐ!
WA 68
ELECTRONIC WA 68 automata mosógép
Ára: 5460.-Ft
OTP hitellevélre is árusítja a
FŐVÁROSI
KERAVILL

MINDENNAPOS MŰSOR

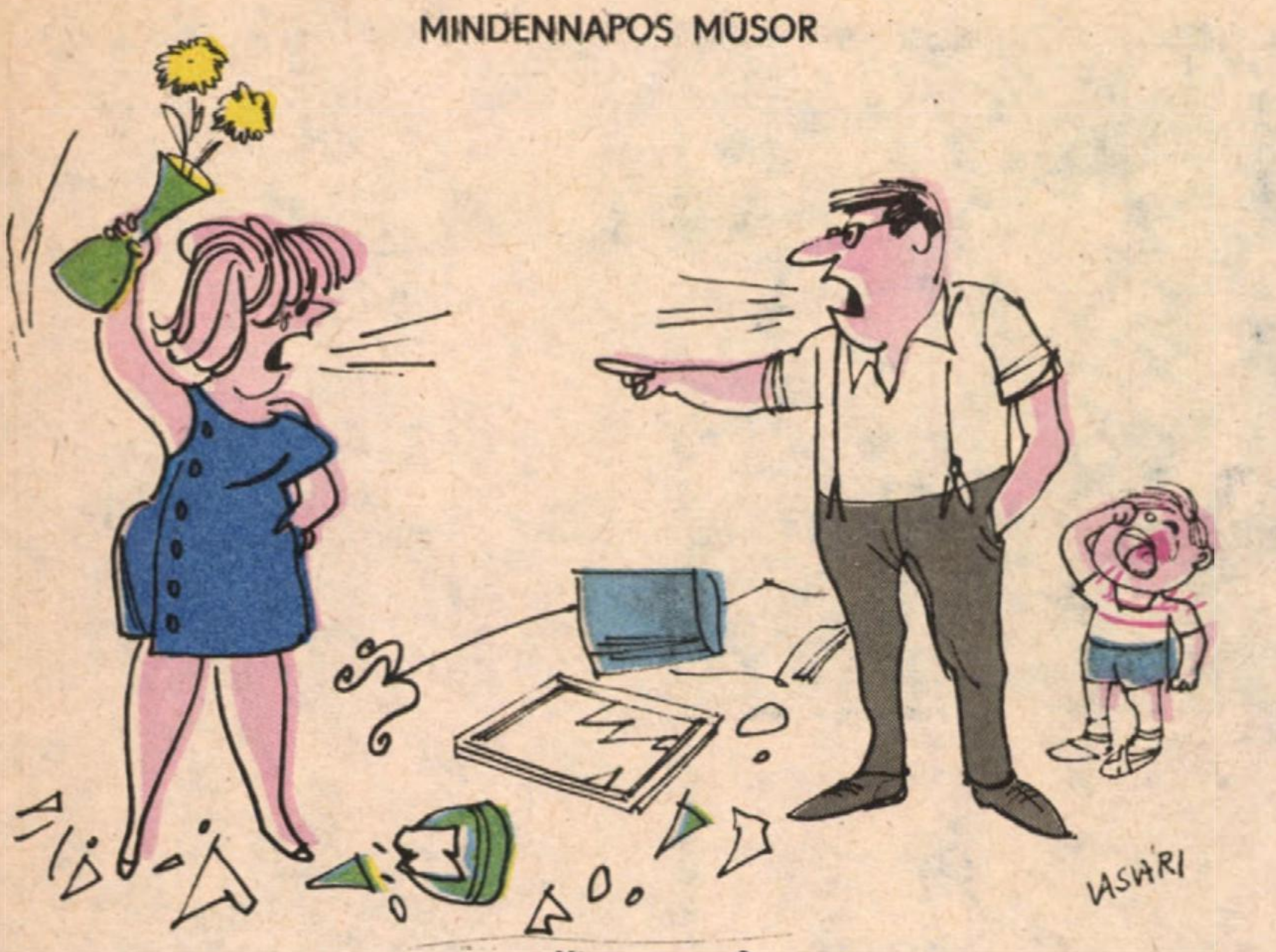

Ki nyer ma?

EZT OLVASTAM

①

JÓKORA MORÁL, KORLÁTOKKAL

Egy olvasó levélben szólt hozzá az Esti Hírlap nyilvános filmvitájához. Idézem egyik megállapítását: „Nevelő hatású is legyen a film. *Legyen benne erkölcsi morál. Az ifjúság felé.*”

A filmekben levő morál nevelő hatását csakugyan nagyban elősegíti, ha erkölcsi. De azt már kissé nehéz összehozni, hogy ez az igen etikus erkölcsi morál csak az ifjúság „felé” legyen a filmben. Hacsak ki nem írjuk: „18 éven aluliaknak.”

EGY TÓCSA MAGYARÁZATA

A Fővárosi Tanács sajtónyilatkozatából: *„A Dimitrov téri 2-es villamos aluljárójánál tapasztalt hiányosságokat ... az egyenetlen süllyedésekből eredő lefolyástalan területek okozzák.”*

Öröm hallani, hogy az általános elektrifikálásban már villamos aluljárónk is van, kettő legalábbis. De az már kissé furcsán hangzik, hogy a 2-es számúnál *területek eredtek*, s hogy emezek még hiányosságokat is okoztak. Én ezt a tócsát (mert egészen prózaian erről van szó) inkább fölösleges *többletnek* nézem, mintsem hiányosságnak.

KETTÉVÁLÓ ELŐADÓ

Idézet egy dzsessz-ismertetésből: *„Őszintén sajnáljuk a szétválását bejelentő July Driscollt és együttesét.”*

Az együttes jövője nem érdekel különösebben, de a jobb sorsra érdemes July Driscollt, aki szétválik, akár egy őszibarack, magam is őszintén sajnálom.

Timár György

②

Egy hír a Népszabadságból: *„A Maas folyóba zuhant negyven holland turistával egy autóbusz a belgiumi Dinantnál. 21 utas életét vesztette, négy életben maradt.”*

Ugyan, mi történhetett azzal a 15 turistával, aki sem életét nem vesztette, sem életben nem maradt?

* * *

Az egyik fesztivál-dal szövegének csattanója: *„Ha az kell, hogy harcoljanak érted, hát szeressen az öreg Dzsingiz kán.”* Ismétléskor a szöveg így módosul: *„... hát szeressen az öreg Szkander bég.”*

Az a gyanúm, hogy a szövegíró nemigen tudja, ki is volt Szkander bég, különben nem tenne (még ilyen formában sem!) egyenlőségjelet a hódító hadjáratok vezére és egy népfelszabadító hős közé. Ha pedig mégis tudja, annál szomorúbb. Akkor Szkander bég neve helyett akár Hunyadi Jánosét, vagy Bem apóét is használhatta volna. Az sem lenne nagyobb ízléstelenség!

* * *

„Egy évvel ezelőtt újabb klímaváltozás állott be ... s a helyzet azóta is évről évre rosszabbodott.”

Ezt a mondatot tegnap olvastam a Dunántúli Naplóban, s azóta napról napra kevésbé értem.

R. B.

HÁZASSÁG

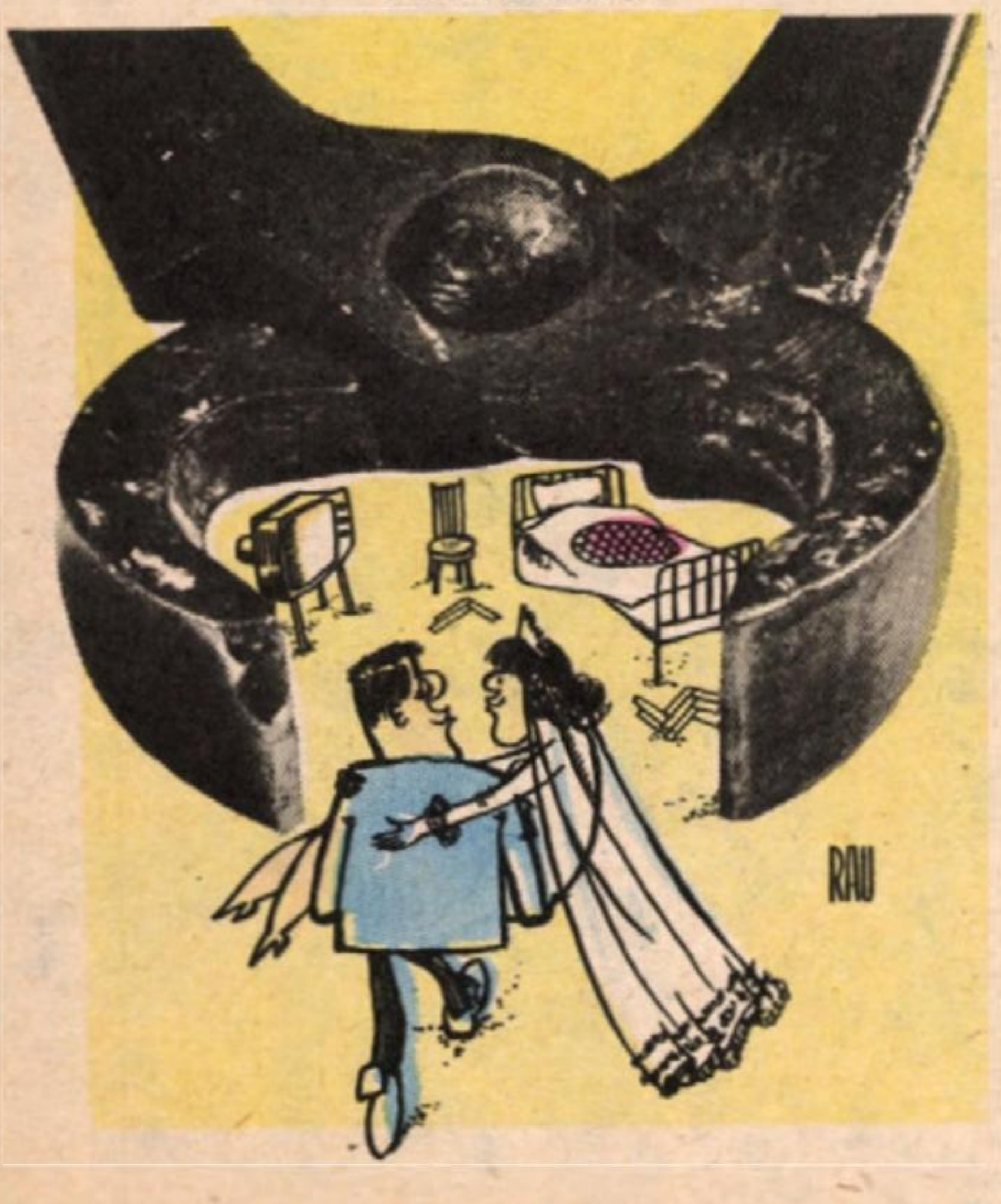

VALAHOL DÉL-AMERIKÁBAN

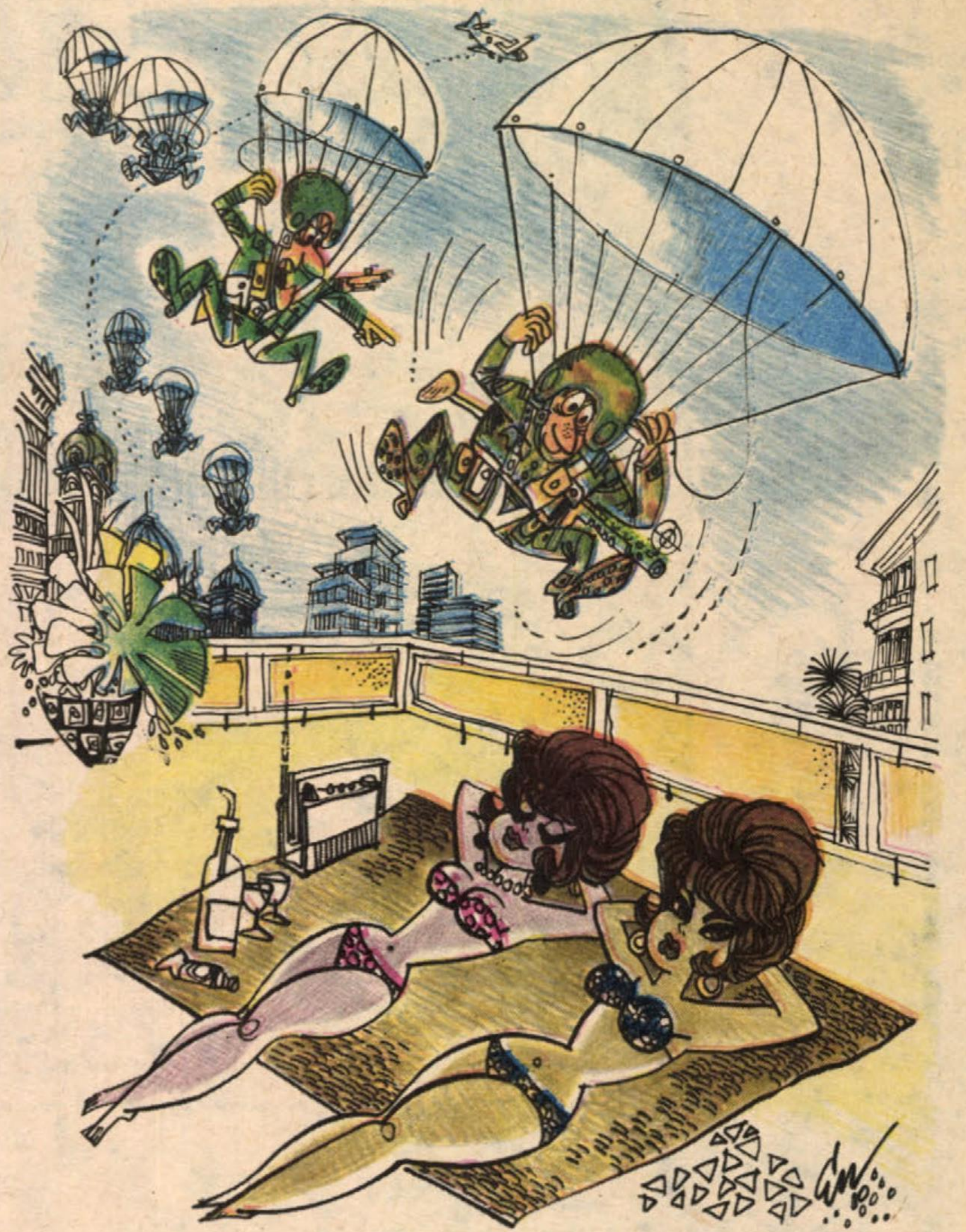

– Hé, azonnal jöjjön vissza, előbb az elnöki palotát kell elfoglalnunk ...

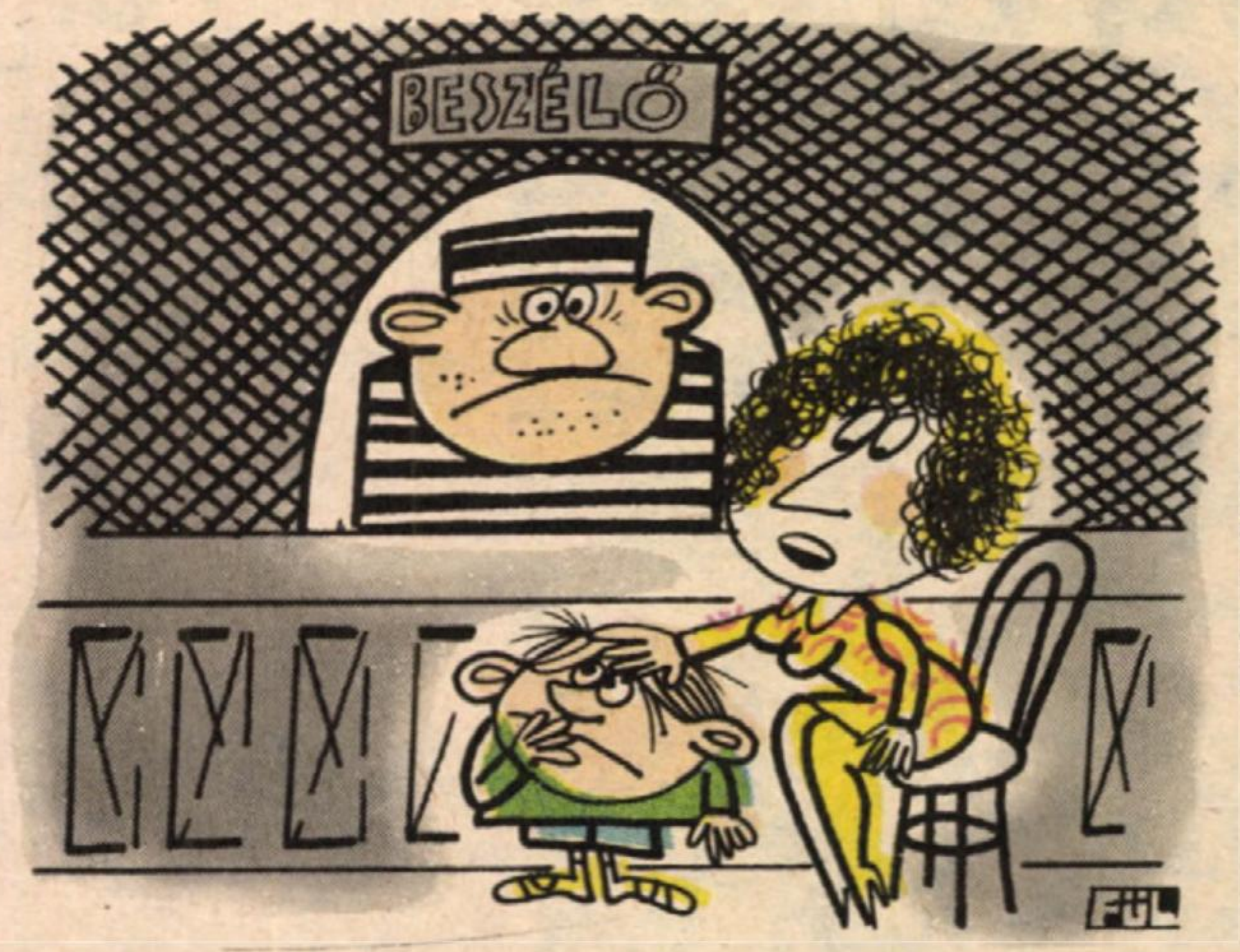

MAI DAJKAMESE

– Apuka piros kőzeteket gyűjtött a Marson, és most fél évig kell neki ülni a karanténban!

VESZÉLYES ATTRAKCIÓ

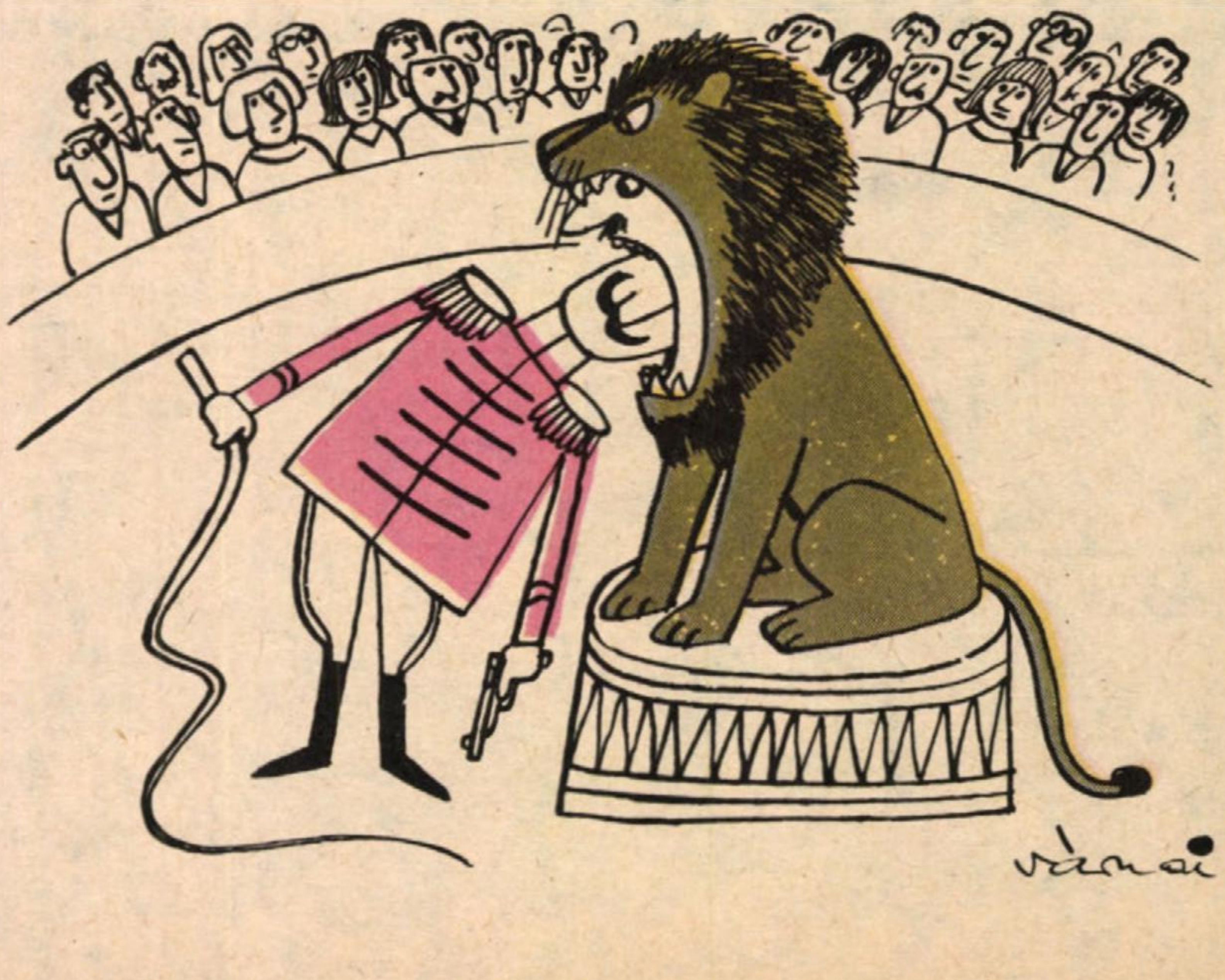

IMPORT HUMOR

FIGYELMES ASSZONYKA

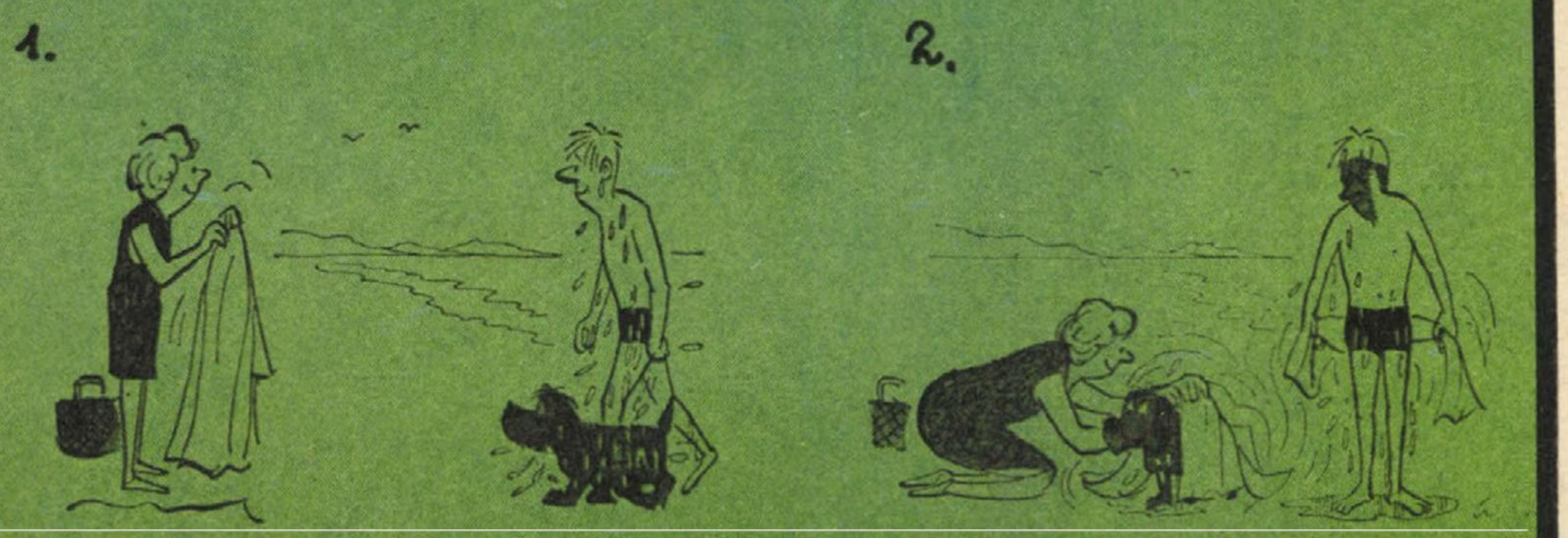

(„Punch", London)

KOOPERÁCIÓ

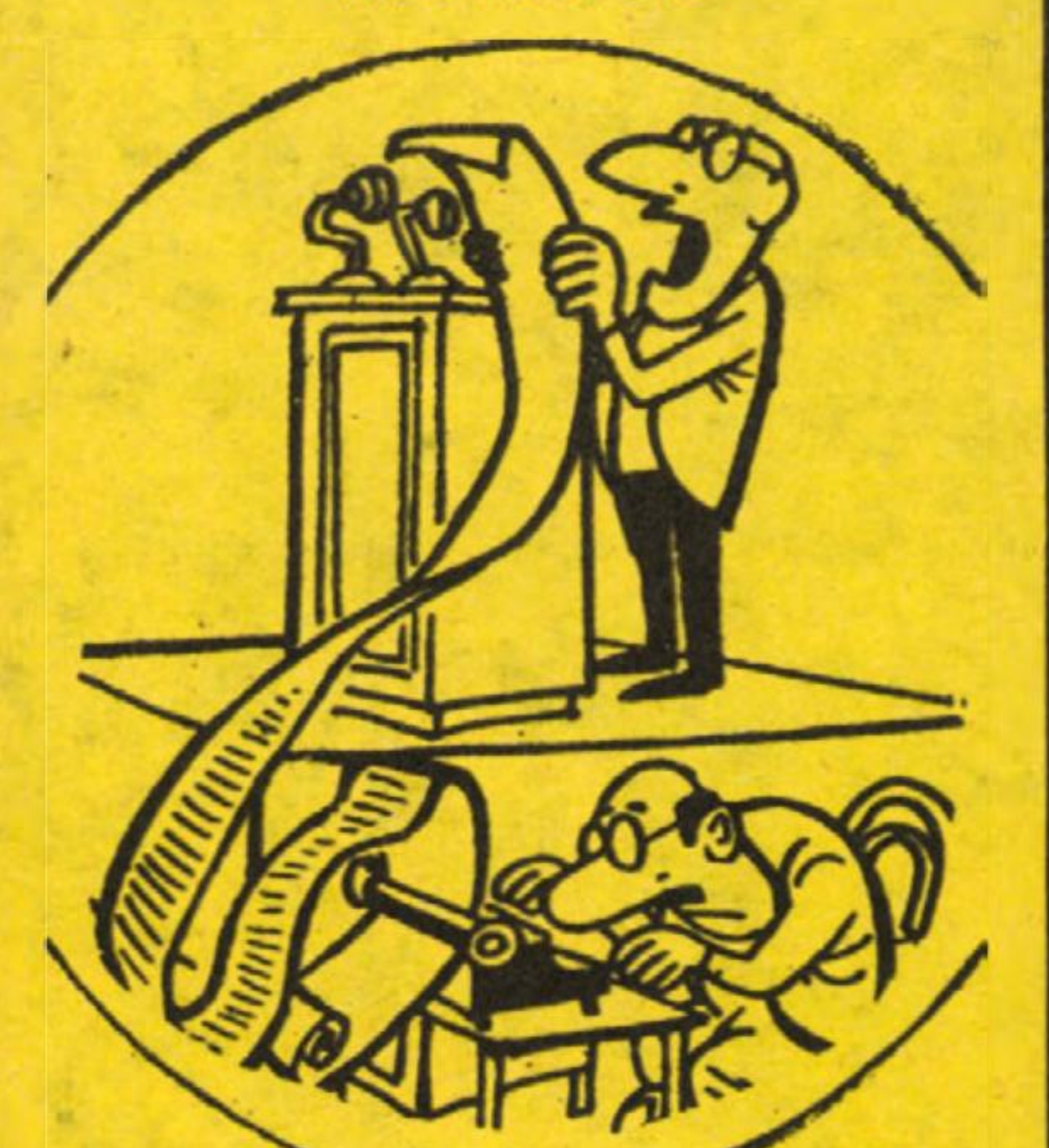

(„Jezs", Belgrád)

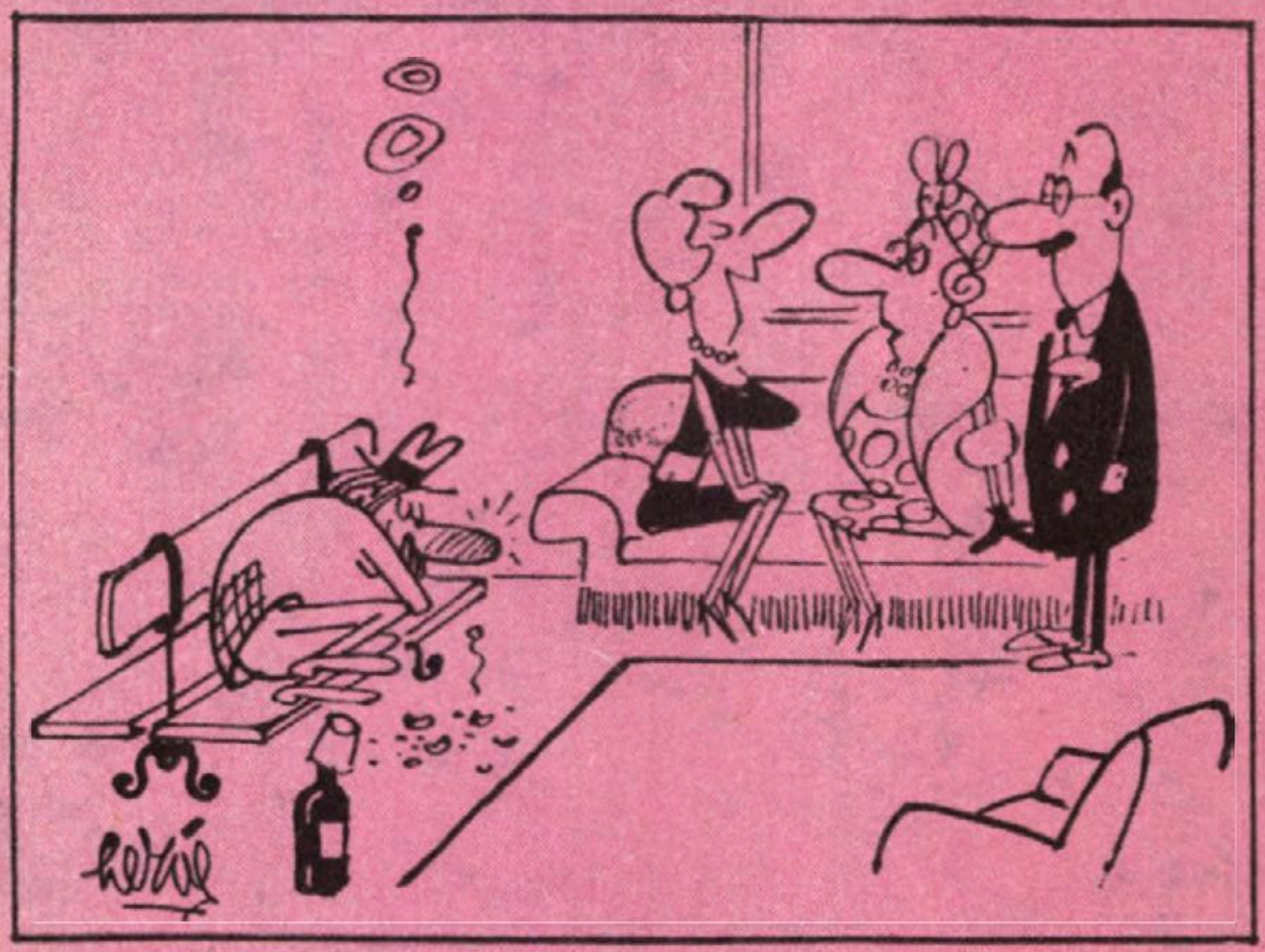

– A férjem még mindig őrzi az agglegényszokásait . . .

(„Ici Paris")

ELŐZÉKENY SAS

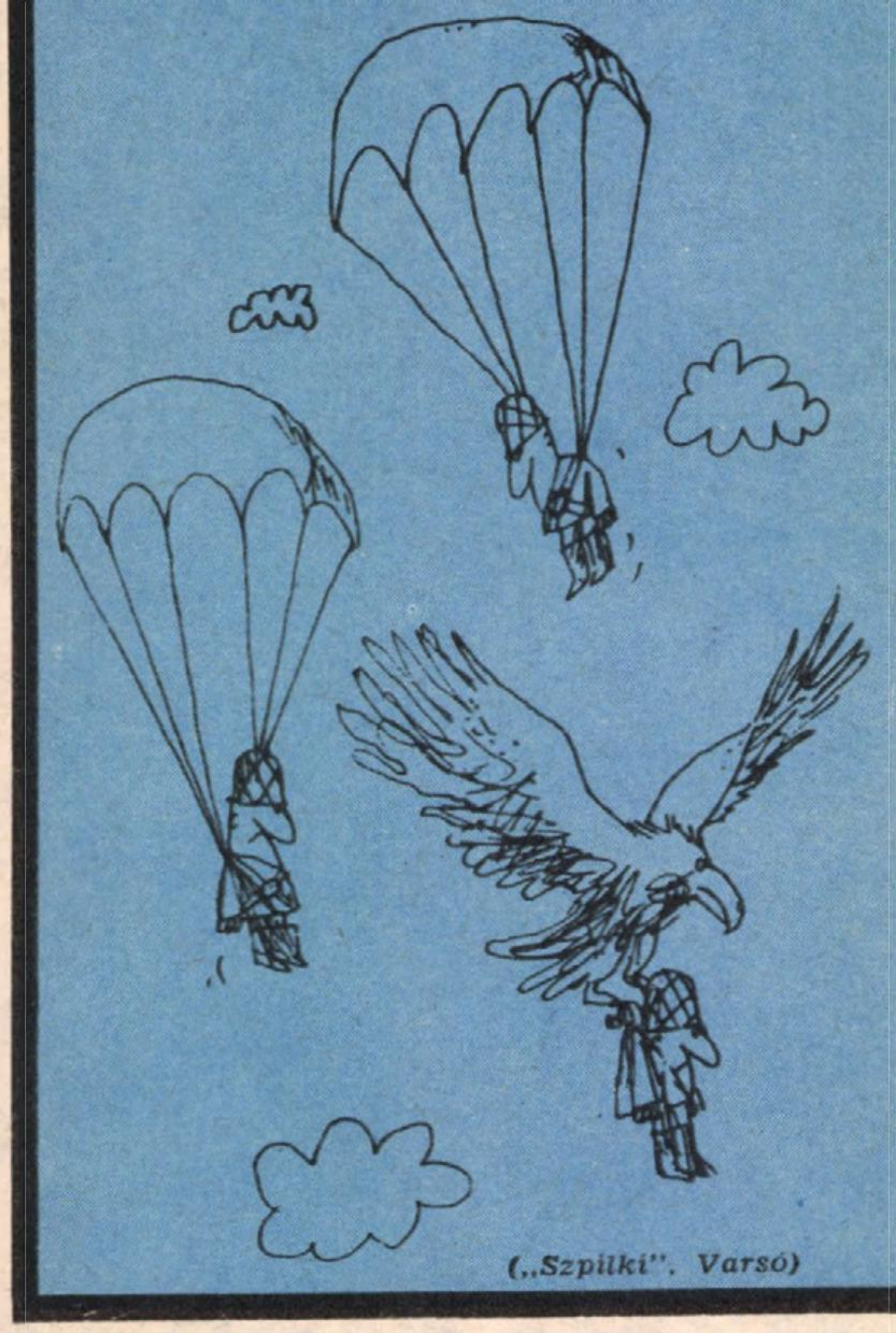

(„Szpilki". Varsó)

MATILD NŐVÉR BETEGE . . .

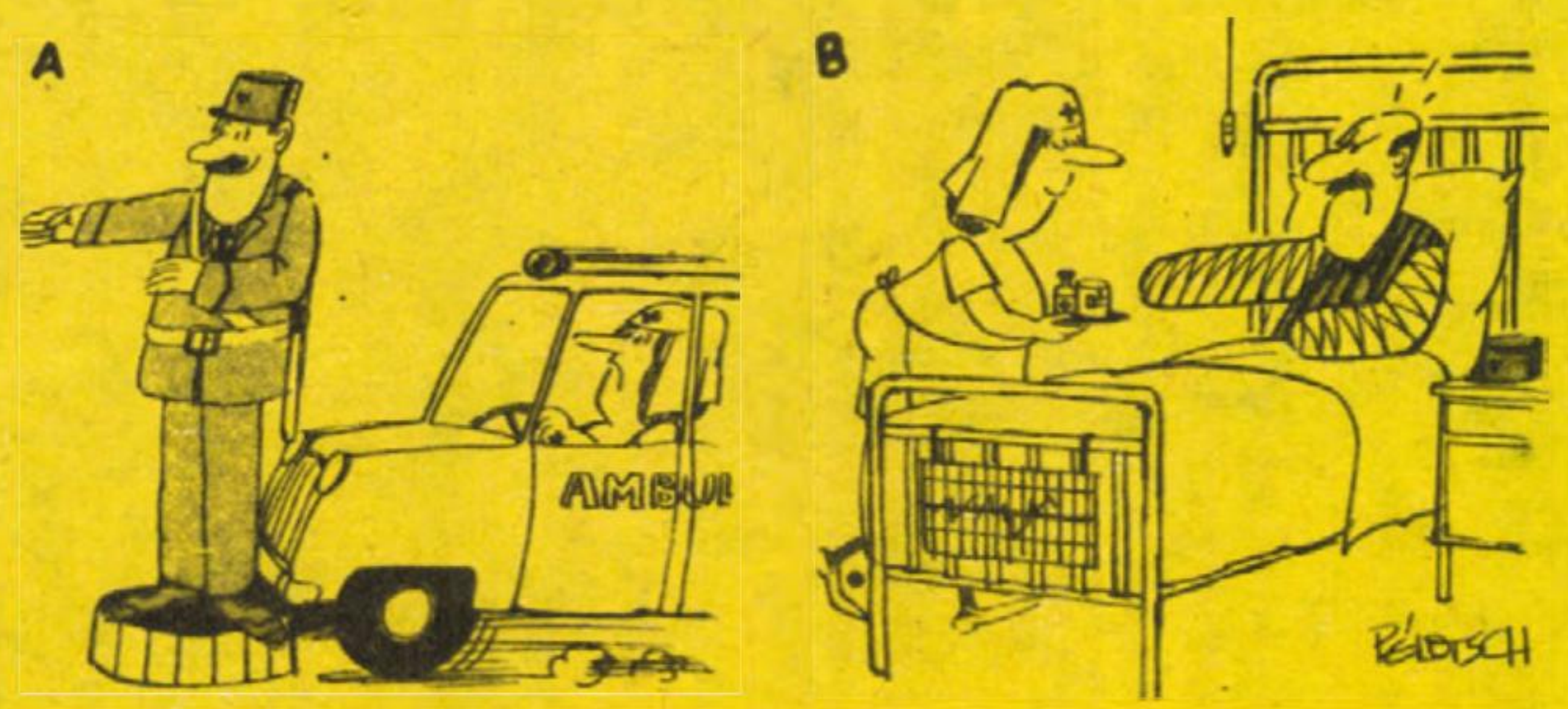

(„Ici Paris")

EXPEDÍCIÓ

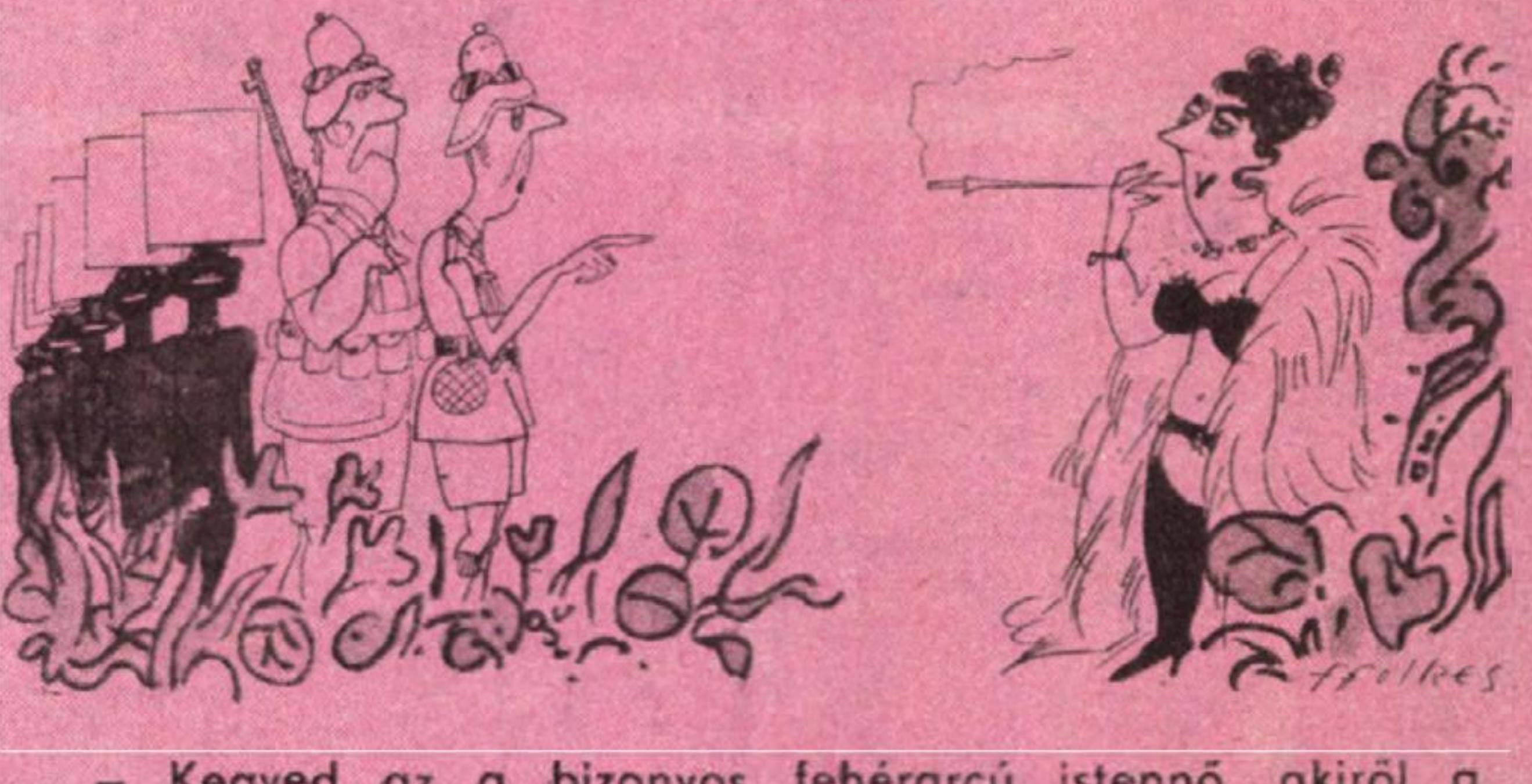

– Kegyed az a bizonyos fehérarcú istennő, akiről a vidéken beszélnek?

(„Punch", London)

VÍZTAKARÉKOSSÁG

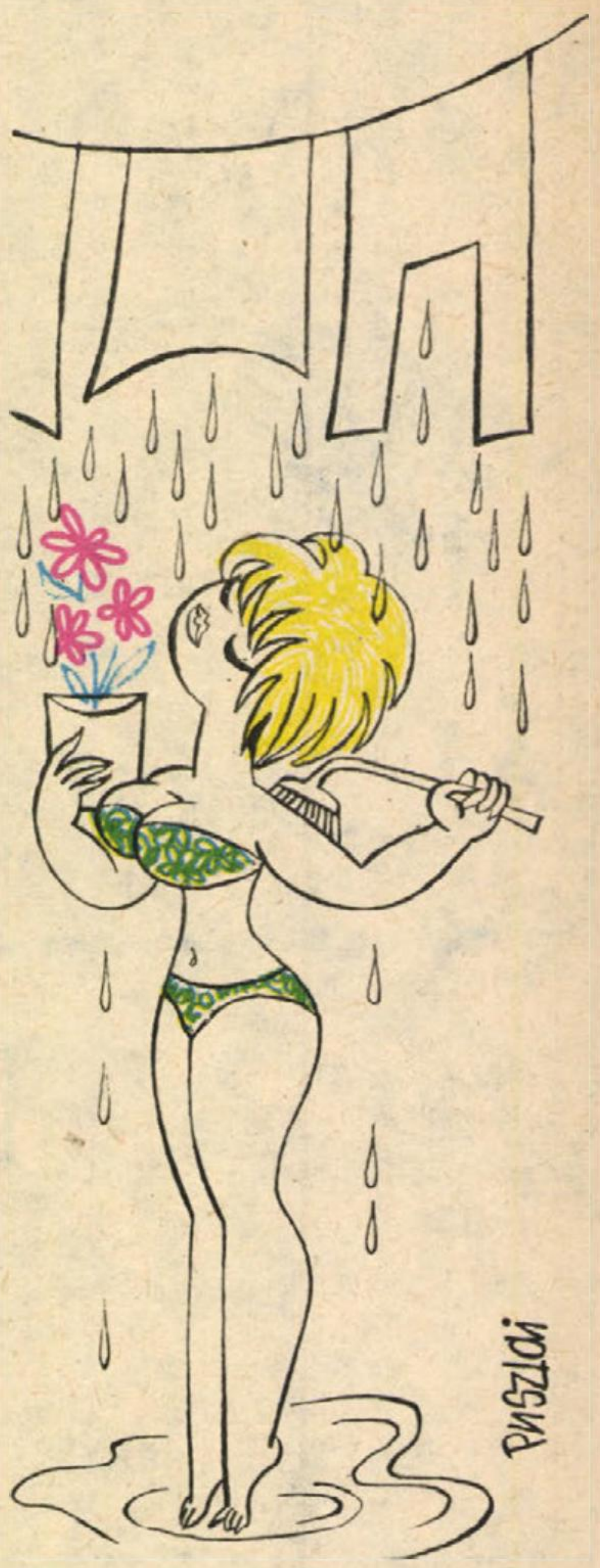

VÁLÁS – ÖTVENSZER

Hogy Amerika 50 államból áll, az ország bizonyos James Grady nevű polgárának és feleségének egyvalamire jó: a válás és újra nősülés csodálatos világrekordját állítják fel. A nagyapakorban levő James Grady eddig 27 államban vált el feleségétől, a bontóper végén aztán újra el is vette . . . Az Egyesült Államoknak mind az 50 államában végig akarják csinálni ezt. Nem csupán feltűnési viszketegségből vagy rekordhajhászásból: ezzel akarnak tiltakozni az ellen, hogy az USA-ban könnyen el lehet válni!

ÖNELLÁTÓ ÜZEMEGYSÉG

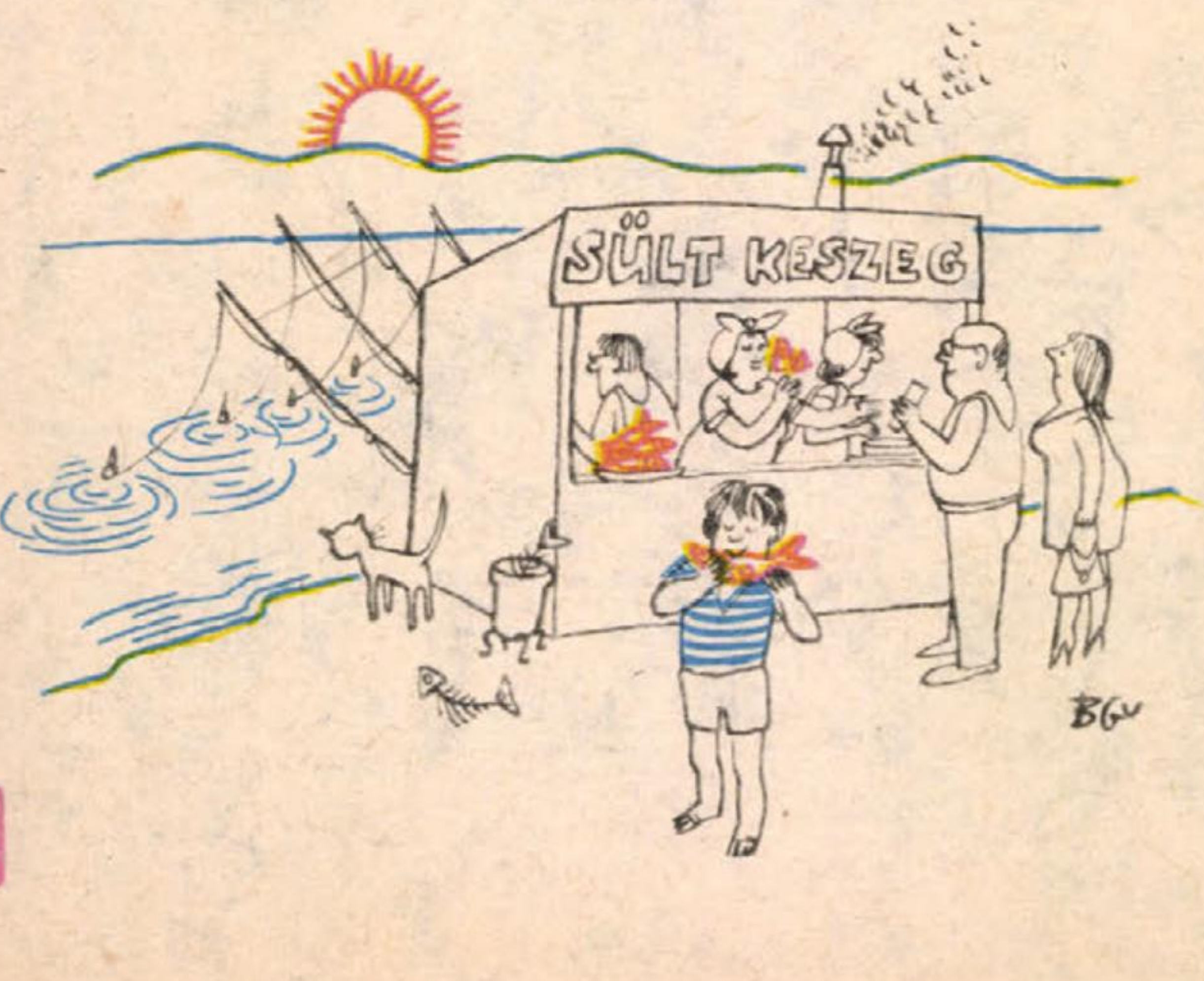

NYÁRSON

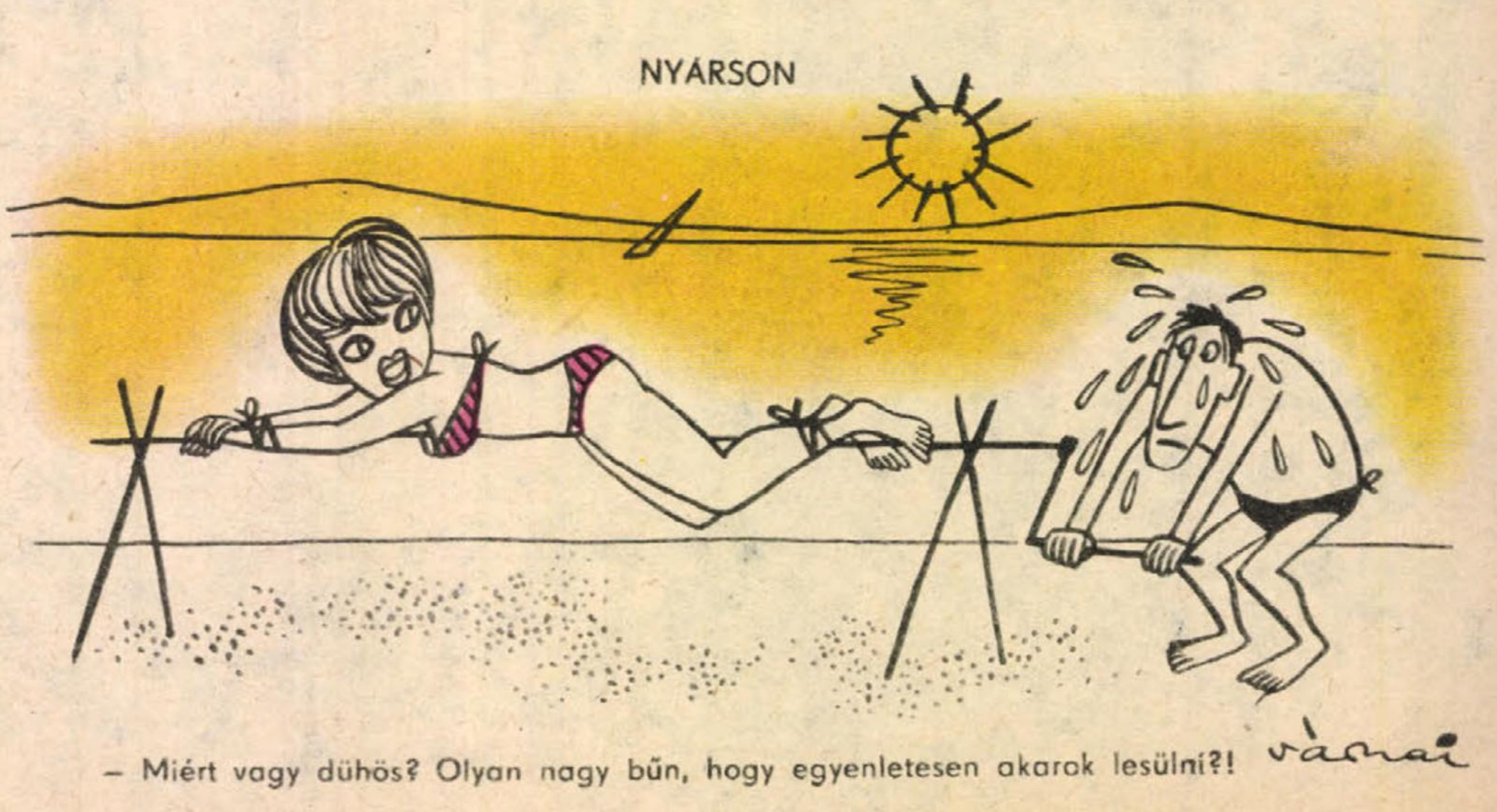

– Miért vagy dühös? Olyan nagy bűn, hogy egyenletesen akarok lesülni?!

A NAGY MUTATVÁNY

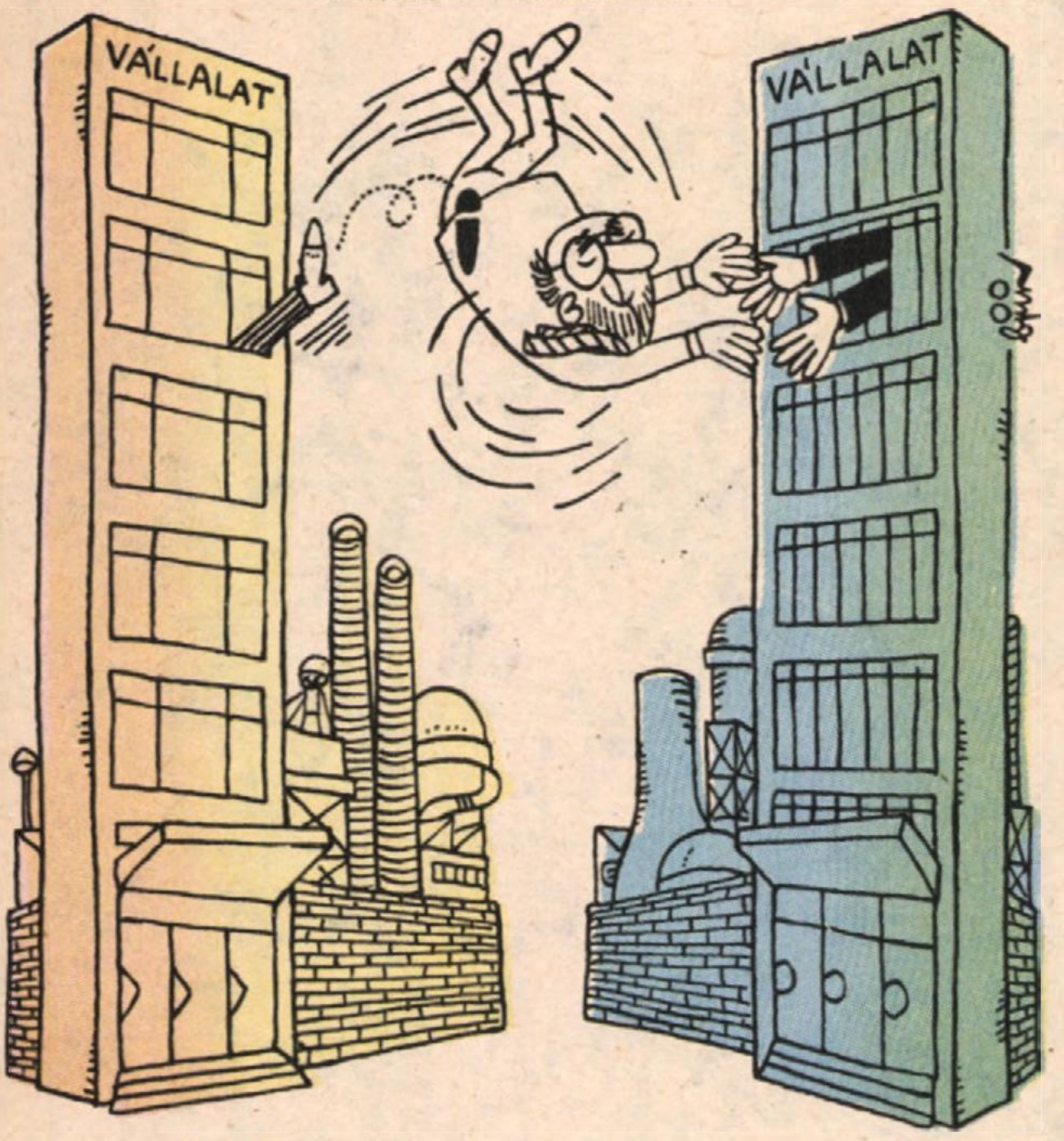

MUNKAEBÉD

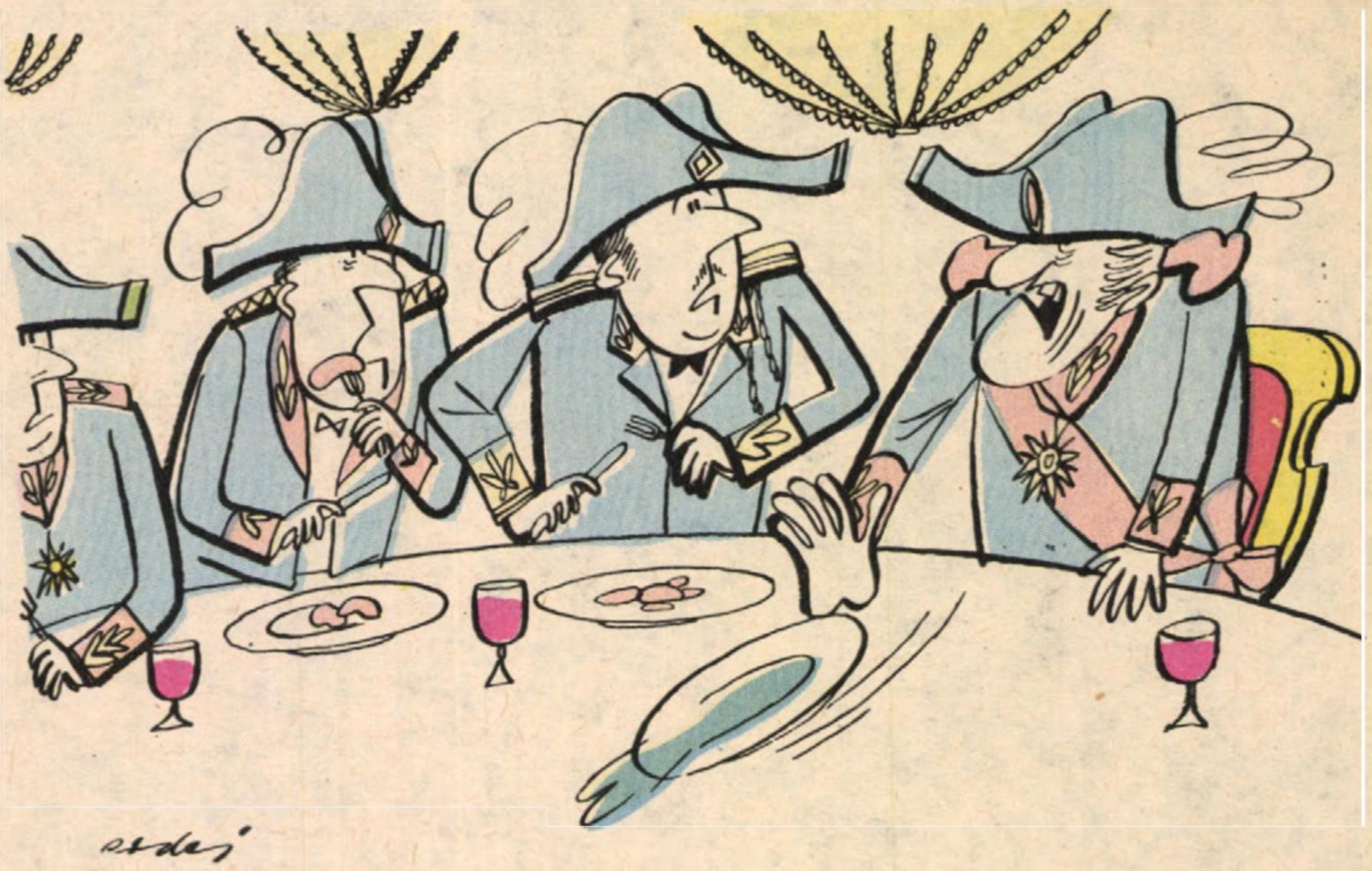

– A kormányom nevében erélyesen tiltakozom. Utálom a spenótot!

RÉBUSZ

83. sz. rejtvényünk megfejtése

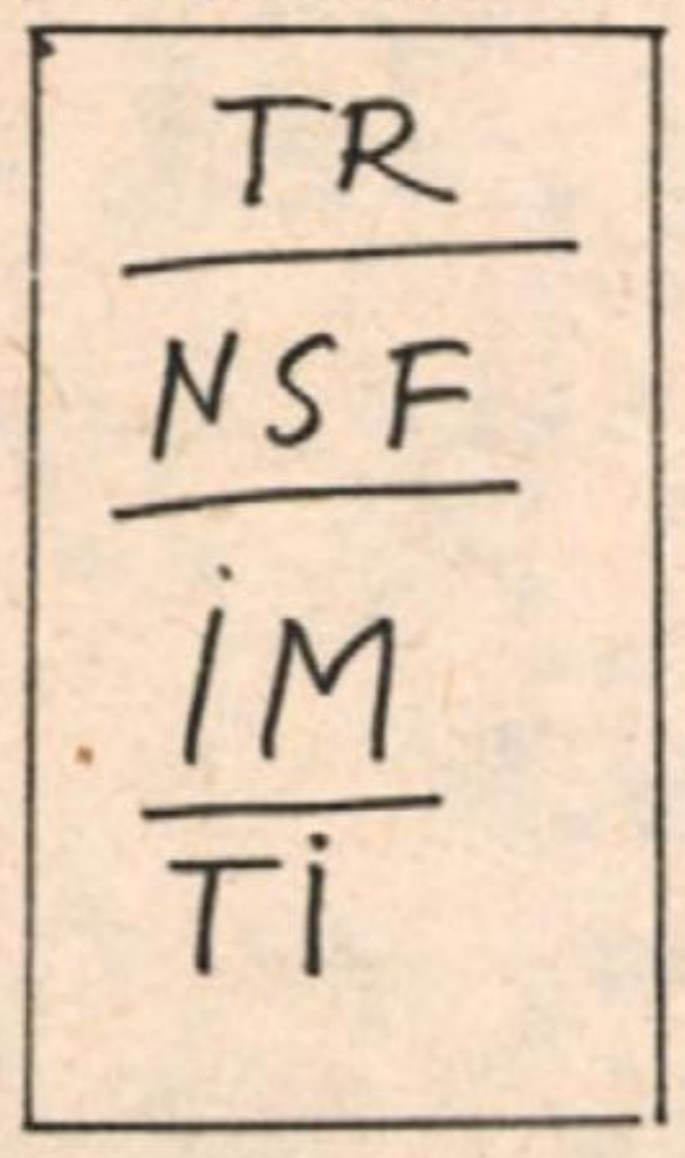

Impertinens fráter

A 100 forintos díjak nyertesei a következők: 1. Ábrahám Lajos, Bp. XIII., Kresz Géza u. 32. 2. Keindl Győző, Tata II., Bartók u. 7. 3. Rácz Istvánné, Bp. XIV., Szentmihályi u. 85.

85. SZ. REJTVÉNYÜNK

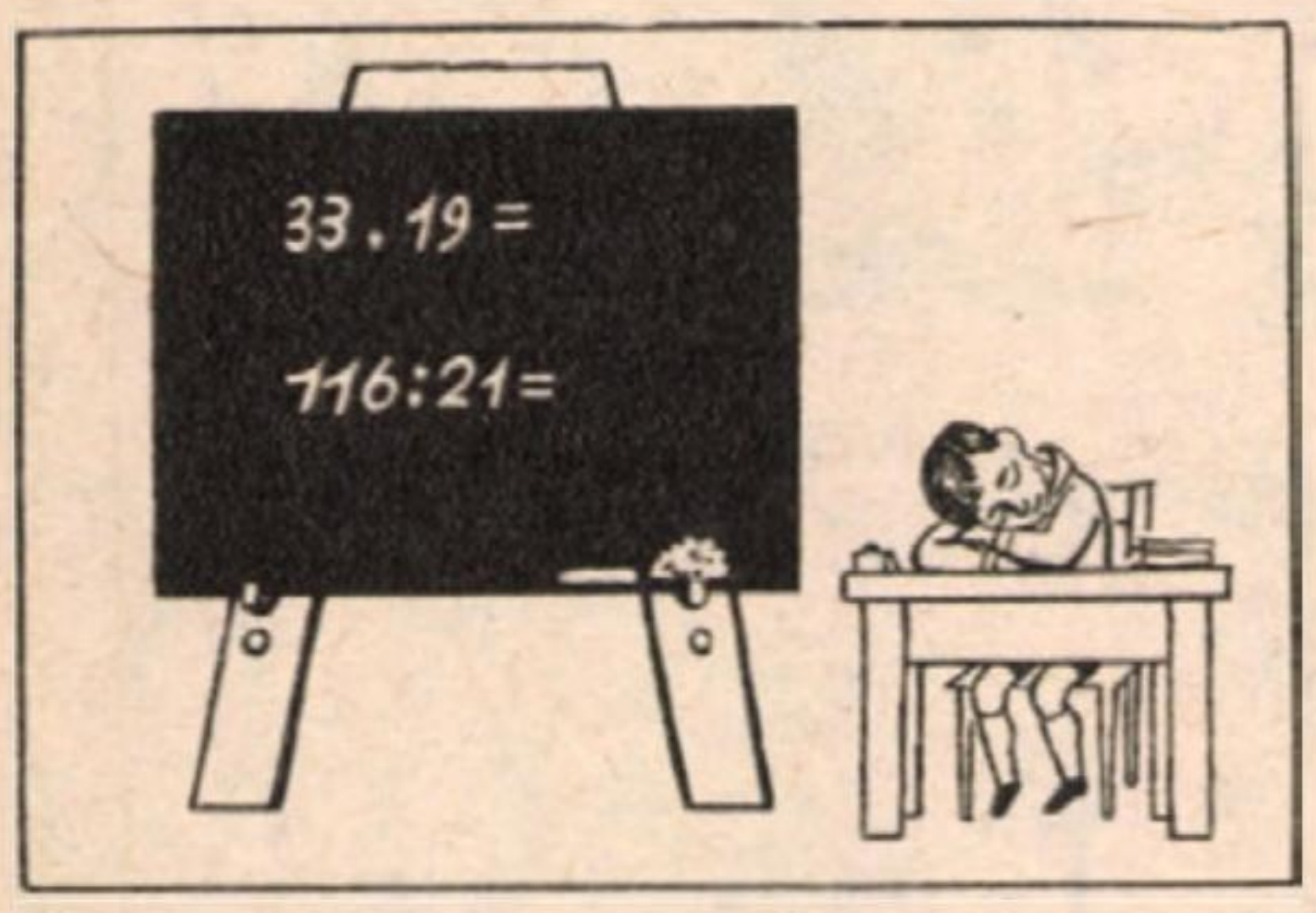

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki. A megfejtéseket legkésőbb augusztus 22-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

TILTOTT TERÜLETEN

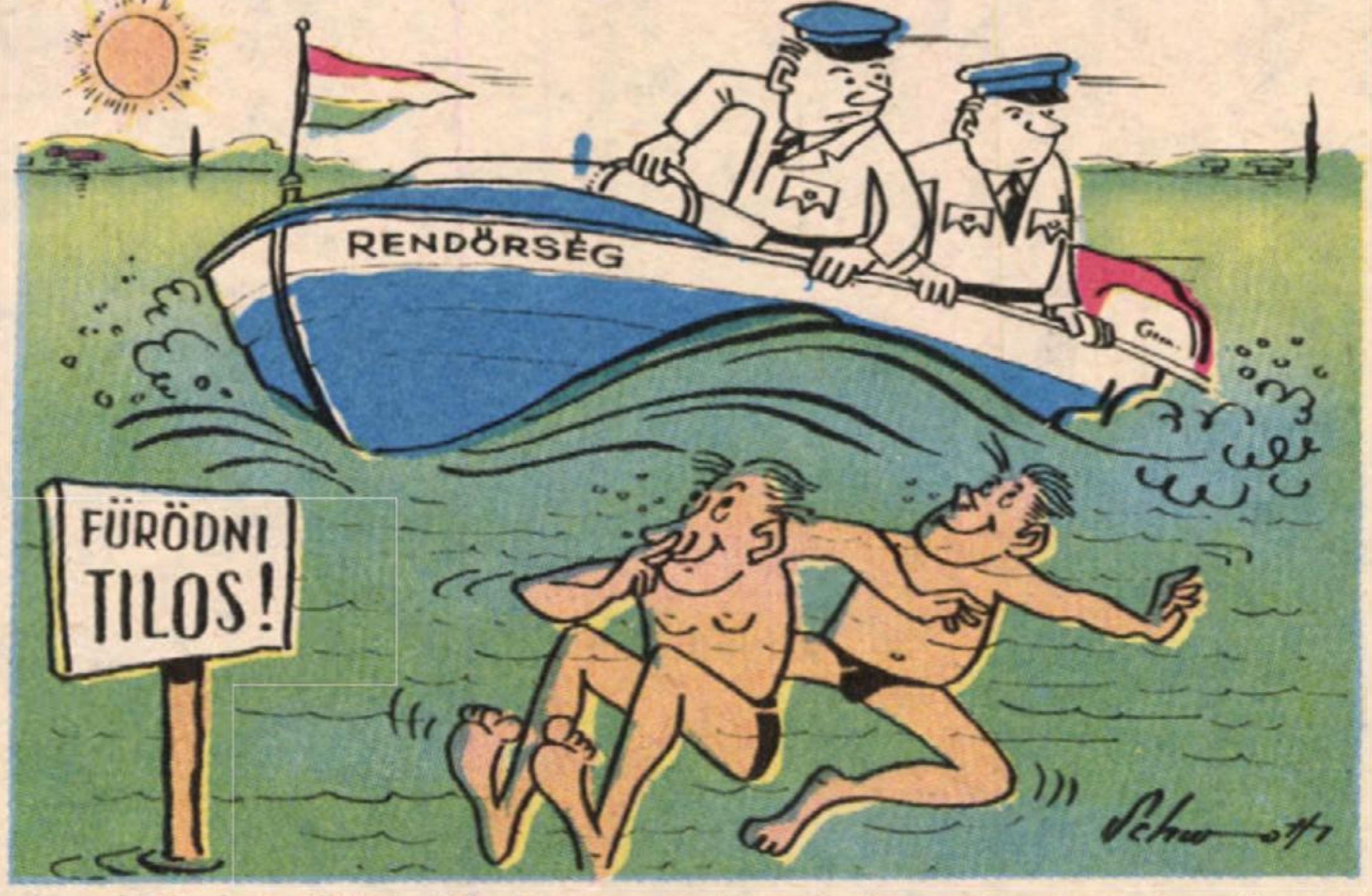

– Látod, ezért is jó, ha az ember tud a víz alatt úszni!.

KUTYADRÁMA

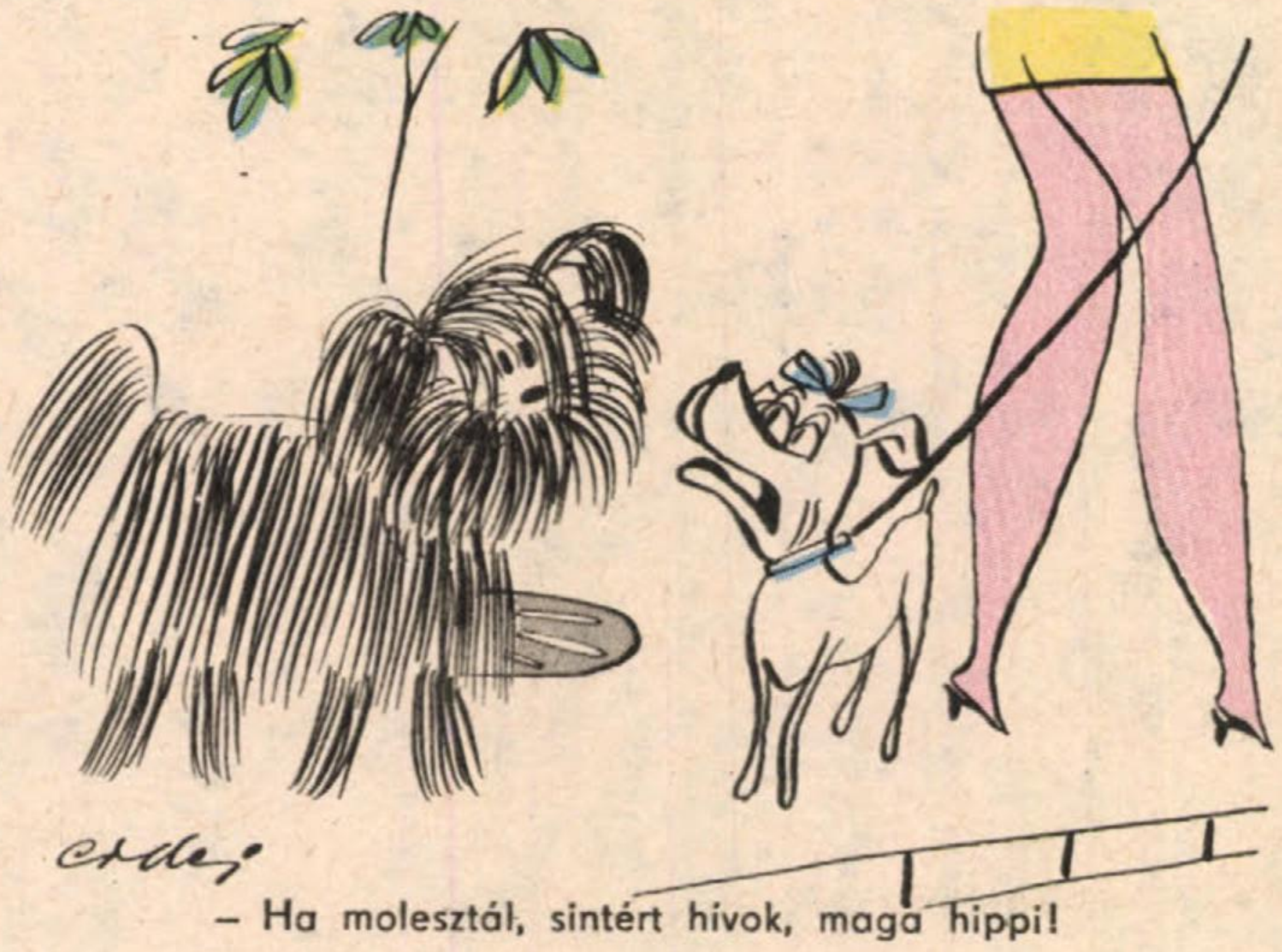

– Ha molesztál, sintért hívok, maga hippi!

DERÜLT ÉGBŐL TÉGLA

– Jesszusom, egyik téglatárs lepottyant! –
sikít ott fent a szomszédos kis tégla.
Utánanéz és így sóhajt fel: – Roppant
mázlija van!... Erre még nem volt példa.

Egy arra menő fejre zuhant, melyet
beszakított. Nem kár: hisz ember volt csak.
Téglatársunkat menté meg a helyzet,
lehetett volna néki sokkal rosszabb.

De nem esett egy csepp karcolás rajta,
meg nem csorbult se oldala, se éle,
– hála a fejnek! – nem tört le egy sarka.
Oly szép szál tégla! Kár lett volna érte. –

*

Nagyon nehéz nézőpontot találni,
mely mindenkit egyformán kielégít!
Hogy mi esik jól, vagy mi esik rosszul,
attól függ: lentről, avagy fentről nézik.

Bedő István

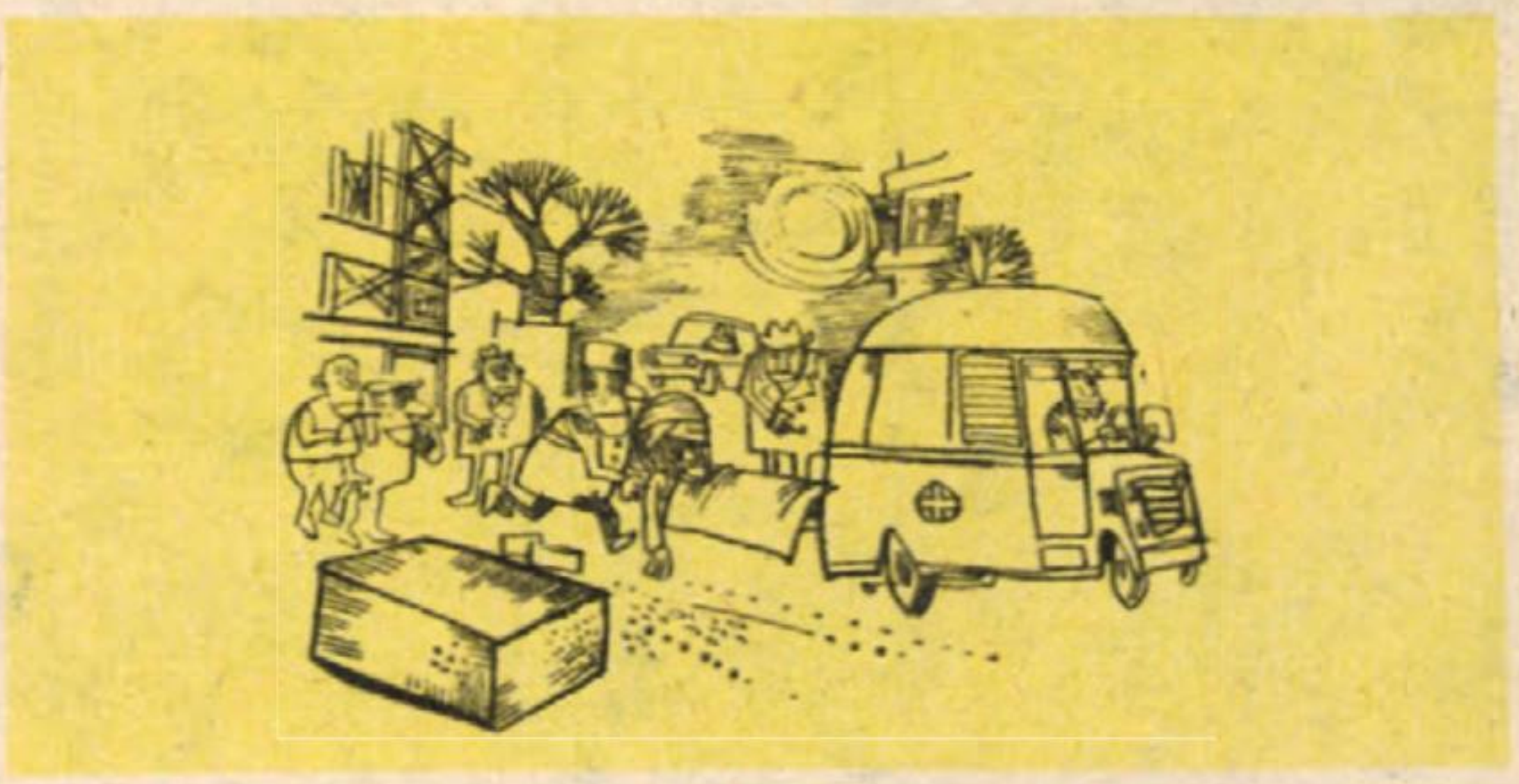

BUKSI ÉS A FOGFÁJÁS

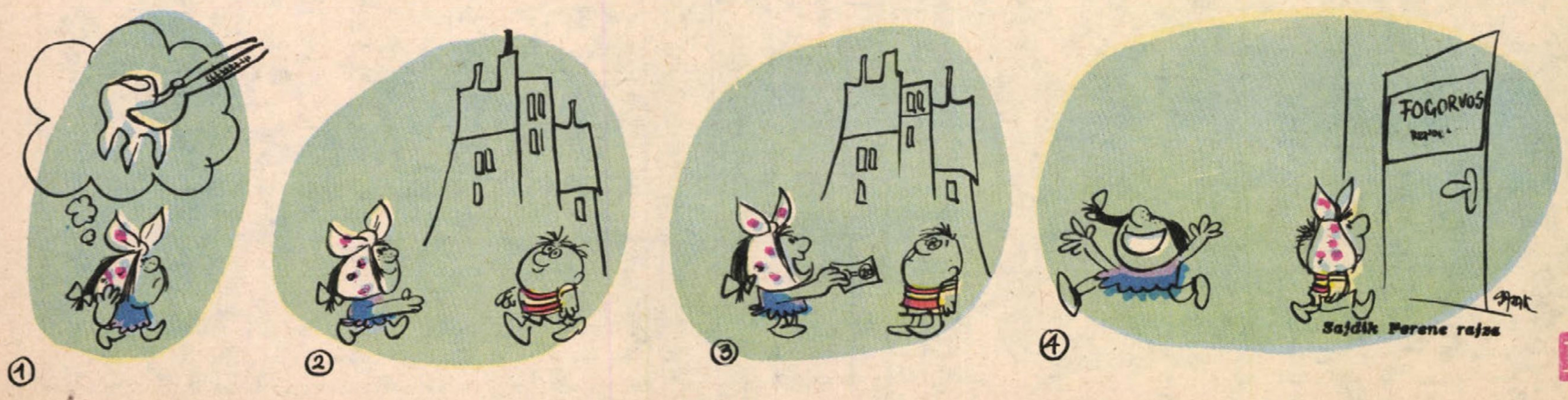

Sajdik Ferenc rajza

FELVÉTELEK A MARSRÓL

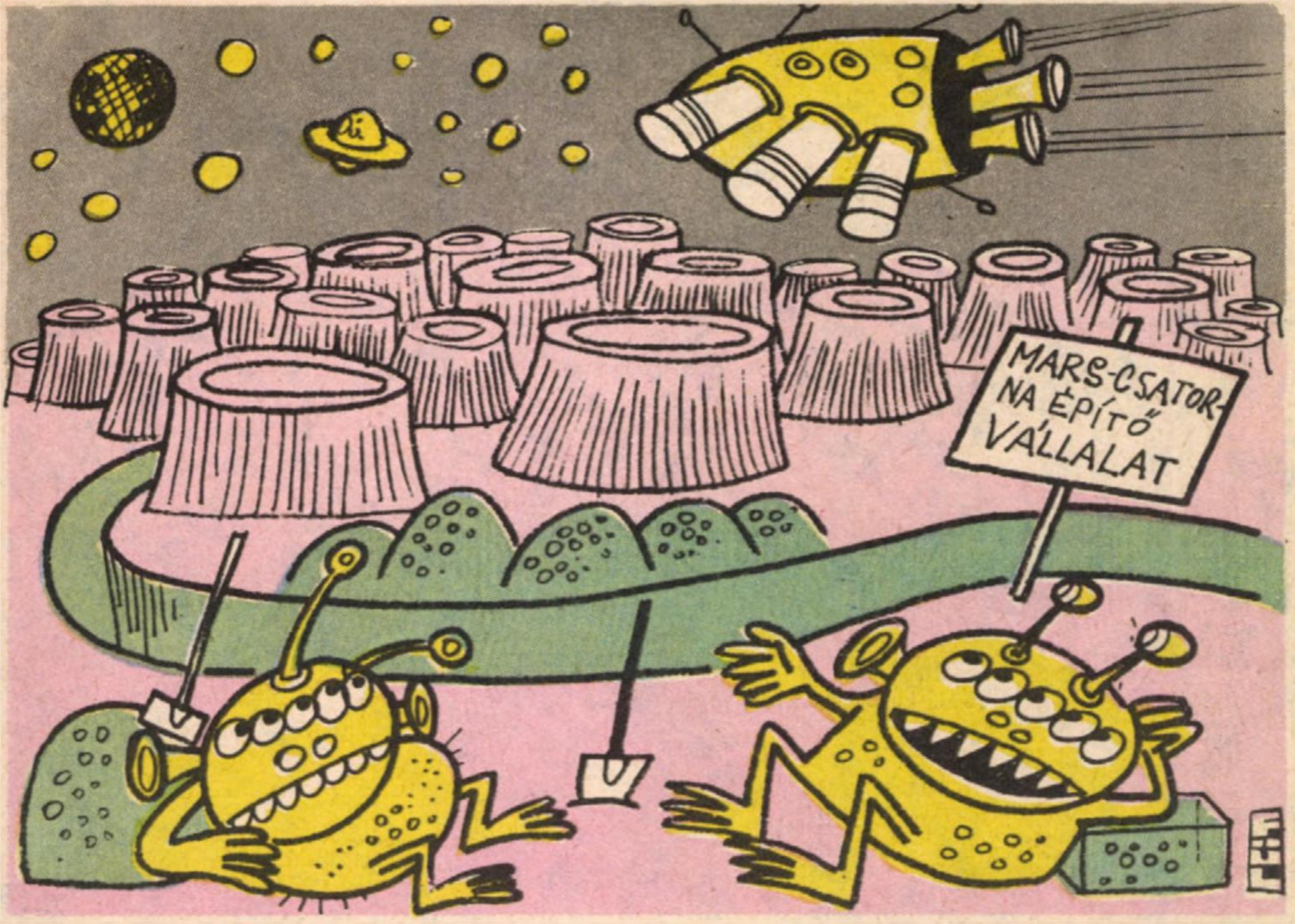

– Valamit melózni kéne, szakikám, itt vannak a tévétől.

EGY ÉRDEKES VÁLÓPER

Az angliai Nagy Vonatrablás egyik tettese, a 30 évre ítélt Robert Welch ellen válópert indított a felesége, s egy londoni bíróság már ki is mondta a válást, méghozzá a férj hibájából, „kegyetlenség" címén.

A döntéssel csak egyet lehet érteni. Valóban, micsoda férj az, aki 30 évre otthagyja a feleségét, nem is beszélve arról, hogy a két és fél millió fontos zsákmányból egy fél pennyt sem juttatott annak a szegény asszonykának.

A CSOMAGOLÁSI ÉS A SZÁLLÍTÁSI GONDOK MEGOLDÁSA

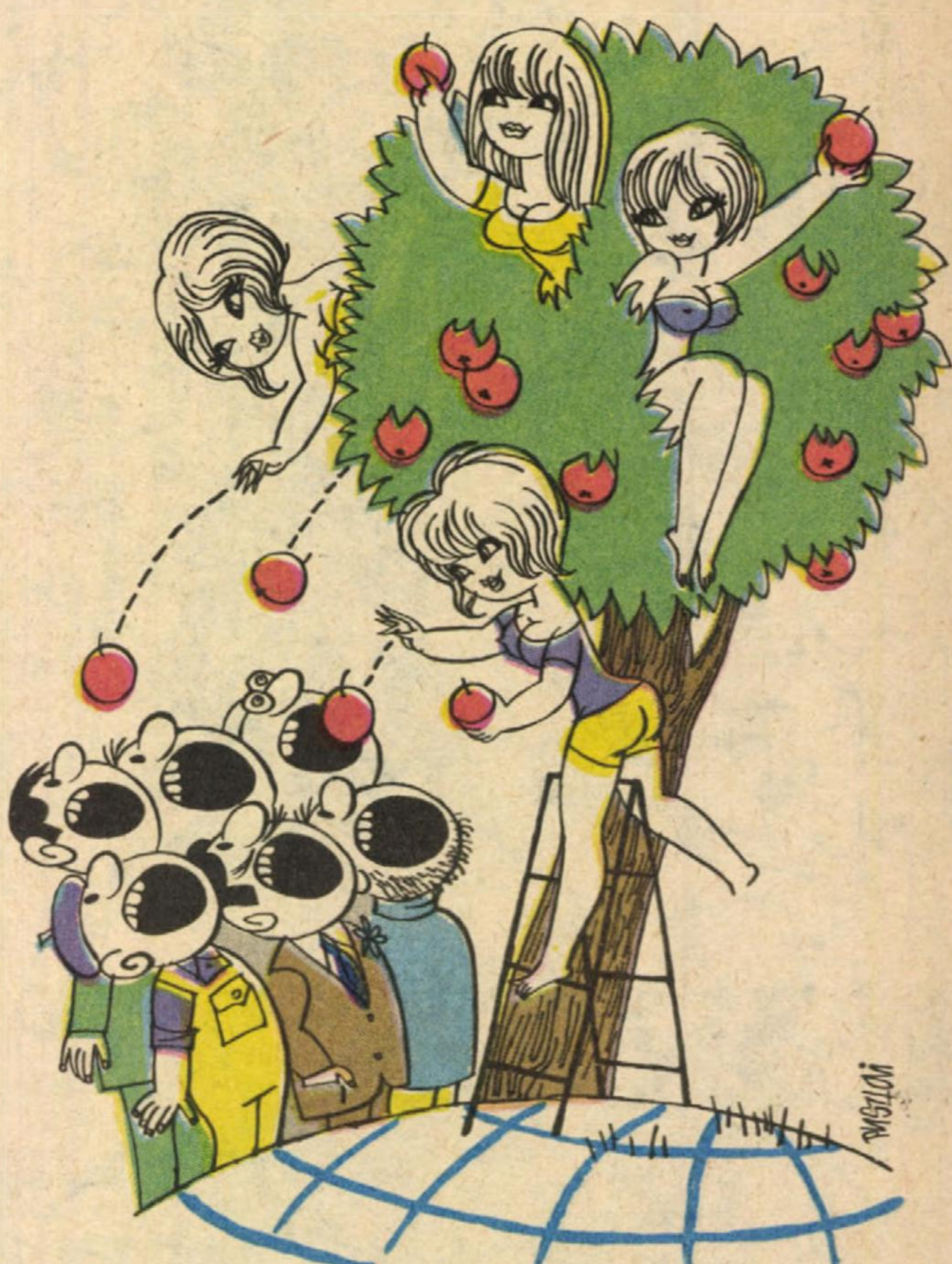

PESTI MEGLEPETÉSEK

ÚSZÁSOKTATÁS NÉMI AKADÁLLYAL

Pista bácsinak, az úszómesternek kötelén lóg az ötéves Gabika.

A kisfiú nem tartozik a született úszótehetségek közé. A mester erősen kínlódik.

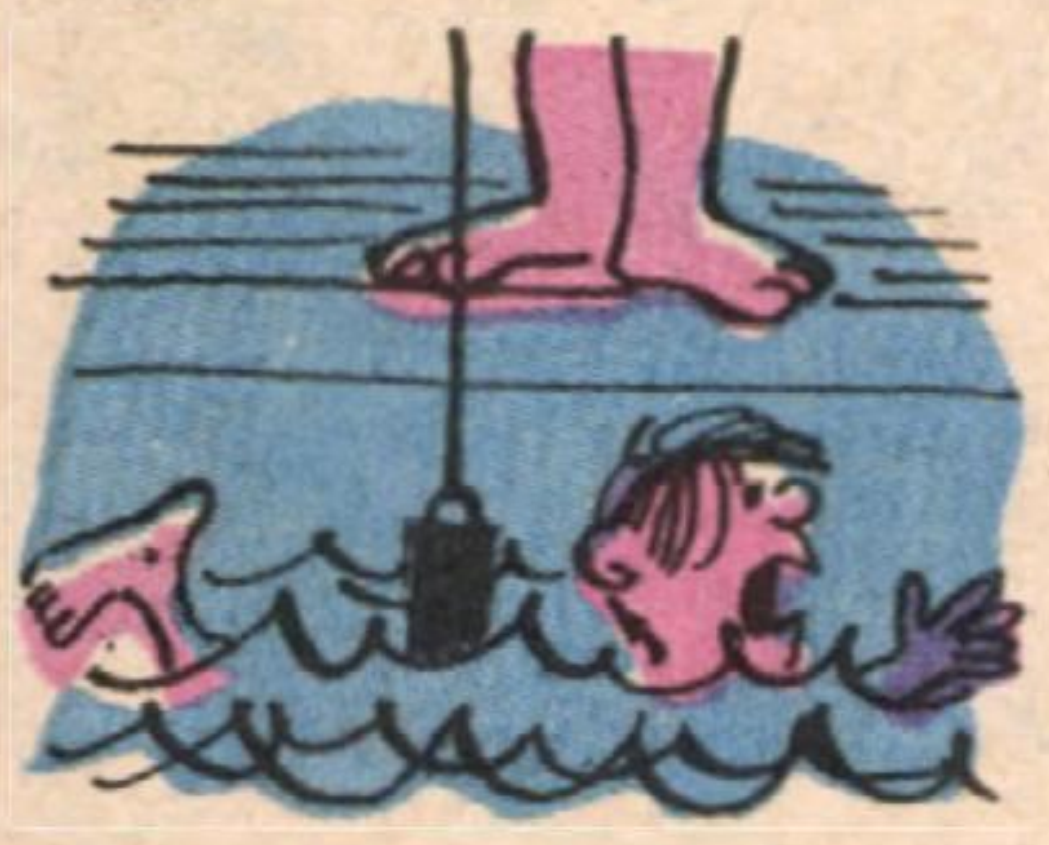

— Gabikám! — könyörög neki. — Feküdj rá szépen a vízre és tedd össze a kezedet, mintha imádkoznál.

— Én nem szoktam imádkozni, Pista bácsi — szól föl önérzetesen Gabika.

TEGEZŐDÉS

Bemegyek a borkimérésbe egy deci borra. Váltanám a blokkot, de félrelök egy kedélyes bácsi.

— Hagyjad csak, komám! — mondja — ma mindenki az én vendégem. Nyertem a lottón nyolcvanezret.

— Ne tessék haragudni, de ... — kezdek tiltakozni önérzetesen.

— De nagy úr maga, hallja-e! — förmed rám a bácsi. — Büdös a pénzem, büdös velem tegeződni?

A kedélyes bácsi két fejjel magasabb, fél méterrel szélesebb nálam. Hát nem vitatkozom. Bocsánatot kérek tőle és köszönettel elfogadom a meghívását.

Iszunk és beszélgetünk. A harmadik két decinél már föltárjuk egymásnak legbensőbb családi ügyeinket és legtitkoltabb családon kívüli ügyeinket.

Egyszer csak váratlanul mellbe lök a kedélyes bácsi, hogy majd hanyatt bukfencezem. Vérben forgó szemmel dörög rám:

— Hogy jön maga ahhoz, hogy letegezzen engem ... engem, aki az apja lehetnék, és ráadásul nyolcvanezret nyertem a lottón.

Csakugyan nem tudtam, hogy jöttem ahhoz, hogy tegezzem, valamint azt sem, hogyan sikerült kijönnöm a borkimérésből.

Sólyom László

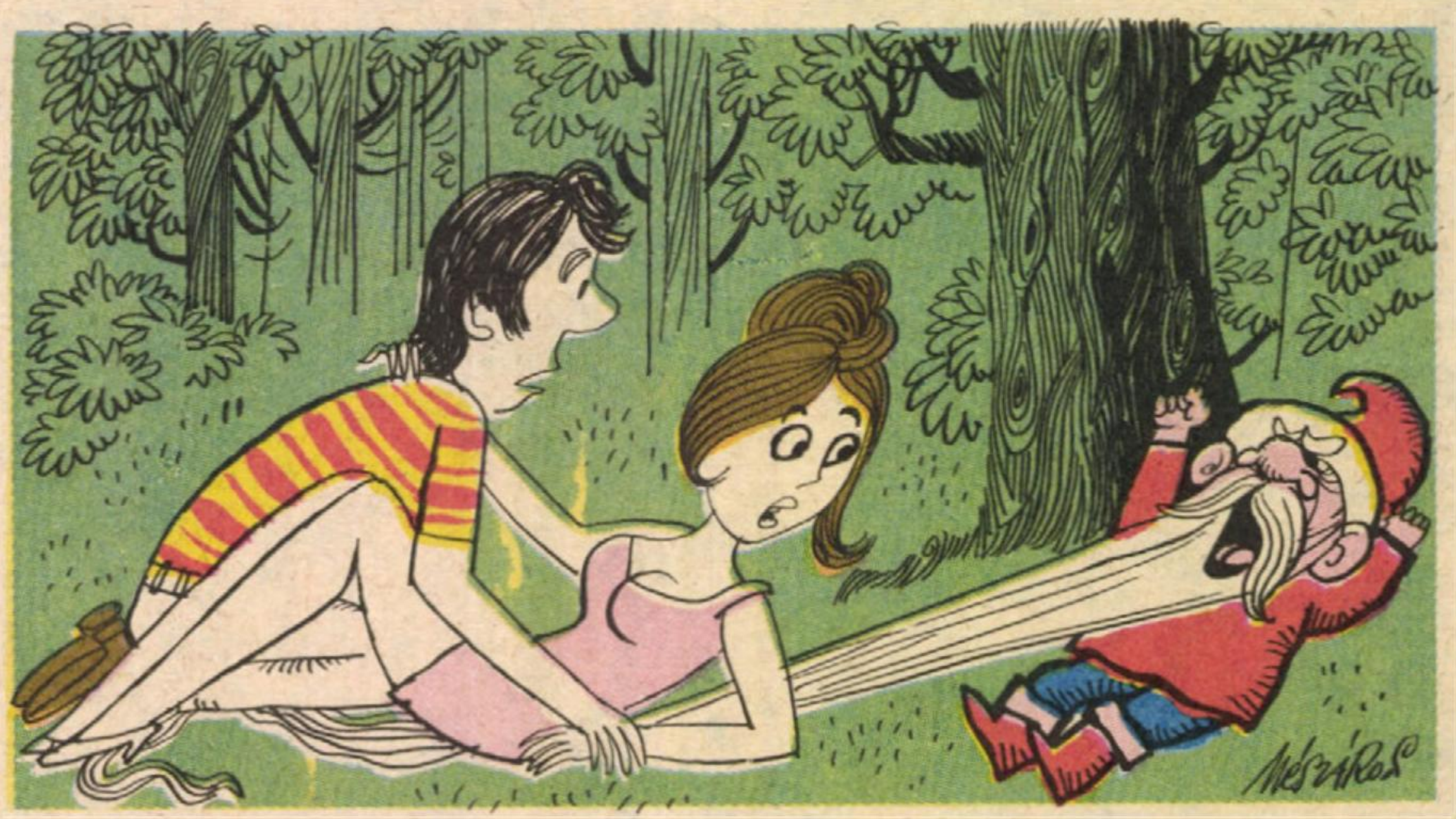

ERDEI TÖRTÉNET

– Nem tudnak vigyázni?!

ELŐZÉKENYSÉG

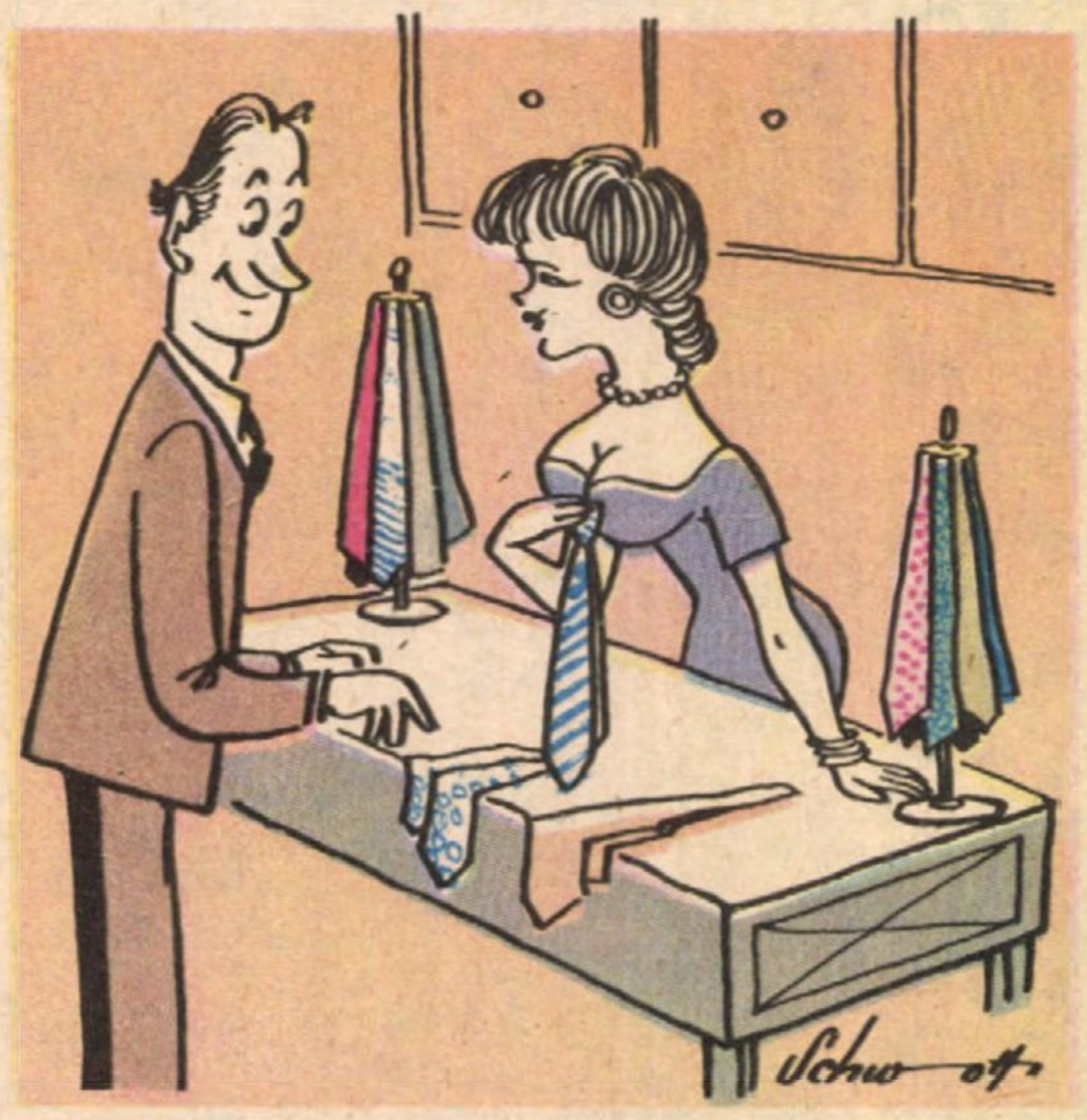

– És mit szól ehhez?

SÉRTŐDÉS

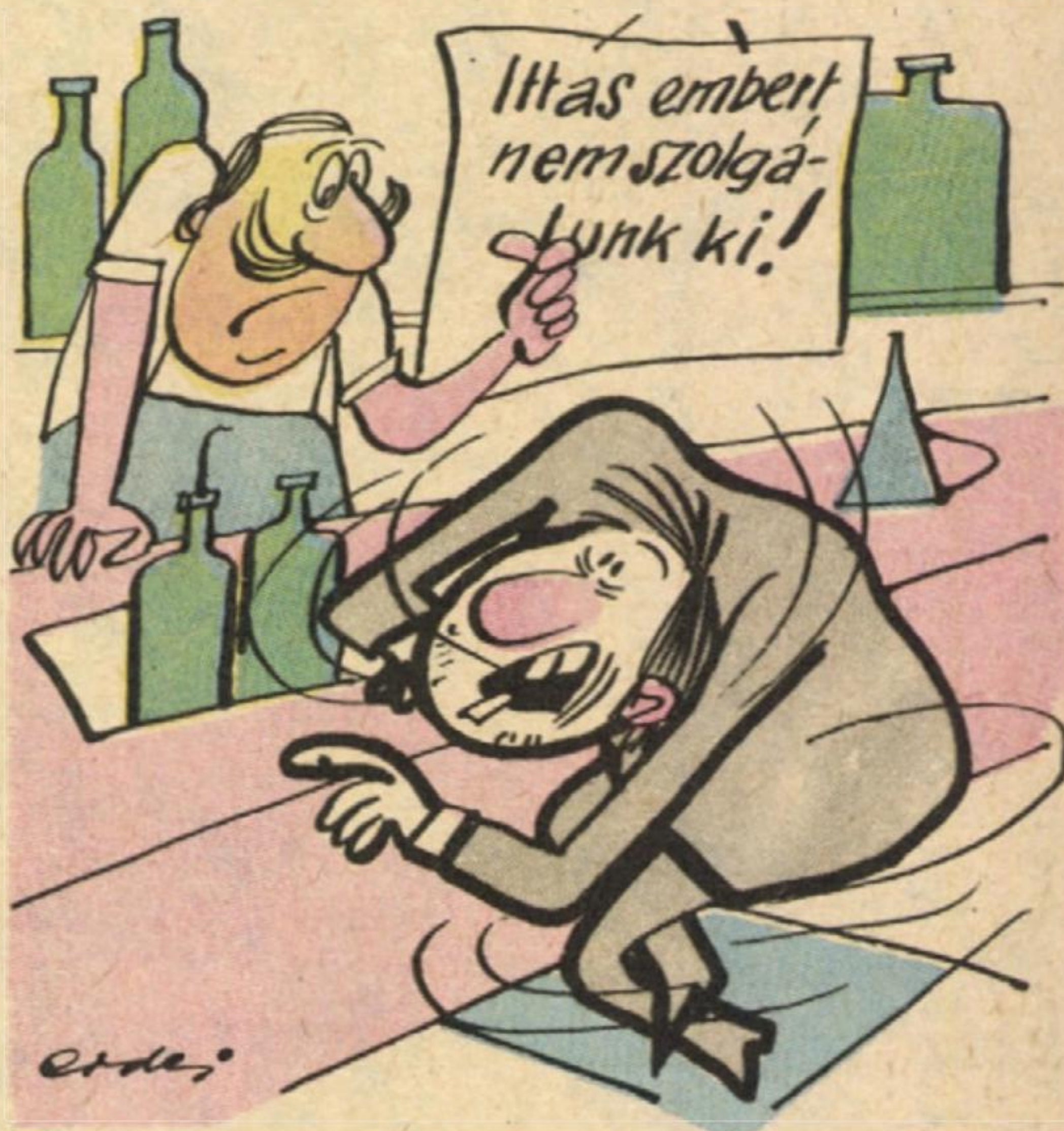
Ittas embert nem szolgálunk ki!

– Engem nem szolgálnak ki, aki gyerekkorom óta hordom ide a pénzt?!

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718 — Kiadóhivatal VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset Junior 72-es gépen, a Zrínyi Nyomdában — 69.3554/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre

INDEX: 25.504